

ISTORIA HANDBALULUI ROMÂNESC

CRONOLOGIE

PARTEA A III – A

1963 – 1974

ASCENȘIUNE - DOMINARE MONDIALĂ.

BAIETI - DOMINĂM NET HANDBALUL MONDIAL

- DE TREI ORI CAMPIONI MONDIALI: 1964, 1970, 1974
- MEDALIE OLIMPICA (BRONZ) LA JOCURILE OLIMPICE 1972
- MEDALIE DE BRONZ LA CAMPIONATUL MONDIAL DIN 1967

FETE - REVÎN PE PODIUM – MEDALIE DE ARGINT

- VICECAMPIONANE MONDIALE 1973

1962-1963 CAMPIONATELE ȘI COMPETITIILE INTERNE continua sa se desfasoare pe doua fronturi atat la handbalul în 11 oarecum în pierdere de interes cat și la cel în 7 în expansiune puternica. Campionatul national la handbal în 11 – se renunta la sistemul “divizie”, întrecerea s-a disputat eliminatoriu cu un turneu final de patru echipe. Pe podium numai echipe din București la feminin iar la masculin C.C.A. cu multi jucatori din Ardeal și apoi Sibiu și Fagarasul centre de traditie.

C.N. Editia a 13-a 1962-1963 Handbal feminin în 11

1. Știința București – antrenor: **ION BOTA**;
2. Rapid București – antrenor: **GABRIEL ZUGRAVESCU**;

3. Progresul București – antrenor: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ**.

C.N. Editia a 27-a 1962-1963 Handbal masculin în 11

Pe etape eliminatorii cu turneu final de patru echipe

1. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE**,
2. C.C.A. București – antrenor: **IOAN KUNST-GHERMANESCU**;
3. Chimia Fagaras – antrenor: **DUMITRU LUPESCU**;
4. VOINTA Sibiu – antrenor: **CAROL MARTINI**.

În plină desfășurare a etapelor preliminarii Federatia Româna de Handbal, decide sa nu mai participam la competitii Internaționale la handbal în 11 (de altfel foarte putine, în Austria și Germania) și deci și la competițiile interne, așa încat aceasta a fost ultima editie la handbal în 11 atat la fete cat și la baieti. De acum ne despartim de handbalul de camp în 11 jucatori și vom spune numai HANDBAL înțelegand pe cel în 7 pe terenul mic, care a ramas unic în arena sportiva.

În campionatele nationale – Divizia A – la feminin echipa Rapid București cucerește a treia oara consecutiv titlul în lupta cu vechi centre de traditie: Timișoara și Sibiul. La masculin Steaua întrerupe seria de patru titluri ale echipei Dinamo.

C.N. Editia a 5-a 1962-1963 – Divizia A – feminin handbal în 7

1. Rapid București – antrenor: **GABRIEL ZUGRAVESCU**;
2. ȘTIINȚA Timișoara – antrenor: **VICTOR CHITA**;
3. C.S.M. Sibiu – antrenor: **FRANCISC MONIS**.

C.N. Editia a 5-a 1962-1963 – Divizia A – masculin handbal în 7

Doua serii a 10 echipe EST și VEST cu turneu final de 4 echipe

1. Steaua București – antrenor: **IOAN KUNST-GHERMANESCU**;
2. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE**;
3. Dinamo Brașov – antrenor: **ION DONCA**,
4. Știința Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN JUDE**.

De acum și în următoarele doua decenii vom asista la varf la o acerba lupta sportiva: Steaua – Dinamo, respectiv **IOAN KUNST – OPREA VLASE**, “stanjeniti” activ doar după 1974 de Baia Mare, uneori Brașovul, Bacăul și ceva mai tarziu, după 1990 și Piatra Neamt.

La juniori, în continuare dispute înversunate și de nivel tehnic ridicat, apar noi centre cu pretentii și valoare de podium: Brașov, Ploiești, Cluj, Odorhei.

Titlurile de campioni sunt cucerite pentru a doua oara consecutiv, la fete de Banatul Timișoara cu antrenorul **VICTOR CHITA** care în același timp se claseaza pe locul II în CN de senioare, foloșind la echipa mare patru, cinci junioare din echipa campioana, la baieti antrenorul **EUGEN TROFIN** cu echipa Clubului Sportiv Școlar București domina totul și înca doi, trei ani în continuare ceea ce nu mai este o surpriza daca notam formatia de baza: **MIHAIL MARINESCU**, **GHEORGHE GORAN**, **TITUS MOLDOVAN**, **ION POPESCU**, **DAN BALAȘESCU**, **VASILE IONESCU**, **ION ROȘESCU**.

C.N. junioare Editia a 2-a 1962-1963 – Turneu final la Petrosani

1. Banatul Timișoara – antrenor: **VICTOR CHITA**;
2. ȘTIINȚA Cluj – antrenor: **TIBERIU RUSU**;
3. VOINTA Odorhei – antrenor: **IGNATIE TAMAS**.

C.N. juniori Editia a 2-a 1962-1963 – Turneul final la Petrosani

1. CSS București – antrenor: **EUGEN TROFIN**;
2. Luceafarul Brașov – antrenor: **DITER TARTLER**;
3. ȘSE Ploiești – antrenor: **CONSTANTIN PREDESCU**.

“*CUPA DE IARNA*” la seniori, revine tot echipei Steaua București – antrenor **IOAN KUNST GHERMANESCU**, urmata de C.S.M. Reșita – antrenor **SEPTIMIU POPA**. La senioare se claseaza în ordine: Știinta București – antrenor: **ION BOTA**, Tractorul Brașov – antrenor: **DUMITRU-POPESCU-COLIBAS**, și Știinta Cluj – antrenor: **TIBERIU RUSU**.

“*CUPA SPORTUL POPULAR*” la juniori revine din nou echipei CSS București – antrenor: **EUGEN TROFIN** urmata de S.S.E – 2 București – antrenor: **FRANCISC SPIER** și C.S.M. Reșita – antrenor: **SEPTIMIU POPA** – iar la junioare pe primul loc în Clasament: ȘSE Ploiești – antrenor **ARTUR HOFMAN**, urmata de Știinta Cluj – antrenor: **TIBERIU RUSU**. De remarcat faptul ca orașul Cluj și antrenorul **TIBI RUSU** este prezent în acest an, pe podium, cu trei echipe de seniori și junioare.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ în acest an “liber” de mondiale este ceva mai liniștită.

După cucerirea titlului suprem (martie 1961) seniorii participa la o serie de turnee și bilaterale, acumulând în sezonul 1962 – 1963 un număr de 16 întâlniri Internaționale sub conducerea aceluiași antrenor de la CM OPREA VLASE, uneori singur, alteori cu NICULAE NEDEFF sau EUGEN TROFIN. Un frumos succes în turneul de la Belgrad TROFEUL TASMAJDAN, unde ne clasăm în premiera pe primul loc cu trei victorii clare : cu Egipt 19-11, cu Iugoslavia tineret 22-14 și finala cu Iugoslavia I 17-15, *deci victorie la Belgrad !*

Au jucat : REDL, BOGOLEA, IVANESCU, LUCIAN POPESCU, NODEA, MOSER, COMAN, BULGARIU – antrenor OPREA VLASE.

În noiembrie 1962 echipa Națională efectuează un nou turneu în URSS și Finlanda cu 3 jocuri la Moscova, 2 la Tbilisi, 2 la Leningrad și un joc la Helsinki, o adevărată demonstrație în fața a 2000 de spectatori scor 32-17. Rezultate importante la Leningrad cu selecționata URSS 25-14 în primul joc și 19-10 în ziua a doua. La Moscova cu URSS 12-9, cu URSS tineret 19-11 și cu R.S.F.S.R. 23-12.

Au jucat : REDL, BOGOLEA, SCHMIDT, HNAT, OȚELEA, IVANESCU, MOSER, COSTACHE II, BĂDULESCU, NODEA, COSTACHE I, COVACI, COMAN, TELLMANN.

Antrenori : OPREA VLASE și EUGEN TROFIN.

În ziua de 10 decembrie 1962 în sala Floreasca arhiplina, cu două ore înainte, are loc un mare meci, de interes mondial în acea vreme ROMÂNIA – RD Germania câștigat de noi cu 17-14 (7-8). Un joc cu valente excepționale de mare spectacol jucat barbatește dar în deplin FAIR PLAY (presa vremii). Formația noastră : REDL, BOGOLEA, IVANESCU, MOSER, HNAT, COSTACHE I, COSTACHE II, COVACI, BĂDULESCU, SCHMIDT, TELLMANN, IACOB, NODEA, OȚELEA.

Antrenor : OPREA VLASE

În același sezon echipa României a mai jucat la București și Ploiești cu Danemarca 19-11 și 14-9, iar la Belgrad 13-7 cu Danemarca, 10-8 cu Ungaria și 11-14 cu Iugoslavia și locul II la ediția următoare a trofeului TASMADJAN.

Separat la București România – Iugoslavia 18-12, eram în perioada când nu ne contaminasem de « complexul iugoslav ».

În Cupa Campionilor Europei la feminin RAPID București – antrenor GABRIEL ZUGRAVESCU, ajunge până în semifinale. În optimi învinge campioana Ungariei, Spartacus Budapesta ce 16-6 și 4-2 (total 20-8), iar în sferturi pe campioana Iugoslaviei Lokomotiv Zagreb cu 13-8 și 6-6 (19-14). Rapidistele cedează în semifinale cu 7-11 în Danemarca la FIF Copenhaga și obțin un egal la București 6-6 iar cu scorul total de 13-14 sunt eliminate din COMPETIȚIE. Pe primul loc TRUD Moscova. În CCE la masculin DINAMO București –

antrenor VLASE OPREA, reuseste cu un parcurs extrem de bun sa ajunga pana în finala. Învinge în optimi campioana Ungariei SPARTACUS Budapesta cu 24-11 (10-6) apoi în sferturi de finala pe HC Zagreb din Iugoslavia, la București 22-8 (8-5) și la Zagreb cu 9-8 ! În semifinale trece de SKOVBAKKEM ARHUS din Danemarca cu 14-12 și 14-10. În marea finala disputata într-un singur joc în Franta la Paris, pierde la deja celebra echipa Dukla Praga 13-15.

În Suedia se organizează primul Campionat Mondial Universitar – echipa României se claseaza pe locul III.

C.M. Universitar Editia I, 1-6 Ianuarie 1963 – Suedia:

Clasament: 1. Suedia, 2. RF Germania, 3. **România**, 4. Danemarca, 5. Norvegia, 6. Spania,

7. Japonia.

Jucatori: VIRGIL TALE, IOAN BOGOLEA, VALENTIN SAMUNGI, CORNEL OȚELEA, ION POPESCU, MIHAI FABIAN, LIVIU CONSTANTINESCU, JIANU ADRIAN, MIHAIL MARINESCU, ION PARASCHIV, FRANCISC PALL, MIRCEA DUCA și GHEORGHE GRUIA.

Antrenor: **EUGEN TROFIN.**

Aici apare pentru prima oara la o COMPETIȚIE Internațională GHEORGHE GRUIA – “GURITA” care va fi unul dintre cei mai mari handbalisti ai lumii. În mod exceptional GRUIA este unul din foarte putinii handbalisti de valoare care nu a trecut prin filiera clasică – selecție – juniori – tineret – seniori. El a fost selectionat de antrenorul IOAN KUNST GHERMANESCU după ce l-a vazut întâmplator jucand volei în sala armatei de pe URANUS (ulterior demolata) într-o formatie a unei școli militare. În trei luni de instruire intensiva voleibalistul GRUIA debuteaza la CCA (Steaua) în Divizia A și după un tur de campionat este cooptat direct în lotul national de seniori.

“TROFEUL CARPATI” aflat la editia a 4-a, se desfasoara numai la feminin în perioada 15-17 noiembrie 1963 la București.

Clasament: 1. **București**, 2. Budapesta, 3. Belgrad, 4. **București-tineret.**

BUCUREȘTI – SENIOARE:

Jucatoare: IRENE NAGY, LILIANA BORCEA, MARIA CONSTANTINESCU, ANA STARK, STEFANESCU IOSEFINA, AURORA LEONTE, CONSTANTA DUMITRESCU, ELENA HEDEȘIU, RODICA FLOROIANU, ANA NEMETZ, ANTONETA OȚELEA.

Antrenori: **CONSTANTIN POPESCU –PILICĂ, VALERIU GOGÂLTAN**

BUCUREȘTI – TINERET:

Jucatoare: MARIA BUZAS, MARIA NICOLAE, EDELTRAUT FRANTZ, FELICIA GHIORGHIȚĂ, LILIANA BOGAN, WALTRAUB KEUL, EVA GASPARI, HEDVIGA ZIEGLER, ANETA SCHRAMCO, LIDIA DUMITRU, ANGELA MOSU, ELENA DOBARCEANU.

Antrenor: **VICTOR CHITA.**

1963-1964 – CAMPIONATUL INTERN – Divizia A se desfășoară în continuare în aer liber toamna și primăvara, deoarece în toată țara avem doar 2-3 săli corespunzătoare, încadrând aici și sala Floreasca, deși avea doar 38 de metri lungime.

C.N. Editia a 6-a 1963-1964 – Divizia A feminin.

1. ȘTIINȚA Timișoara – antrenor: **VICTOR CHITA;**
2. Rapid București – antrenor: **GABRIEL ZUGRAVESCU;**
3. Știința București – antrenor: **ION BOTA.**

C.N. Editia a 6-a 1963-1964 – Divizia A masculin

Două serii a 10 echipe cu turneu final de 4 echipe

1. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE;**
2. Steaua București – antrenor: **IOAN KUNST-GHERMANESCU;**
3. Dinamo Brașov – antrenor: **ION DONCA;**
4. Știința Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN JUDE.**

Continuă disputa București – Timișoara la fete și București – Brașov la băieți unde derbiurile STEAUA – DINAMO încep să facă săli arhipline, acum și în următoarele două decenii. La feminin VICTOR CHITA din nou în prim plan, după ce în ediția anterioară cucerise titlul la junioare, acum îl obține și pe cel de la senioare având în formare 5-6 din junioarele campioane în 1963.

“CUPA DE IARNA” ținea încă loc de campionat de sală și la aceasta a 7-a ediție este cucerită la feminin de aceeași echipă ca în campionat ȘTIINȚA Timișoara – antrenor VICTOR CHITA, urmată de ȘTIINȚA București – antrenor: ION BOTA și C.S.M. Sibiu – antrenor: FRANCISC MONIS. Și iată că orașul Sibiu în care s-a născut handbalul în 11 în România, este

convertit la cel în 7, la fel ca și “FERI” MONIS unul dintre primii antrenori din țara noastră – în orice caz primul profesionist – platit numai pentru handbal.

La masculin, pentru a 4-a oară pe primul loc Dinamo București – antrenor: OPREA VLASE, urmează ȘTIINȚA Timișoara – antrenor: CONSTANTIN JUDE și Steaua București, cu un nou antrenor: OCTAVIAN NITESCU.

“CUPA SPORTUL POPULAR”, ține și ea loc de campionat de sală la juniori, aici valorile se bulversează de la an la an. La feminin pe primul loc VOINTA Odorhei – antrenor: IGNATIE TAMAS, urmat de ȘSE București – antrenor POMPILIU SIMION și Liceul 2 Brașov – antrenor: DUMITRU POPESCU-COLIBAS.

C.N. Junioare – Editia a 3-a 1963-1964 Turneul final la Sf.Gheorghe

1. Luceafarul Brașov – antrenor: **DUMITRU POPESCU-COLIBAS**;
2. Muresul Tg. Mures – antrenor: **ALBERT Galfalvi**;
3. ȘSE Petrosani – antrenor: **POMPILIU SIMION**.

C.N.Juniori – Editia a 3-a 1963-1964 Turneul final la Sf.Gheorghe

1. CSȘ București – antrenor: **EUGEN TROFIN-MANDEL**;
2. C.S.M. Reșița – antrenor: **ADALBERT FERENSCHUTZ**;
3. ȘSE Petrosani – antrenor: **MIHAI PINTEA**.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ din anul 1964 este dominată de Campionatul Mondial masculin din Cehoslovacia, unde băieții noștri aveau de aparat titlul cucerit în 1961. Pregătirile încep încă din sezonul de TOAMNA – IARNA printr-o serie de jocuri bilaterale.

Un succes frumos a fost turneul celor două echipe naționale de senioare și seniori în Franța, în preajma sărbătorilor de Crăciun. La LYON în fața a peste 7000 de spectatori un spectacol de gală cu casa închisă. Fetele înving categoric cu 18-5 (8-2), au înscris: STARK 4, CONSTANTINESCU 3, HEDEȘIU 3, ANTOANETA OȚELEA 2, VICTORIA DUMITRESCU 2, CONSTANTA DUMITRESCU 2, AURORA LEONTE și FLOROIANU.

La băieți meciul a fost ceva mai echilibrat 18-11 (10-5). Au înscris pentru echipa română: GRUIA 4, MOSER 4, IVANESCU 3, OȚELEA 3, HNAT 3 și CEZAR NICA.

La începutul lunii februarie se organizează TROFEUL CARPAȚI la care ne prezentăm cu câte 2 echipe atât la fete cât și la băieți.

“TROFEUL CARPAȚI” – Editia a 5-a, masculin – București, 7-9 febr. 1964

Clasament : 1. ROMÂNIA, 2. ROMÂNIA-tineret, 3. Ungaria, 4. URSS.

ROMÂNIA – seniori:

Jucatori: MIHAI REDL , IOAN BOGOLEA, PETRE IVANESCU, CORNEL OȚELEA, VIRGIL HNAT, OLIMPIU NODEA, IOAN MOSER, IOSIF IACOB, MIRCEA COSTACHE II, CEZAR NICA, GHEORGHE GRUIA, AUREL BULGARIU.

Antrenori: **IOAN KUNST-GHERMANESCU, NICULAE NEDEFF.**

ROMÂNIA – Tineret:

Jucatori: VIRGIL TALE, ION , POPESCU, MIHAIL MARINESCU, VALENTIN SAMUNGI, GHEORGHE GORAN, ION TIPU, MIRCEA COSTACHE I, MOLDOVAN TITUS, MIRCEA DUCA, CRISTIAN GAȚU.

Antrenor: **EUGEN TROFIN**

Debuta ca INTERNAȚIONAL la tineret într-o mare COMPETIȚIE, un talent cu adevărat de excepție CRISTIAN GAȚU, aflat în primul an de seniorat (19 ani) în primul an de facultate (la Construcții) și în primul sezon de joc la Universitatea București la profesorul EUGEN TROFIN. Parcurșul lui spre marea performanță în handbal a început cu fotbalul. La 7-8 ani tatăl lui îl prezintă la Steaua dar este prea mic de vârstă și este primit la Dinamo unde va juca până la nivel de tineret. Dar odată intrat la Liceul Mihai Viteazul – fiul de selecție al Școlii Sportive Nr.2 se atasează la grupa profesorului FRANCISC SPIER și timp de aproape patru ani joacă fotbal și handbal de performanță la nivel de juniori. Din fericire pentru handbal în ultimul an de juniorat, deși fusese promovat în echipa de tineret a lui Dinamo, se transferă cu jumătate din grupă și cu profesorul lor FERI SPIER la echipa de seniori a RAPIDULUI (locul II în 1959 și 1960). La Rapid joacă doar un sezon. Poate tot în intenția de a fi altfel, da examen la Facultatea de Construcții fără ajutor, dar trebuie să se transfere la Universitatea București pentru cei patru ani de studenție, la profesorul EUGEN TROFIN.

Și în fine după absolvirea facultății inginerul CRISTIAN GAȚU ajunge la Steaua, la portile careia batuse cândva la 7 ani dar la fotbal. 11 titluri de campioni naționali și în paralel 14 ani la Naționala cu două titluri de campioni mondiali și două medalii olimpice. Dar despre Cristi GAȚU care a adus în handbal arta jongleriei cu mingea vom mai scrie sau vom lăsa presa vremii să-l gratuleze cu epitafe unice, pe magicianul care ascunde mingea, pe cel pentru care o fentă filigramată, sau o angajare de gol nescrisă în nici o carte, conta mai mult decât un gol.

“TROFEUL CARPAȚI” – Editia a 6-a , feminin, București, 20-22 nov. 1964

Clasament : 1. Belgrad, 2. București, 3. București-tineret, 4. Moscova.

București – senioare:

Jucatoare: IRENE NAGY, MARIA BUZAS, ANA STARK, AURORA LEONTE, IULIA NACO, MARIA CONSTANTINESCU, CONSTANTA DUMITRESCU, ELENA HEDEȘIU, RODICA FLOROIANU, MARIA BOTA, ANETA SCHRANCO.

Antrenori: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ, FRANCISC SPIER.**

BUCUREȘTI – TINERET:

Jucatoare: LUCRETIA ANCA, ROZALIA SOOS, TEREZA SZEKELI, GABRIELA VARLAN, LIDIA DUMITRU, ELENA DOBARCEANU, VALERIA PREDA, PETRUTA BAICOIANU, ANGELA MOSU, RODICA BĂÎN, MARIA NICOLAE, MONICA MADAU.

Antrenor: VICTOR CHITA.

De subliniat încă odata preocuparea deosebita a Federației pentru echipele nationale de tineret, care au participat de fiecare data alaturi de echipe nationale de seniori, la Trofeul CARPAȚI, dar au avut și un calendar propriu.

La feminin unde se impunea un schimb de generatii după C.M. din 1962 (loc I), antrenorul senioarelor CONSTANTIN POPESCU PILICĂ “coboara” la tineret pentru aproape 6 luni și alaturi de VALERIU GOGĂLTAN întreprind o vasta actiune de selectie. În doua cantonamente (Teius și București), se convoaca circa 60 de tinere și foarte tinere handbaliste, care vor juca mai întâi la tineret, apoi la “echipa mare” de senioare, cele care s-au evidentiat.

La masculin, unde valorosul și extrem de ambitiosul antrenor EUGEN TROFIN MANDEL a fost pionul principal ani de zile, se remarca de la prima vedere ca marii campioni mondiali de mai tarziu au trecut “obligatoriu” pe la tineret (GAȚU, GORAN, MARINESCU, MOLDOVAN, MIRCEA COSTACHE II, TALE, NICA).

Seria succeselor anului 1964 este deschisa de echipa feminina RAPID București – antrenor GABRIEL ZUGRAVESCU în Cupa Campionilor cand repeta performanta STIINTEI București din 1961 la Bratislava (un singur joc) în finala acestei competitii, scor 14-13 în confruntarea cu echipa I.H. HELSINGOR din Danemarca. Au înscris ELENA HEDEȘIU 5, ANA STARK 4, RODICA FLORIANU 2, CONSTANTA DUMITRESCU 2, IULIANA NACO 1.

O performanta de exceptie care aduce puncte și situeaza cele doua echipe ȘTIINȚA și RAPID pe locul unu și trei în Clasamentul cluburilor din Europa în 1965.

În preliminarii RAPIDUL trece de SPARTAK SUBOTITA – Iugoslavia (13-5 și 6-8) și de FORTSCHRIT WEISENFLD – Germania (8-4 și 10-9) iar în semifinale de SPARTACUS BUDAPESTA – Ungaria (13-5 și 11-7).

CUPA CAMPIONILOR Editia 1963-1964

Finala: RAPID București – IH Helsingor, 14-13.

Loc I RAPID București

Jucatoare: IRENE NAGY-KLIMOVSKI, MARGARETA HANEC, MARIA CONSTANTINESCU, ANA STARK-STANISEL, AURELIA SALAGEANU, IULIANA NACO, ELENA NEDEȘIU, CONSTANTA DUMITRESCU, RODICA FLOROIANU, ANTOANETA VASILE OȚELEA.

Antrenor: **GABRIEL ZUGRAVESCU;**

Campionatul Internațional Feroviar de handbal masculin s-a desfășurat în Polonia în primavara anului 1963. Au participat 9 selectionate naționale. Echipa feroviara română – alcătuită jucătorii de la Rapid București – obține în serii două victorii: 14-6 cu Polonia și 24-2 cu Bulgaria, dar pierde la Suedia 8-10 și disputa finala mică în compania echipei din Cehoslovacia, câștigând jocul cu 10-5 (5-1) prin punctele înscrise de CONSTANTINESCU 6, MURESAN 3 și STOIAN 1, clasându-se astfel pe locul III.

Clasament final: 1. RDG, 2. Suedia, 3. ROMÂNIA, 4. Cehoslovacia, 5. Polonia, 6. Iugoslavia, 7. Franța, 8. Bulgaria, 9. Austria.

Echipa noastră: MEDESAN, ILIE, CONSTANTINESCU, BARBU, IONESCU, TURSUGIAM, MURESAN, TANASESCU, SIMION POMPILIU, LUNGESCU și STOIAN.

Obiectivul INTERNATIONAL de interes major 1-a constituit Ediția a 5-a a Campionatului Mondial de handbal în 7, masculin, în Cehoslovacia, unde trebuia să ne apărăm titlul pe care îl câștigasem la DORTMUND – meciul acela super-dramatic cu două prelungiri și cu mezinul COSTACHE I în chip de ultimul marcator al golului victoriei (9-8) pe fluierul final al arbitrilor. Naționala de seniori condusă de “triumviratul” KUNST (principal), NEDEF și TROFIN și selectionată din cele două echipe prezente la Trofeul CARPAȚI, întreprinde un turneu în țările nordice cu rezultate contradictorii. Pregătirea este finalizată în cantonamentele de la Sibiu și Brașov care redresează consistent moralul. Plecam la Praga cu emoții mari și oarecum neliniștiți mai ales că primul joc îl aveam în grupă cu echipa U.R.S.S., care progresase rapid și la handbal în 7. La “Trofeul CARPAȚI”, în sala Floreasca abia am reușit un egal (12-12), după ce am fost conduși până în ultimele minute de joc cu 12-10. Noroc cu echipa de tineret care învinge U.R.S.S. a doua zi.

Seniorii au luat atunci o lecție usturătoare, dar vom vedea că va fi extrem de folositoare.

La C.M. din Cehoslovacia participa 16 echipe, repartizate în 4 serii după calificările la care au participat 26 de selectionate:

EVOLUȚIA ECHIPEI ROMÂNIA SENIOARE LA C.M. 1964

România – URSS	16-14 (7-8)	grupa preliminara
România – Norvegia	18-10 (11-7)	grupa preliminara
România – Japonia	36-12 (16-7)	grupa preliminara
România – Cehoslovacia	16-15 (9-7)	grupa semifinala
România – Danemarca	25-15 (5-7)	grupa semifinala
România – Suedia	25-22 (14-13)	finala mare

Linie de clasament : 6 jocuri, 6 victorii, 136-88 golaveraj. Locul I.

Clasament: 1. **ROMÂNIA**, 2. Suedia, 3. Cehoslovacia, 4. RFG, 5. U.R.S.S., 6. Iugoslavia, 7. Danemarca, 8. Ungaria... s-au calificat la acest turneu final 24 de echipe.

CAMPIONI MONDIALI fără înfrângere ! 6 meciuri – 6 victorii!

ROMANIA LOCUL I - MEDALII DE AUR SI CAMPIONI MONDIALI.

PRIMUL JOC – în ziua de 5 martie 1964 în ZIMNI STADION celebrul patinoar din PARDUBICE cu o capacitate de 8000 de locuri întalnim echipa Uniunii Sovietice pe care o învingem greu cu doua goluri 16-14 după ce la pauza eram conduși 7-8 într-un meci de angajament total de ambele parti. Miza jocului era extrem de mare – rezultatul conta și în continuare și în grupele semifinale – primele doua treceau cu “zestrea” din serii preliminare.

Întrăm în teren cu: REDL portar, IVĂNESCU, HNAT, MOSER, IACOB, OȚELEA, COSTACHE M., NODEA, GRUIA și POPESCU facand doua și chiar trei schimbari atac – aparare. Arbitru, suedezul IANERSTAM, singur la centru. Începem puțin crispați jocul și ratam primele trei atacuri, suturi în bara sau aparate, suntem conduși cu 2-0 în minutul 8 (IUSENKO și LEBEDEV). Egalam abia în minutul 10 (IVANESCU și MOSER) și preluam conducerea 3-2 printr-un gol MOSER, după ce face o interceptie frumoasă și un contraatac al lui POPESCU ION.

În tot acest timp REDL apara senzational trei suturi de la LEBEDEV și ZELENOV, dar nu poate retine un 7m, înscriu pe rând LABEDEV, MOSER, LEBEDEV; REDL apara un 7m și HNAT aduce egalarea aruncare cu evitare exceptionala cu plonjon pe stanga procedeu care va fi

cunoscut în lume ca « EVITAREA ROMÂNULUI HNAT ». Este 7-7 și mai sunt cateva secunde dar același LEBEDEV (un colos de 2m și 95 kg) înscrie cu o bomba de la 10 m. La pauza 7-8.

În repriza a II-a echipa română joacă mai organizat și după ce egalăm (8-8), IACOB în chiar primul atac dominăm clar și conducem cu 11-8 MOSER (2) și NODEA. Trăim totuși clipe de mari emoții, avem doi jucători eliminați pe câte două minute IACOB și OȚELEA dar rezistăm și primim doar un gol LEBEDEV în schimb înscriem și noi NODEA. Atunci când eram în 4 jucători de câmp 12-9. O ușoară relaxare mai erau 7 minute și conduceam cu 3 goluri și ne trezim egalați 12-12. Baietii își revin, se concentrează, preluăm conducerea 14-12 și nu o cedăm până la sfârșit 16-14. Au înscris OȚELEA și MOSER fiecare de câte două ori. A fost cel mai important joc din serie și am luat o opțiune decisivă pentru locul I în preliminarii, deoarece jocurile cu NORVEGIA (18-10) și JAPONIA (36-12) nu ne-au pus probleme deosebite.

Prezentăm marcatorii din jocul cu JAPONIA avem și formația de bază cu care am abordat acest C.M.: IVANESCU 4, GRUIA 7, OȚELEA 5, MOSER 4, IACOB 4, POPESCU ION 5, NODEA 3, COSTACHE II 3, NICA 1, HNAT și cu REDL în poartă.

Clasându-ne pe locul I în seria D echipa română se califică în grupele semifinale ale C.M. cu 2 puncte și golaveraj 16-14.

Clasament serie D preliminară : 1. ROMÂNIA 6 pct.; 2. URSS 2 pct. ; 3. NORVEGIA 2 pct. ; 4. JAPONIA 2 pct.

Suntem în seria II-a: ROMÂNIA, CEHOSLOVACIA, U.R.S.S., și DANEMARCA în seria I-a: SUECIA, R.F.G., IUGOSLAVIA și UNGARIA.

Jocul 4 în semifinale cu Danemarca, nu pune foarte mari probleme deși cu apărarea lor avansată un fel de 3-3 (pe două linii) și cu rafinamentele tehnice specifice lor în atac puteau să ne deruteze. Am ÎNVINS cu 25-15 dar la pauză a fost 5-7, repriza a doua a fost un mic recital (20-8) în primul plan principalii marcatori: MOSER 10, NODEA 4, OȚELEA 3 și portarul nostru REDL.

Jocul 5, urma așa cum spunea presa din PRAGA, adeverata finală: ROMÂNIA – CEHOSLOVACIA, reeditarea finalei C.M. anterior la DORTMUNDT (R.F.G. 1961) dar acum în semifinale și mai ales la PRAGA în fața a peste 18000 de spectatori care va încuraja frenetic echipa lor contra unei mici galerii a românilor de nici 50 de suporter. A fost un meci aprig cu 10 eliminări (câte 5 de fiecare parte), 7 aruncări de la 7m și cu 6 egalari. Am câștigat în final cu un gol 16-15 deși am condus mai ales în repriza a doua și cu trei goluri.

ROMÂNIA: REDL, TALE portari, IVANESCU, MOSER, HNAT, NODEA, IACOB, OȚELEA, COSTACHE II, GRUIA și POPESCU.

În primele secunde ale primului atac MOSER înscrie 1-0 dar imediat DUDA egalează așa începe lupta principalilor “tunari” ai jocului la care intervine și HNAT imediat 2-1. Începe “iures românesc” și în minutul 17 conducem cu 8-3 (IVANESCU, MOSER 2, IACOB, COSTACHE, MIRCEA II) dar HAVLIK, MARES și RADA reduc din handicap 8-7 și în finalul

reprezei după ce REDL apara de la RADA și TROIAN, înscrie MOSER și la pauza este 9-7 pentru noi.

Tot MOSER cu un sut specific “de la sold” deschide scorul la începutul reprizei a doua.

Deși evoluam o perioada în 5 joc de camp și cehii în 4 “nu tinem mingea” și atacam, înscriem prin IACOB și MOSER 12-7 și HNAT 13-8. DUDA, IVANESCU, OȚELEA, DUDA, OȚELEA ridica scorul la 16-10 în minutul 48.

Poate alta echipa ar fi cazut, dar jucatorii cehi au o mare experienta și încurajati frenetic de cei 18.000 de sustinatori – este un adevarat vacarm – revin în atac.

Cu 10 minute înainte de final REDL apara senzational o lovitura de la 7m dar se dicteaza repetarea și DUDA nu mai iarta 16-11. Avem 5 goluri avans și înca 10 minute de joc, cehii ataca disperati, sala urla, reduc gol după gol dar tot noi controlam jocul și în final castigam cu 16-15.

****SUNTEM ÎN FINALĂ !****

După cateva secunde de liniste, sala întreaga aplauda cu fair-play echipa ROMÂNIA.
Clasamentul după jocurile din semifinale : 1. ROMÂNIA 6 pct.; 2. CEHOSLOVACIA 4 pct.;

3. URSS 2 pct.; 4. DANEMARCA 0 pct.

Singura echipa neînvinsa este ROMÂNIA.

Finala ROMÂNIA – SUECIA spunea presa vremii “a fost un spectacol de înalta clasa, ambele echipe avand o evolutie senzationala, a câștigat ROMÂNIA mai sigura pe ea în finalul jocului” (SPORT TRIBUNE BERLIN)

... dramatica prin evolutia scorului, cu un final apoteotic, jocul a fost lipsit de duritate și încestare oarba, un joc splendid, multe felicitari echipei ROMÂNIEI care a meritat acest nou titlu felicitari și echipei SUECIA deasemenea (DAGENS MYHETR – STOCKHOLM).

În aceeași “SPORTOVNI HALA” acum cu circa 10.000 de spectatori (nu mai sunt implicate gazdele) la 15 martie 1964 avand ca arbitru (conducea un singur arbitru la centru) pe vest germanul SCHNEIDER, începe marea finala și începe tot cu 1-0 pentru noi ca în majoritatea jocurilor (IVANESCU). Și tot ca în alte 2 jocuri ajungem la 3-0 din nou IVANESCU și apoi MOSER în minutul 4. În minutul 16 este 10-6 pentru noi. Disputa devine ceva mai apriga. JONSSON reduce diferenta 10-8, VIRGIL HNAT executa o aruncare cu evitare și un plonjon de chinograma 11-8 iar MOSER o și mai frumoasa aruncare pe la sold dand lectii și model supertehnicienilor nordici. în replica JONSSON înscrie gol după gol și ajungem la 12-12 un moment de cumpana înainte de pauza. Înscrie același MOSER și apoi MIRCEA COSTACHE II dar și un gol suedez și repriza I-a se încheie cu un avantaj minim 14-13. Echipa noastră joaca

bine, dar suedezi ceva mai relaxati revin de fiecare data. Imediat după pauza este egal 14-14, urmeaza eliminarea lui HNAT și un 7m, suntem conduși 14-15 și momnetul devine dificil cand MOSER rateaza un 7 m. Intervine acum jucatorul de soc pastrat pe banca doar pentru atac tânărul GRUIA care înscrie. Interceptie COSTACHE II și MOSER gol, urmeaza COSTACHE II de pe extrema cu bolta peste RINGT ieșit sa închida unghiul, apoi HNAT mai demonstreaza o evitare acrobatica și este 18-16 și apoi 20-17. în continuare NODEA și IACOB fac 22-20. Mai sunt 6 minute și puțin neglijenti în atac ne trezim egalati 22-22.

Antrenorul IOAN KUNST-GHERMANESCU ii îndeamna sa joace la gol nu la tinerea mingii, secundul NEDEF este în genunchi, TROFIN a încremenit cateva secunde.

IVANESCU intră pe un culoar de 20-25 de cm. și preluam conducerea 23-22. Apoi vine golul 24 care va fi pe prima pagina a ziarelor - "GIL" HNAT pluteste în spatiu într-un plonjon lateral cu evitare aproape paralel cu solul culcat pe stanga 24-22, tot el încheie apoteotic cu o aruncare din saritura cu evitare procedeu de asemenea marca HNAT.

SUNTEM CAMPIONI MONDIALI

-Pentru a doua oara consecutiv-

Adaugand acestei medalii pe cea tot de aur de la C.M. 1961, cele trei titluri supreme cucerite de echipa feminina (1956, 1960, 1962), argintul baietilor din 1958 și cele trei Cupe ale Campionilor Europeni (ȘTIINȚA București 1961, Rapid București 1964 și Dinamo București 1964) avem dovada ca ȘCOALA ROMÂNEASCA domina handbalul mondial.

Bucuria, satisfactia implinirii muncii depuse ani de zile a fost uriașă atunci după joc în sala dar și în tara. La aeroportul Baneasa aproape 3.000 de oameni ii vor întâmpina cu urale și flori pe noii (și vechii) campionii mondiali.

Se cuvine felicitari tuturor care au contribuit la acest uriaș succes.

BRAVO băieților, antrenorilor și tuturor celor care au fost lângă echipă și susținut-o.

ROMÂNIA SENIORI LA CM 1964 - CEHOSLOVACIA

LOCUL I - MEDALII DE AUR, CAMPIONI MONDIALI, Finala la Praga

1. **MIHAI REDL**, portar, 28 ani, DINamo Buc.; Campion mondial 1961, 1964; 6 jocuri,
2. **VIRGIL TALE**, portar, 25 ani, Știința Buc., Campion mondial 1961, 1964; 4 joc,
3. **ION BOGOLEA**, portar, 24 ani, Dinamo Buc.; Campion mondial 1961, 1964; 2 joc,
4. **PETRE IVANESCU**, inter, 28 ani, Dinamo Buc.; Campion mondial 1961, 1964; 6 j/19 g,
5. **OLIMPIU NODEA**, centru, 29 ani, Steaua Buc.; Campion mondial 1961, 1964; 6 j/11g,
6. **VIRGIL HNAT**, inter, 26 ani, Dinamo Buc.; Campion mondial 1961, 1964; 6 joc., 12 gol.,
7. **HANS MOSER**, inter, 27 ani, Dinamo Buc.; Campion mondial 1961, 1964; 6 joc, 33 gol,
8. **AUREL BULGARIU** inter, 29 ani, Steaua Buc.; Campion mondial 1961, 1964; 3 joc, 1 gol,
9. **CORNEL OȚELEA** centru, 24 ani, Steaua Buc.; Campion mondial 1961, 1964; 6 joc, 14 gol,
10. **MIRCEA COSTACHE I** ext-dr., 24, Dinamo Buc.; Campion mondial 1961, 1964; 4 j/3g,
11. **MIRCEA COSTACHE II**, pivot, 24, Dinamo Buc.; Campion mondial 1961, 1964; 6j/8g.
12. **ION POPESCU**, ext-stg, 21, Teleajăn Ploiești, Deb: ȘSE Ploiești; Prof. Ion Iușînschi 5j/10g
13. **GHEORGHE GRUIA** inter, 24 ani, Steaua Buc.; Deb: Steaua Buc.; Prof. Ioan Kunst 5/18,
14. **IOSIF IACOB**, ex-dr., 25, Steaua Buc.; Deb: Tehnometal Tmș.; Antr.: Fisher Zavadschi, 6j/12g,
15. **NICA CEZAR**, inter 23, Dinamo Buc., Debut: Progresul Făgăraș ; Prof. D-tru Lupescu ; 5/3

Golgeter CM **HANS MOSER** cu 33 de goluri făcând “schimb de locuri “ cu IVĂNESCU

care a fost golgeterul C.M. din 1961.

Antrenori: IOAN KUNST-GHERMĂNESCU, NEDEF NICOLAE, EUGEN TROFIN.

Subliniem contributia deosebita în pregătire a profesorului **OPREA VLASE** cel care a antrenat și condus echipa Națională la Campionatul Mondial anterior 1961, cucerind cu baietii primul titlu suprem la masculin, din istoria handbalului românesc. Antrenorul emerit OPREA VLASE a continuat fără întrerupere să pregătească echipa Națională și după acest CM, uneori singur, alteori cu NICULAE NEDEFF sau EUGEN TROFIN în toți acești trei ani 1961, 1962, 1963 participând la marile turnee ale Europei și la zeci de întâlniri Internaționale. În luna decembrie 1963 cu trei luni și jumătate înainte de CM din 1964 se îmbolnăvește grav de hepatită fiind INTERNAT în spital de urgență. Biroul Federal decide atunci constituirea unei echipe tehnice mai largi, un trio consacrat GIONI (Ioan Kunst Ghermanescu), NICU (Niculae Nedeff) și MÂNDEL (Eugen TROFIN).

Mai trebuie neapărat să remarcăm aportul deosebit al doctorului **CONSTANTIN ȘERPE** medicul echipei naționale, care a avut la un moment dat (înainte de semifinale), infirmeria plină, a fost și kinetoterapeut și maseur și puțin psiholog, și tot ce a trebuit ca până la urma tot accidentat să joace. Asupra tuturor problemelor mari și mici din perioadele de pregătire și în competiții a vegheat **LUCIAN GRIGORESCU** secretar general al FRH din 1951.

Mai trebuie să felicităm și să mulțumim profesorilor care i-au descoperit și i-au îndrumat pe acești mari jucători și antrenorii lor de la Club :

1964–1965 – COMPETITIILE INTERNE se desfășoară de această dată cu o mai mare regularitate, dar nu oferă surprize. La feminin s-a jucat din nou pe două serii și cu un turneu final de această dată la Turnu-Severin. La masculin podiumul de 4 echipe este o copie a celui de anul trecut.

C.N. Editia I 1964-1965 – feminin – Divizia A

1. ȘTIINȚA București – antrenor: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ** (în tur **ION BOTA**)

2. ȘTIINȚA Timișoara – antrenor: **VICTOR CHITA**;

3. Rapid București – antrenor: **FRANCISC SPIER**.

C.N. Editia 1964-1965, masculin – Divizia A

Două serii a 10 echipe cu turneu final de 4 echipe

1. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE**;

2. Steaua București – antrenor: **ION KUNST-GHERMANESCU**;

3. Dinamo Brașov – antrenor: **ION DONCA** ;

4. Știința Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN JUDE**.

CUPA DE IARNA, principala noastră COMPETIȚIE de sala (campionatul se desfășoară în aer liber), are câștigătoare la feminin pe **ȘTIINȚA Timișoara**, antrenor **CHITA VICTOR**, urmată de Rapid București antrenor GABRIEL ZUGRAVESCU și Muresul Tg. Mures antrenor ARPAD KAMENITSCHI. La masculin pe primul loc din nou Dinamo București antrenor OPREA VLASE, urmată de Dinamo Brașov, antrenor ION DONCA și Știința București revenind pe podium cu un antrenor simpatic, despre care se spuneau multe zvonuri și ziceri tehnice – STEFAN TITEL ANDREESCU.

La juniori turneul final a avut loc la Sinaia și s-a încheiat la fete cu o mare surpriză – campioane ȘSE Buzău pentru prima și ultima oară.

C.N. Junioare – Editia a 4-a 1964-1965 Turneu final la Sinaia

1. Școala Sportivă de elevi Buzău – antrenor: **ION BALEA**;
2. ȘSE 1 București – antrenor: **VALERIU GOGÂLTAN**;
3. Luceafarul Brașov – antrenor: **DUMITRU POPESCU-COLIBAS**.

C.N. Juniori – Editia a 4-a 1964-1965 Sinaia

1. CSS București – antrenor: **EUGEN TROFIN**;
2. Dinamo București – antrenor: **ALEXANDRU ILIE**;
3. Rafinaria Teleajen – antrenor: **DUMITRU LUPESCU**.

În Cupa Sportul Popular, care se desfășura în continuare în sala (iar campionatul în aer liber), pentru a cincea oară pe primul loc echipa antrenorului EUGEN TROFIN care câștigase și campionatul (a patra oară consecutiv). Profesorul TROFIN – “Nea MANDEL”, era tot de patru ani și antrenorul echipei naționale de tineret și din 1964 secund al lui IOAN KUNST-GHERMANESCU la seniori.

Deci la masculin locul I CSS București, antrenor EUGEN TROFIN, pe locul doi ȘSE Tg. Mures iar pe trei ȘSE Constanta – antrenor TRAIAN BUCOVALĂ. La feminin: 1. S.S.E 2 București – antrenor POMPILIU SIMION, 2. Liceul 4 Timișoara – antrenor CONSTANTIN POPA și 3 – Luceafarul Brașov – antrenor: DUMITRU POPESCU-COLIBAS.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ – un rezultat de excepție realizează echipa clubului Dinamo București care cucerește, în premieră pentru handbalul masculin, Cupa Campionilor Europeni la cea de-a 6-a ediție, după ce în 1963 o ratase de puțin în finală cu Dukla Praga. După ce a fost exceptată de turul I, învinge în optimi pe ASK Vorwärts OstBerlin

(R.D.G.) cu 17-14, în sferturi pe HC Gotebor Suedia cu 24-11, iar în semifinale pe Grasshopper Zurich cu 19-11. în finala castiga cu 13-11 la campioana Iugoslaviei HC Medvesceak.

Au jucat: MIHAI REDL, IOAN BOGOLEA – portari, PETRE IVANESCU, VIRGIL HNAT, GHEORGHE COVACI, GHEORGHE BĂDULESCU, CEZAR NICA, ION IONESCU, ION MOSER, LUCIAN POPESCU, MIRCEA COSTACHE I, GHEORGHE COMAN, MIRCEA COSTACHE II, ION MURESAN.

Antrenor: **OPREA VLASE.**

La feminin campioana Naționala Știința București nu a fost înscrisa în Cupa Campionilor pentru a permite echipei naționale să se pregătească în exclusivitate pentru CM din 1965.

TROFEUL CARPATI – Editia a VI-a București, 19-21 nov. 1965

Clasament: 1. BUCUREȘTI – tineret, 2. BUCUREȘTI – seniori, 3. Budapesta, 4. Belgrad. Mare surpriza tineretul învinge seniorii și cucerește locul I.

BUCUREȘTI – tineret – respectiv echipa Naționala de tineret locul I.

Jucatori: CORNEL PENU, ALEXANDRU DINCA, GHIȚĂ LICU, CRISTIAN GAȚU, TITUS MOLDOVAN, ION PARASCHIV, MIHAIL MARINESCU, GHEORGHE GORAN, FRANCISC COMAN, ROLAND GUNESCH, DAN ROSESCU, NICA CEZAR, OLIMPIU SAVU, DITER CRISTIAN.

Antrenori: **EUGEN TROFIN, MIHAI PINTEA.**

BUCUREȘTI seniori – respectiv echipa Naționala de seniori locul II.

Jucatori: MIHAI REDL , ION BOGOLEA, PETRE IVANESCU, HANS MOSER, VIRGIL HNAT, MIRCEA COSTACHE I, MIRCEA COSTACHE II, LUCIAN POPESCU, GHEORGHE GRUIA, IOSIF IACOB, OȚELEA CORNEL, OLIMPIU NODEA, GHEORGHE COMAN.

Antrenor: **IOAN KUNST-GHERMANESCU.**

Echipa de tineret, antrenor EUGEN TROFIN, continua să obțină rezultate deosebite. Participând pentru prima oară la Marele premiu al orașului Berlin (R.D.G.) se clasează pe primul loc, înaintea formațiilor de seniori Berlin, Leipzig, Viena și Copenhaga.

Dovada a valorii deosebite a unor tinerii ce vor ajunge Campioni Mondiali peste câțiva ani – **PENU, GAȚU, MOLDOVAN, LICU, GUNEȘ, GORAN, MARINESCU, DINCĂ, NICA.** Consemnăm debutul INTERNAȚIONAL la tineret a lui CORNEL PENU cel mai bun portar al handbalului masculin din România – așa cum a fost IRINA KLIMOVSKI la feminin –

și unul din cei mai mari din lume. La început CORNEL a fost titular de drept în poarta de fotbal și handbal a Școlii Generale 8 și a Liceului Hasdeu din Buzau. Odata însă cu încadrarea în grupa profesorului CONSTANTIN CAPATÂNA de la Școala Sportivă, se dedica handbalului în totalitate. În anul 1962 la Hunedoara este vicecampion național la juniori și deja fusese remarcat și nominalizat pentru loturile de juniori. Odata cu intrarea la facultate în orașul natal Galați se transfera la divizionara Știința. După obținerea titlului de inginer în tehnica construcțiilor de Mașini se transfera la Dinamo București careia i-a rămas credincios până la retragere. Cooptat la lotul de tineret încă din anul 1964 debutează la 18 ani în Naționala de tineret și la seniori în 1966. Contribuția lui la rezultatele de excepție ale naționalei și ale echipei Dinamo a fost deosebită și vom vedea în mod concret când și cum în paginile următoare.

Tot în acest an și contribuind la această mare victorie, au debutat la o COMPETIȚIE Internațională și MIHAIL MARINESCU și GHEORGHE GORAN, care au avut în linii mari un traseu și un destin comun în handbal.

Nascuți în același an 1944, au fost amândoi selecționați din curtea Liceului Caragiale de profesoara de la Sc.Sportivă Nr.1 IOSEFINA UGRON STEFANESCU, nimeni alta decât tripla campioană mondială cu echipa feminină (1956, 1960, 1962). Aceasta le-a predat ABC-ul handbalului încadrându-i direct în grupa de avansați la Clubul Sportiv Școlar (E. TROFIN), unde sunt coautori a doua din cele 4 titluri de campioni naționali la juniori 1962, 1963 și apoi împreună cu alți colegi de la Sc.Sportivă 1 trec la seniori la Universitatea București – antrenor tot Eugen TROFIN cu care obțin un pretios loc II după Steaua și Dinamo în anul 1966. Tot atunci, după ce au trecut prin loturile naționale de juniori, sunt promovați la tineret 1963, debutează ca Internaționali în 1964 și foarte repede la seniori 1965. Absolvind ANEFS-ul, aceeași promoție, se transfera la Steaua, careia îi rămân credincioși până la...pensionare, ca jucători sau ca șefi la Club. Goran într-o vreme chiar antrenor la echipa I –a, după ce și-a făcut ucenicia la ȘSE 1 și ȘSE Steaua iar MARINESCU după ce va termina cu succes și cea de-a doua facultate (Drept) va ajunge în stafful Federației, ca și Goran ulterior.

La feminin nu s-a organizat în acest an TROFEUL CARPAȚI deoarece coincidea cu C.M. (noiembrie) dar mai ales pentru a asigura o pregătire de bază “în liniste” motiv pentru care nici campioana Națională (ȘTIINȚA București) nu s-a înscris în Cupa Campionilor. Aceste măsuri radicale se datorau și faptului că necesarul schimb de generații – mai concret întinerirea echipei – nu a fost realizată decât parțial. Din anul 1953, anul adevăratei geneze a “echipei naționale de aur” și până în acest 1965 aproape au fost 13 ani grei cu trei Campionate Mondiale toate câștigate, trei ediții ale Festivalului, veritabile Campionate Europene, cu zeci și zeci de meciuri Internaționale și sute de pregătiri în luni mai exact ani de zile de cantonamente. Anii 1963 și 1964 au confirmat o stare de uzură fizică și psihică evidentă la marile noastre jucătoare care se apropiau de limita celor 30 de ani sau chiar o depășiseră. Acțiunea “*schimb de generații*” a început târziu în vara anului 1963 când antrenorul principal de la senioare CONSTANTIN POPESCU PILICĂ coboară la tineret pentru 6 luni. Sunt selecționate 36 de jucătoare tinere și foarte tinere care au intrat într-un proces de pregătire și selecție întins pe doi ani. În anul 1964 se fortează puțin și în lotul de senioare sunt convocate GABRIELA VELICU (18 ani) și MARIA BUZAS (17 ani) ca portari alături de IRINA NAGHI (27), iar în camp LIDIA DUMITRU (20), ANETA SCHRAMCO (18), ELENA DOBARCEANU (19), MIOARA NICOLAE (19),

RODICA FLOROIANU (19), alaturi de STARK (29), CONSTANTINESCU (30), VICTORITA DUMITRESCU (28), LEONTE (27).

Evident lipseau cele de 24-26 de ani, varsta optima a marilor performante la feminin, golul de generatie a fost piatra de moara care a tras în jos echipa Naționala.

Rezultatele nu sunt multumitoare și cadem la primul test TROFEUL ZAGREB unde pierdem la POLONIA cu 7-8 și la IUGOSLAVIA A cu 5-9 și doar o victorie la echipa IUGOSLAVIEI 7-2. De la organele de partid și de stat vine indicatia expresa de a castiga din nou titlul și aceasta după o serie de însuccese în turneul de la Zagreb (cu Polonia 7-8, cu Iugoslavia 5-9) cand am prezentat o echipa mult întinerita. Urmeaza trei meciuri în tara cu echipa U.R.S.S.-ului: la București 13-11, la Brașov 12-17, la Galati 8-8 și în revansa trei în deplașare: la Moscova 6-8, la Lwow 4-5 și la Bacău 8-8. În finalul pregatirilor doua victorii la București asupra echipei Cehoslovaciei cu 10-8 și 8-6 în care foloșim din nou mai mult senioarele, care ziceau ca ne vor da mai multa siguranta.

Cu toate aceste rezultate fluctuante și a numeroaselor schimbari de formatii și a unui schimb de generatii, doar partial realizat, echipa a fost la un pas (63 de secunde) de o medalie.

REZULTATE C.M. 1965

România – Polonia	4-4	Grupa preliminara
România – Ungaria	6-9	Grupa preliminara
România – Cehoslovacia	8-8	Grupa preliminara
România – Danemarca	9-10	Joc Clasament loc 5-6

Primul joc la OFFENBURG cu Polonia, socoteam aceasta de bun augur, deoarece și la C.M. din 1956 și la cel din 1962 primul joc l-am avut tot cu Polonia și de fiecare data am câștigat meciul și în continuare titlul suprem.

Dar, **jocul cu POLONIA (7 noiembrie 1965)** a fost un cosmar. De ambele parti se comit greseli și ratari incredibile, în plus pe un gen de ciment perfect lustruit, fetele noastre aluneca cu “tenișii chinezesti” mai ceva ca la hochei, totuși conducem cu 3-0. La pauza conduceam cu 4-3 și aveam în continuare sperante, fetele șimteau ca sunt mai bune. Dar calvarul ajunge la apogeu în repriza a doua, cand din rau în mai rau, a aparut și un condens și acum alunecau toti și polonezele și noi și arbitrii, în consecinta se petrece un fapt unic în toatăistoria C.M., repriza a doua se încheie cu scorul de 1-0 pentru Polonia, după ce fetele noastre au ratat cel puțin 6-8 ocazii bune de gol pe contraatac mai ales, dar și de la distanta de unde orice aruncare din saritura prezenta un pericol pentru jucatoarea respectiva. Scor final 4-4 a înscris: ANA STARK-STANISEL 3 (2 din 7m) și CONSTANTA DUMITRESCU 1, deci nici un gol pe contraatac, care era punctul nostru forte, recunoscut de toatălumea. A doua zi presa locala aprecia ca: “a fost

un meci original, o Combinatie de hochei și handbal, cu multe situatii și scene de comedie muta“.

Peste doua zile la FREIBURG, după ce la pauza conduceam cu 4-3 (la fel ca în jocul cu Polonia) pierdem la UNGARIA – care va castiga titlul. După o zi de pauza, echipa face un joc foarte bun cu Cehoslovacia, conducem permanent cu 2-3 goluri la pauza 6-4, dar în final cand mai erau 63 de secunde, nu tinem mingea (regulamentul era mai îngaduitor) și o foarte tânăra jucatoare risca o aruncare și rateaza, în schimb polonezele tin de minge și cu 6 secunde înainte de final forteaza, obtin 7m, transformat de celebra KERNEROVA, fluier de gol și fluier final (8-8).

Clasament: 1. Ungaria 6 pct., 2. Cehoslovacia 3 pct., **3. România** 2 pct., 4. Polonia 1 pct.

Am fost la 6 secunde de un loc în semifinale și de o medalie posibilă, așa ne clasam pe locul III în serie și jucam pentru locul 5-6 cu Danemarca. Exact finala mare din 1962 de la București cand ROMÂNIA cucerea titlul de Campioana Mondiala, iar DANEMARCA pe cel de “vice” acum lupta este doar pentru mijlocul Clasamentului (loc 5-6). Presa subliniaza acest declin în cuplu româno – danez. De aceasta data danezele își iau revansa la un singur gol (10-9) într-un meci în care echipa noastră a jucat chiar foarte bine dar nu a mai avut suflu pentru final (în ultimele 10 minute a fost de trei ori egal) la fel ca aproape în fiecare joc.

C.M. Editia a III-a R.F. Germania, 7-13 noiembrie 1965

Clasament: 1. Ungaria, 2. Iugoslavia, 3. R.F.Germania, 4. Cehoslovacia, 5. Danemarca, **6. România**, 7. Japonia, 8. Polonia.

Jucatoare: IRENE NAGY-KLIMOVSKI 28 ani 169cm 63 kg, LUCRETIA ANCA-MOISE 22 ani 165cm 63 kg, ANA STARK-STANISEL 30 ani 166cm 67 kg – 7 goluri, ELENA DOBARCEANU RADUCANU 20 ani 167cm 57 kg 2 gol, ANETA SCHRAMCO 20 ani 167cm 58 kg 2 gol, LIDIA DUMITRU 21 ani 165cm 61 kg 2 gol, ELENA HEDEȘIU 27 ani 157cm 56 kg, AURORA LEONTE 27 ani 170cm 68 kg, CONSTANTA DUMITRESCU 28 ani 170cm 60 kg 4 gol, RODICA FLOROIANU-VIDU 21 ani 156cm 56 kg 3 gol, EDELTRAUT FRANTZ-SAUER 23 ani 171cm 64 kg 2 gol, AURELIA SALAGEANU TUDOR 29 ani 161cm 61 kg 3 gol, ANA NEMETZ SCHAUBERGER 21 ani 165cm 61 kg 2 gol, IULIANA NACO 27 ani 160cm 58 kg 4gol.

Antrenori: CONSTANTIN P. POPESCU principal, FRANCISC SPIER, NICULAE NEDEFF-federal.

Și cu aceasta echipa de aur a perioadei de început și de glorie a handbalului românesc iese din arena sportiva, dar raman pe veci în istoria handbalului românesc.

1965–1966 ACTIVITATEA INTERNA – în campionatul national feminin de senioare continua întrecerea la varf între București (ȘTIINȚA și Rapid) și Timișoara (Universitatea) la care se mai adauga și Tg. Muresul dar numai pentru acest an.

C.N. Editia a 8-a 1965-1966 Divizia A, feminin – senioare:

1. Universitatea Timișoara – antrenor: **VICTOR CHITA**;
2. Rapid București – antrenor: **FRANCISC SPIER**;
3. Muresul Tg. Mures – antrenor: **ARPAD KAMENITSCHI**.

Campionatul masculin este dominat categoric de cuplul Steaua–Dinamo, pe locul III o surpriza Universitatea București o echipa foarte tânăra, cu multi jucatori din Naționala de tineret și cu același antrenor EUGEN TROFIN în ambele situatii.

C.N. Editia a 8-a 1965-1966, Divizia A, masculin seniori :

1. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE**;
2. Steaua București – antrenor: **IOAN KUNST-GHERMANESCU**;
3. Universitatea București – antrenor: **EUGEN TROFIN**.

Poate nu mai este o surpriza clasarea tinerilor studenți imediat langa cei doi *granzi* Dinamo și Steaua atunci cand vom nota formatia lor: GAȚU, MARINESCU, GORAN, TALE, ANGHEL, JUMATATE, DUCA, EFTIMIE.

Trei echipe din București pe podium este o situatie rarisima, dar foarte explicabila în primul rând datorita valorii deosebite a antrenorilor respectivi, exact trioul de la Naționala și s-o recunoastem, a unui flux de jucatori din provincie spre cele doua echipe bucurestene cu conditii deosebite, adica un stagiu militar ceva mai usor și uneori grade militare sau o facultate și diploma cu bursa, respectiv camin și o indemnizatie de efort (400 de lei), cantina gratis, ceea ce era foarte mult pe atunci.

CAMPIONATUL NATIONAL DE JUNIORI este însa așaltat de echipele din provincie, orașul Tg. Mures ajunge în turneul final și la fete (loc I) și la baieti (loc II) dar și ȘSE 2 București are doua echipe pe podium: loc II la fete și III la baieti. La masculin pentru prima oara Bucureștiul este detronat de provincie; locul I Școala Sportiva din Buzau, pregatita de un profesor-arbitru, CONSTANTIN CAPATANA, cel care se va evidientia în handbalul românesc în ambele ipostaze. De notat ca în anul anterior Buzaul castigase titlul la fete.

C.N. Editia a 5-a 1965-1966 – junioare I Turneul final la Tg.Mures

1. Start Tg. Mures – antrenor: **WILHELM HELVIC**;
2. ȘSE 2 București – antrenor: **POMPILU SIMION**;
3. ȘSE Sibiu – antrenor: **ION SCHUSTER**.

C.N. Editia a 5-a 1965-1966 – juniori I Turneul final la Tg.Mures

1. ȘSE Buzau – antrenor: **CONSTANTIN CAPATANA**;
2. ȘSE Tg. Mures – antrenor: **IOSEF SZABO**;
3. S.S.F. 2 București – antrenor: **FRANCISC SPIER**.

CUPA DE IARNA (în sala) la seniori, revine pentru a opta oara echipei Dinamo București – antrenor OPREA VLASE, urmata de ȘTIINȚA Timișoara antrenor CONSTANTIN JUDE și de Steaua antrenor OCTAVIAN NITESCU; la feminin, pe primul loc Progresul București – antrenor RADU BADESCU, pe locul doi echipa de junioare ȘSE Sibiu – antrenor ION SCHUSTER și pe locul III un nou centru handbalistic, Favorit Oradea, antrenor SEVER HADADEA.

Antrenorul RADU BADESCU de la Progresul era un baschetbalist convertit “pe viața” la handbal, în principal ca arbitru, el a fost creatorul unei foi de arbitraj pentru handbal – socotita cea mai valoroasă și mai completa, cu înregistrări extrem de utile pentru antrenori. După ce a jucat o buna vreme și baschet și handbal s-a dedicat antrenoratului – la progresul București cu rezultate bune, mai ales la debut. Subliniem din nou: campionatul national se desfasura toamna – primavara, în aer liber (în toată tara existau 2-3 sali regulamentare), uneori pe ploaie, frig și vant, chiar și pe nInsoare, **CUPA DE IARNA** era un fel de campionat în sala, dar cu o participare limitata, unde uneori marile echipe (mai ales la feminin), promovau și lansau tinere și foarte tinere jucatoare.

CUPA SPORTULUI POPULAR pentru juniori se desfasura de asemenea în sala – ca o replica la C.N. care tot din lipsa salilor, se desfasura în aer liber. La fete echipa Școlii Sportive Nr.2 din București antrenor: **POMPILIU SIMION** continua seria victoriilor, ocupand primul loc, urmata de Liceul 2 Brașov – antrenor **DUMITRU POPESCU-COLIBAS** și ȘSE nr. 1 București – antrenor **VALERIU GOGĂLTAN**.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ se desfasoara la o scara mai redusa – în absenta unor C.M. – cu competiții și cupe devenite deja clasice.

TROFEUL CARPAȚI se disputa în continuare cu echipe nationale dar sub nume de orașe ceea ce convenea tuturor, antrenorii respectivi putand încerca diverse formatii și formule la început de sezon. Pentru noi Trofeul CARPAȚI era “Marele trial”, întotdeauna am înscris doua echipe, cea de seniori și cea de tineret cuprinzand în total 28-30 de jucatori, toatăelita și cam toate sperantele existente în tara la ora respectiva. Iata situatia în anul 1966:

TROFEUL CARPAȚI – Editia a 7-a – feminin – București 13-17 nov. 1966

Clasament: 1. **BUCUREȘTI**, 2. Belgrad, 3. Moscova, 4. Budapesta, 5. **BUCUREȘTI-tineret**.

BUCUREȘTI – senioare (echipa Națională)

Jucătoare: IRENE NAGY-KLIMOVSKI, LUCRETIA ANCA, EDELTRAUT FRANTZ, RODICA FLOROIANU, LIDIA DUMITRU, ANA STARK, FELICIA GHEORGHIȚĂ, ANTOANETA OȚELEA, IRENE OANCEA, ANGELA MOSU, TEREZA SZEKELI, EVA KASPARI.

Antrenori: FRANCISC SPIER, DUMITRU POPESCU-COLIBAS;

BUCUREȘTI – tineret (echipa Națională)

Jucătoare: MARIA BUZAS, ELISABETA SIMO, MARIA NICOLAE, CONSTANTA ILIE, SIMONA ARGHIR, LUCRETIA NEAGOE, ROZALIA SOOS, ANETA SCHRAMCO, ELENA DOBARCEANU, CRISTINA METZENRATH, EMILIA NEGHINA, MARIA DOMSA, MAGDA MIKLOS, PETRUTA BAICOIANU.

Antrenor: VICTOR CHITA;

În lotul senioarelor ramaneau doar 3 “veterane”: IRENE NAGY-KLIMOVSKI, ANA STARK-STANISEL, ANTOANETA OȚELEA, iar la tineret o serie întreaga de debutante care după ani vor urca ROMÂNIA pe podium (1973 vicecampioni mondiali): SIMONA ARGHIR-SANDU, ROZALIA SOOS, MAGDA MIKLOS-ILIES, PETRUTA BAICOIANU-COJOCARU, CRISTINA METZENRATH.

TROFEUL CARPATI – Editia a 7-a , masculin Cluj 19-23 nov. 1966

Clasament: 1. ROMÂNIA, 2. Iugoslavia, 3. URSS, 4. Franta, 5. ROMÂNIA-tineret

BUCUREȘTI – echipa Națională de seniori

Jucatori: MIHAI REDL , CORNEL PENU, VALENTIN SAMUNGI, VIRGIL HNAT, CRISTIAN GAȚU, COSTACHE MIRCEA II, CORNEL OȚELEA, OLIMPIU NODEA, GHEORGHE GRUIA, CEZAR NICA, GHEORGHE GORAN, GHIȚĂ LICU, ROLAND GUNESCH.

Antrenori: IOAN KUNST-GHERMANESCU, EUGEN TROFIN.

BUCUREȘTI – tineret (echipa Națională de tineret)

Jucatori: ALEXANDRU DINCA, VIRGIL TALE, DAN RODESCU, IOAN POPESCU, COSMA FRANCISC, PETRE POP, GABRIEL KICSID, TITUS MOLDOVAN, TEODOR

COASA, MIHAIL MARINESCU, ION PARASCHIV, SILVIU BADAU, MARIN DAN, ADRIAN CIUCA, DUMITRU DINEA, PETRE AVRAMESCU, STEFAN ORBAN.

Antrenori: MIHAI PINTEA, DUMITRU LUPESCU.

Se remarcă o întinerire masivă a lotului de seniori, cei de la tineret urca la lotul mare cu antrenor cu tot (EUGEN TROFIN). De altfel, urmărind an de an Naționala de tineret de la Trofeul CARPAȚI “citim” în proporție de 90 % Naționala de seniori de peste câțiva ani.

Editie de editie TROFEUL CARPAȚI a fost și o reală școală pentru toți antrenorii din țară, care vedeau în joc și la antrenamente cei mai buni jucători și jucătoare din lume. De altfel, la fiecare editie erau convocați pe lângă Colegiul Central de antrenori și antrenorii divizionari pentru următoarea editie dar și pentru un scurt curs de “*perfectionare a pregătirii profesionale*”. În presa am găsit un subtitlu clasic: “*dimineața elevi în banci la cursuri, după-amiaza profesori-spectatori în tribunele salii* “. Și așa a fost an de an, Trofeul CARPAȚI a fost mult mai mult decât o COMPETIȚIE, putem spune că a fost un adevărat sistem care a fundamentat marile performanțe ale handbalului românesc” și i-a făcut pe antrenori să vorbească aceeași limbă.

La Trofeul TASMAIDAN în Iugoslavia a doua mare COMPETIȚIE din acele vremuri din Europa echipele noastre se clasează amândouă pe locul II după gazde.

La feminin – orașul gazdă este BELGRADUL, Clasament: 1. Belgrad, 2. BUCUREȘTI – antrenori: **FRANCISC SPIER, DUMITRU POPESCU-COLIBAS**, 3. Cehoslovacia, 4. Belgrad-tineret.

La masculin: 1. Belgrad, 2. BUCUREȘTI – antrenori: **IOAN KUNST-GERMANESCU, EUGEN TROFIN**.

ECHIPA DE TINERET – antrenor: **MIHAI PINTEA**; participă la prima editie a Cupei Marii Baltice, în Polonia, unde se clasează pe locul II după echipele de seniori ale Ungariei și U.R.S.S.

Reprezentativa orașului București ia parte la Marele Premiu al orașului Berlin dar de această dată se clasează numai pe locul III.

În **CUPA CAMPIONILOR** echipele noastre (ȘTIINȚA București la feminin și Dinamo București la masculin) nu au participat în COMPETIȚIE din motive financiare, dar mai ales politice – de la echipele de club se mai rămânea în Occident, de la cele naționale mai puțin.

1966 –1967 ACTIVITATEA INTERNA – se îmbogățește din acest an prin organizarea Diviziei B atât la masculin cât și la feminin. În campionatul seniorilor la feminin continua disputa București – Timișoara și din lupta acerbă – între cele două castiga... **Rapidul**.

C.N. Editia a 9-a 1966-1967 – feminin, categoria A

1. Rapid București – antrenor: **FRANCISC SPIER**;
2. Universitatea Timișoara – antrenor: **VICTOR CHITA**;
3. Universitatea București – antrenor: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ**.

La masculin aceeași rivalitate sportiva: București (cu doua echipe) și Timișoara, doar rocada la varf între Steaua și Dinamo. Perioada de dominare categorica a echipei Dinamo București cu antrenorul emerit OPREA VLASE la conducere și cu 7 titluri în 8 ani se opreste aici, va urma o obsedanta serie de locuri II cand campioni vor fi cei de la Steaua cu mai multi antrenori la carma pe rând: IOAN KUNST GHERMANESCU, NICOLAE NITESCU, OLIMPIU NODEA, CORNEL OȚELEA și OTTO TELLMAN. Dealtfel Steaua și Dinamo vor merge în tandem schimbând trena timp de peste 30 de ani 1958 – 1990 avand în acest timp și 80 poate chiar 90 % din componentii echipelor nationale.

C.N. Editia a 9-a 1966-1967, masculin, categoria A

1. Steaua București – antrenor: **IOAN KUNST-GHERMANESCU**;
2. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE**;
3. Politehnica Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN JUDE**.

Se reia Campionatul National Divizia B, dar acum la handbal în 7 (se mai organizase divizia B la handbal în 11 – pe terenul de fotbal) care se disputa pe cate doua serii a 10 echipe pe criterii geografice, Est-Vest, formula care a rezistat și în prezent (anul 2002). Pana în acest an (1967) promovarea în Divizia A se facea printr-un campionat de calificare cu etape eliminatorii pe oraș, judete, zone și finale. La aceasta prima editie castigatoarele celor doua serii sunt, la feminin: Constructorul Timișoara și Politehnica Galati, iar la masculin: Textila Cismic și Universitatea Cluj care vor promova în Divizia A.

La juniori instabilitatea echipelor, datorita deselor schimbari de generatii face ca pe primele locuri sa se ridice mereu alte echipe: rare sunt cazurile în care unii antrenori reusesc sa se mentina o vreme mai îndelungata cu echipa lui drept “cap de afis”.

C.N. Junioare Editia a 6-a 1966-1967 – feminin Turneul final la Craiova

1. ȘSE Arad – antrenor: **ALBERT SZILBEREIS**;
2. ȘSE 1 București – antrenor: **VALERIU GOGÂLTAN**;
3. ȘSE Tg. Mures – antrenor: **ALBERT GALFALVI**.

C.N. Juniori Editia a 6-a 1966-1967 – masculin Turneul final la Craiova

1. ȘSE Sibiu – antrenor: **KARL MARTINI**;
2. Zorile Jimbolia – antrenor: **ROLAND WEGHEMAN**;
3. ȘSE Tg. Mures – antrenor: **LADISLAU BEREKMERI**.

În **CUPA DE IARNA** (un campionat fara titlu desfasurat în sala) la feminin: 1. Rapid București – antrenor: FRANCISC SPIER, 2. Universitatea Cluj – antrenor TIBERIU RUSU, 3. Rulmentul Brașov – antrenor: DUMITRU POPESCU-COLIBAS (este prima aparitie în divizie a echipei din Brașov sub denumirea Rulmentul – fosta Tractorul). La masculin surpriza de proportii pe locul I Universitatea Cluj – antrenor: ROMEO SOTIRIU, pe locul II Dinamo Brașov– antrenor: ION DONCA și pe locul III Dinamo Bacău – antrenor: LASCĂR PANĂ (în premiera aparitia orașului Bacău pe prima scena a handbalului și prima aparitie la varf a tânărului profesor LASCĂR PANĂ).

La juniori în **CUPA SPORTUL POPULAR** (din acest an *CUPA DE IARNA*) în sala la feminin: 1. ȘSE Sibiu – antrenor: IOAN SCHUSTER, 2. ȘSE1 – antrenor: VALERIU GOGĂLTAN și 3. Rapid București – antrenor: MIHAI CRETU.

ACTIVITATEA INTERNATIONALĂ cunoaste în anul 1967 doua evenimente majore: Campionatele Mondiale de Seniori din Suedia și Campionatul Mondial de Tineret – editie experimentală sau editie 0 (zero) cum s-a numit ulterior.

Debutul activitatii Internaționale este asigurat tot de TROFEUL CARPAȚI ajuns la editia a 8-a, care dobandise un prestigiu deosebit în lume și un loc în calendarul I.H.F., prin valoarea deosebita a echipelor participante, asigurând în același timp pentru “activul F.R.H.” o importanta experienta organizatorica. Fiecare editie, la mare concurenta cu turneele de la Belgrad și Berlin, a fost organizata de noi la nivelul unui campionat european.

TROFEUL CARPATI Editia a 8-a , feminin – Cluj 23-27 nov. 1967

Clasament: 1. **București**, 2. Moscova, 3. Iugoslavia, 4. Budapesta, 5. București-tineret

BUCUREȘTI senioare

Jucatoare: IRENE NAGY, MARIA BUZAS, GETA MICU, ANA STARK, ANA NEMETZ, TEREZA SZEKELI, RODICA VIDU, ELENA DOBARCEANU, ANETA SCHRAMCO, MARIA NICULAE, FELICIA GHEORGHÎȚĂ, EDELTRAUT FRANTZ, LIDIA DUMITRU, PETRUTA BAICOIANU, ELENA HEDEȘIU.

Antrenori: **FRANCISC SPIER, DUMITRU POPESCU-COLIBAS**;

BUCUREȘTI tineret

Jucatoare: ELISABETA SIMO, MARIA MOROSAN, ELENA OPREA-DRĂGĂNESCU, EMILIA NEGHINA, JULIETA TOPARLAN, SIMONA ARGHIR, MARIANA CHIRILA, HILDE HRIVNAC, RODICA CORDOS, MAGDA MICLOS, MARIA DOMSA, CRISTINA METZEHRAT, AURELIA COSTANDACHE, PAULA ANGHEL, EMILIA MUNTEANU.

Antrenori: **POMPILIU SIMION, ION SCHUSTER;**

TROFEUL CARPAȚI Editia a 8-a , masculin, București 18-20 nov. 1967

Clasament: 1. București, 2. Iugoslavia, 3. Varsovia, 4. URSS, 5. Budapesta, 6. București-tineret

BUCUREȘTI seniori

Jucatori: CORNEL PENU, ION NEGOVAN, GHEORGHE LICU, IOSIF IACOB, PETRE POP, MIRCEA COSTACHE II, DITER ROT, GHEORGHE GRUIA, ROLAND GUNESCH, IOAN POPESCU, GHUNTER SPEC, GHEORGHE GORAN, VALENTIN SAMUNGI.

Antrenori: **NICULAE NEDEFF, EUGEN TROFIN;**

BUCUREȘTI tineret

Jucatori: ALEXANDRU DINCA, STEFAN ORBAN, ION PARASCHIV, TITUS MOLDOVAN, CRISTIAN GAȚU, GABRIEL KIKSID, OLIMPIU SAVU, CRISTIAN GHEORGHIEVICI, ILIE ROTARU, MARIN DAN, OVIDIU EREMIA, STEFAN BIRTALAN, STELIAN RADUTOIU, CONSTANTIN STOICA.

Antrenori: **MIHAI PINTEA, LASCĂR PANĂ.**

Ca în fiecare an, Trofeul CARPAȚI atât pentru fete cât și pentru băieți constituie baza selecției și verificării întregului fond de valori “la zi” sau de perspectivă. După un calendar deja cunoscut urma o altă mare COMPETIȚIE care definea echipele noastre pentru Campionatele Mondiale, respectiv Trofeul TASMAIDAN. La feminin, în acest an la ZAGREB: 1. Iugoslavia, 2. **ROMÂNIA** – antrenori: **FRANCISC SPIER, DUMITRU POPESCU-COLIBAS**, 3. Ungaria, 4. Polonia. La masculin de asemenea pe locul 1. Iugoslavia, 2. **ROMÂNIA** – antrenori: **NICULAE NEDEFF**, 3. Germania, 4. Bulgaria.

Echipa masculina de tineret participa la Marele premiu al orașului Berlin, loc II după Moscova, dar și înaintea Berlinului și la “Cupa Marii Baltice” unde castiga primul loc, urmata de echipele Ungariei și Poloniei.

Echipa Steaua București (75% din Naționala de seniori), cucereste locul I la “Spartachiada armatelor prietene” de la Budapesta, urmata de DUKLA Praga, TSKA Moscova și WORWERTZ Berlin, toate la rândul lor aproape șinonime cu echipele naționale respective.

Editia a 6-a a Campionatelor Mondiale (masculin) s-a desfasurat în luna ianuarie 1967 în Suedia și a reunit 16 echipe din cele 28 participante la calificari, repartizate în 4 serii și care au jucat în 10 orașe toate cu sali exceptionale (unele erau patinoare) cu peste 4.500 de spectatori.

Pentru echipa României, participanta direct în turneul final, reprezenta o mare încercare îndeplinirea visului – poate prea frumos – de a cuceri cel de-al treilea titlu suprem consecutiv – după DORTMUND 1961 și PRAGA 1964. Selectionata noastră pregatita de acum de deja celebrul trio IOAN KUNST-GHERMANESCU, NICULAE NEDEFF și EUGEN TROFIN se afla însa în conditii relativ nefavorabile. Echipa era în plin proces al schimbarii de generatii și nu avea înca omogenițĂtea tehnico-tactica dar și morala și nici “rodajul” în mari competitii. Pe pozitii se mentineau marii nostrii jucatori: REDL , IACOB, MOSER, HNAT și MIRCEA COSTACHE II, dar la care începuse sa apara semnalele unei oboseli și uzuri fizice și psihice aproape normale după zeci de ani de confruntari dure, acestora se adauga câțiva tineri care se afirmasera la PRAGA: OȚELEA, POPESCU, NICA, GRUIA și venea puternic noul val: GAȚU, PENU, GORAN, SAMUNGI, LICU, GUNESCH.

Peste toate acestea, grupa noastră D era categoric cea mai dificila. Pentru cele doua locuri care asigurau accesul în semifinale luptau cu sanse egale trrei mari echipe: U.R.S.S., R.D.Germana și România. Una din acestea urma pur și simplu sa plece acasa după numai trei meciuri – se juca doar pentru locurile 1 – 8 toti ceilalti erau clasati egal.

EVOLUȚIA ECHIPEI ROMÂNIA LA CM 1967, SUEZIA:

ROMÂNIA – R.D.G.	14-14	Grupa Preliminară
ROMÂNIA – CANADA	27-3	Grupa Preliminară
ROMÂNIA – URSS	15-13	Grupa Preliminară
ROMÂNIA – UNGARIA	20-19	Sferturi de Finală
ROMÂNIA – CEHOSLOVACIA	17-19	Semifinale
ROMÂNIA – URSS	21-19 (18-18, 19-19).	Finala Mică, loc III,

IV

Linie de clasament: 6 jocuri, 4 victorii, 1 egal, 1 pierdut, 114-87 golaveraj. Locul III.

Jocul 1 a avut loc la STOCKHOLM în ziua de 12 ianuarie 1967 la ERIKSDAHLHALLEN în compania echipei R.D.G.- ului. A fost poate cel mai dramatic și mai darz meci disputat vreodata de selectionata noastră masculina.

La fluierul arbitrului suedez THORELD IANERSTAM, jocul începe direct cu un angajament total de ambele parti și va fi o lupta acerbă din primele secunde până cu 2 secunde înainte de fluierul final când GRUIA reușește să aducă egalarea 14-14. A fost un infern. GRUIA a început și s-a încheiat cu câte un gol stil GRUIA în primul și ultimul nostru atac. Dar alături de el au jucat magistral “la sacrificiu” toți ceilalți: OȚELEA, MOSER, LICU, NICA, GORAN, COSTACHE II, SAMUNGI, portarii REDL și PENU.

Meciul a fost foarte echilibrat, scorul menținându-se egal aproape tot timpul, doar în minutul 42’ 10-8, 43’ 11-9 și minutul 46’ 12-10, selecționata R.D.G. conduce.

Cu 6 minute înainte de final scorul era 13-13 și așa rămâne înghețat până când la un sut mai puțin inspirat al lui GRUIA suportăm un contraatac și extrema EICHORM înscrie 13-14. Mai sunt 70 de secunde, se greșește de ambele parti și în final când mai sunt doar 15 secunde avem mingea. AM PIERDUT MECIUL ? NU! De pe margine se urlă: *ARUNCA, ARUNCA!*, vocea puternică a antrenorului NEDEF se aude peste vacarmul din sală. OȚELEA aflat în terenul advers se întoarce spre GRUIA care abia depășise centrul, îl cheamă și îi pasează; un ELAN MARE CU DRIBLÎNG și DE LA 17-18 METRI urmează o “ghiulea” care trece miraculos prin padurea de brate – toți jucătorii R.D.G.-ului erau masati în centru pe la 8-9 metri – și ...14-14 urmează fluierul final. Acesta era marele GRUIA vorba antrenorilor: “lui GURITA (avea o voce agreabilă) trebuie să-i ierți totul, el te bagă în mormant, el te saltă în ceruri”

Jocul 2: la BORLENGE, selecționata română urcă spre cercul polar. Victorie comodă în fața echipei Canadei (27-3) după egalul din prima zi aveam nevoie de golaveraj.

Consemnăm debutul la C.M. a doi tineri handbaliști, portarul **CORNEL PENU** care a jucat tot timpul și **CRISTIAN GAȚU** autorul a 7 goluri, amândoi vor face epoca în handbalul din ROMÂNIA.

În celălalt meci din grupă, o mare surpriză, Uniunea Sovietică câștigă 22-17, poșibili afectați și epuizați după jocul cu noi.

Meciul 3, duminică 15 ianuarie 1967, tot la STOCKHOLM înfruntăm într-un meci decisiv selecționata sovietică care confirmă rezultatul și jocul bun din meciul anterior cu R.D.G. și conduce la pauză (9-7), și apoi aproape toată repriza secundă : 10-8 minutul 43, 12-10 minutul 46, 13-11 minutul 51. Oarecum la adăpostul golaverajului superior antrenorul principal IOAN KUNST-GHERMANESCU risca totul pe cartea tineretului, intră în teren: GAȚU, GORAN, OȚELEA, LICU și PENU. Aceștia fără mari complexe joacă dezinvolt și în doar un minut egalează 13-13.

În continuare NICA recuperează o minge, declanșează un contraatac și 14-13 pentru ROMÂNIA. Finalul partidei îmbracă momente de mare dramatism, OȚELEA este eliminat în minutul 58, dar chiar și în inferioritate “tineretul” mai ales “debutanții” GAȚU și PENU dar și deja consacrații GRUIA, NICA rezistă și mai mult, înscriem și câștigăm cu 15-13.

Ocupăm primul loc în serie fără înfrângere: 1. ROMÂNIA 5 pct.; 2. URSS 4 pct.; 3. RDG 3 pct. ; 4. CANADA 0 pct.

Jocul 4: în sferturile de finala urmeaza sa întâlnim **echipa UNGARIEI** un așa zis meci mai usor care pana la urma se va dovedi a fi foarte greu. Începem jocul mai neatenti, fara o concentrare maxima – avem numai victorii asupra UNGARIEI.

Ne aparam mai slab și în minutul 18 este 9-10. în schimb în atac suntem mai eficace. Subliniem revenirea lui MOSER care a marcat 5 goluri și aportul substantial al trioului “G” (GAȚU, GORAN, GRUIA). Rezultat final 20-19 (13-12) și obiectivul minimal fusese atins, ne-am calificat în semifinale.

Jocul 5: urma sa întâlnim tot CEHOSLOVACIA, eternul nostru adversar în lupta pentru suprematie. Jucatorii români au început jocul furtunos, au condus cu 5-1 minutul 10, 6-3 minutul 14, 7-4 minutul 16, 8-5 minutul 19. Meciul parea la îndemana echipei noastre, dar în finalul primei reprize handbalistii cehoslovaci au revenit senzational avand și un portar înspirat (ARNOȘT) dar mai ales un suture (DUDA) de mare clasa. în plus, echipa româna a ratat 4 din cele 5 aruncari de la 7m de care a beneficiat. În aceste conditii selectionata noastră pierde 19-17 (11-10). Era prima victorie a cehilor asupra noastră după mai bine de 6 ani, dar ea a cantarit foarte mult impiedicandu-ne sa ne aparam titlul cucerit în finala.

Ne rămânea “sansa demNITĂtii”, respectiv finala mica care ne aducea o medalie și ramanerea handbalului din ROMÂNIA pe podium de onoare. Surprinzator în cealalta semifinala DANEMARCA învinge URSS cu 17-12 (9-8) și vom juca deci din nou cu ei (în serie 15-13).

Jocul 6: s-a spus atunci ca finala mica a fost mult mai tare și mai dramatica decat cea pentru locurile 1-2 (CEHOSLOVACIA-DANEMARCA 14-11). Am câștigat 21-19 după ce am fost mult timp conduși (cu 3 goluri) egaland în final în ultimele secunde 18-18 au urmat o prima prelungire de 5 minute scor 1-1 deci 19-19; în cea de-a doua prelungire ne distantam clar la doua goluri.

Deși am pierdut un singur joc – cu CEHOSLOVACIA care va fi campioana mondiala – ne clasam pe locul III și luam “doar” medaliile de bronz! dar nu peste mult timp vom vedea ca am câștigat o generatie de aur.

GHEORGHE GRUIA a fost declarat cel mai bun jucator al C.M. primind numeroase oferte ametitoare de a ramane la echipe mari din Europa. “GURITA” a refuzat elegant, el avea treaba acasa și ROMÂNIA trebuie sa cucereasca din nou titlul de Campioana Mondiala și o va face în 1970 și 1974.

C.M. Editia a 6-a în Suedia 12-21 ianuarie 1967

Clasament: 1. Cehoslovacia, 2. Danemarca, 3. **ROMÂNIA**, 4. URSS, 5. Suedia, 6. R.F.Germania, 7. Iugoslavia, 8. Ungaria, 9-12. Franta, RDG, Japonia, Polonia, 13-16. Elvetia, Norvegia, Canada, Tunis, 17-25. Austria, Olanda, Belgia, Finlanda, Islanda, Spania, Israel, USA și Egipt.

Jucatori: **MIHAI REDL , CORNEL PENU, ALEXANDRU DINCA, GHEORGHE GRUIA, CORNEL OȚELEA, CRISTIAN GAȚU, VALENTIN SAMUNGI, GHIȚĂ LICU, CEZAR NICA, GHEORGHE GORAN, ION MOSER, IOSIF IACOB, ION POPESCU,**

MIHAIL MARINESCU, ROLAND GUNESCH.

Antrenori: **IOAN KUNST-GHERMĂNESCU, EUGEN TROFIN, NICULAE NEDEFF.**

Razbunarea va veni imediat din partea echipelor nationale de tineret – masculin și feminin – care la primul turneu mondial – “editia zero“, experimentală, a C.M. – tineret, cuceresc locul I și medaliile de aur. Deși nu s-a acordat titlul (prima editie oficială fiind cea din 1977 din România), pentru foarte multi specialiști din lumea handbalului el a fost și a rămas primul C.M. tineret. De ce nu a fost oficializat, la fel ca primul C.M. pentru seniore la handbal în 7 (1957 în Iugoslavia) – care și el a fost apreciat ca experimental ? – nu se știe clar nici astăzi.

În fine, experimental sau oficial, în anul 1967 la prima confruntare între nationalele de tineret din lume, ROMÂNIA s-a clasat pe locul I și la fete și la baieti.

Presedintele Federației Internaționale de Handbal **Hans Baumann** a oferit celor doi capitani la fete MARIA NICOLAE și la baieti CRISTIAN GAȚU cupele învingătorilor și le-a pus la gât cu propria mână medaliile de aur tuturor jucătorilor și jucătoarelor și antrenorilor lor, strângându-le mâna calduros.

C.M. Editia 0 (zero) Experimentală – feminin, Olanda 4-12 martie 1967

Clasament: 1. **ROMÂNIA**, 2. Ungaria, 3. Cehoslovacia, 4. Suedia, 5. Danemarca, 6. Olanda,

7. Polonia, 8. R.F.Germania.

Selectionata feminină de tineret condusa de antrenorul federal **FRANCISC SPIER** și profesorul **DUMITRU POPESCU-COLIBAS** a obtinut 5 victorii consecutive: cu UNGARIA : 10-9, cu R.F.a GERMANIEI :12-8 ; cu SUEDIA : 14-7 în semifinale ;cu DANEMARCA : 11-6 ; cu UNGARIA : 10-7 în finala.

Jocul cu echipa UNGARIEI a fost deosebit de dificil – la acel moment echipa lor de seniore era Campioana Mondiala (1965), handbalul feminin din țara vecină fiind extrem de valoros. Dar apararea noastră joacă excelent începând cu cei doi portari BOZAS și VELICU și continuând cu “zidul” de pe semicerc SOOS, BAICOIANU, MICLOS, ILIE. Am primit în 5 jocuri doar 34 de goluri, aproximativ 7 pe meci, înscriind în schimb 57 deci 11 pe meci. În atac forța deosebită a celor doi interi MIKLOS și BAICOIANU – COJOCARU era pusă în valoare de pasele inteligente ale lui NICOLAE MIOARA și de blocajele lui ROZALIA SOOS.

Cu Danemarca jocul ne merge mai liber și în fața unei echipe super-tehnice ne descurcam foarte bine bazându-ne pe o apărare din ce în ce mai fermă. În ultimul joc din serie situația se complică puțin la început. Antrenorii vest-germani studiaseră echipa României cu ocazia unor turnee de pregătire efectuate în Germania și de la început ordona un marcaj foarte sever la MIOARA NICOLAE un conducător de joc de excepție. Dar și antrenorii noștri au o surpriză, centrul NICOLAE schimba cu pivotul ROZALIA SOOS și astfel în centru alternează ROZALIA SOOS și BAICOIANU iar MIOARA NICOLAE se plimba pe toate posturile inclusiv pe pivot. Castigăm cu 4 goluri 12-8 un meci de care ne era frică. După victoria la scor cu Suedia 14-4 a urmat finala și jocul rezultatelor a făcut să fie cu UNGARIA pe care o ÎNVINSESEM greu 10-9 în seriile preliminare.

Finala a fost mai puțin spectaculoasă, cu aparări “tari” de ambele părți s-a jucat “la 7m”

cate 6 de fiecare echipa și am câștigat mai clar cu 10-7 după ce am condus în cea mai mare parte a jocului.

Succesul acestor debutante pe arena mondiala a ridicat din nou cota handbalului feminin dar mai ales a aratat ca avem jucatoare tinere de valoare care pot ajunge la varf și o vor face peste 4 – 5 ani cand deja promovate la senioare vor fi vicecampioane mondiale la Belgrad în 1973, la care se va adăuga SIMONA ARGHIR SANDU care nu a participat la cest C.M. deoarece era prea tânăra (nu aveau voie sa participe jucatoare sub 17 ani), lider al generatiei.

Jucatoare: MARIA BUZAS, GABRIELA VELICU POPESCU, MIOARA VOICU NICOLAE, ROZALIA SOOS, ANETA SCHRAMCO, PETRUTA BAICOIANU, ELENA DOBARCEANU, LUCRETIA NEAGOE, TEREZIA SZEKELI, STELA PAPA, ANGELE MOSU, ILIE CONSTANTA, MAGDA MICLOS ILIEȘ.

Antrenori: **FRANCISC SPIER** principal și **DUMITRU POPESCU-COLIBAS**.

C.M. – TINERET Editia 0 (zero) experimentală, masculin, Olanda 4-12 martie 1967

Clasament: 1. **ROMÂNIA**, 2. Polonia, 3. R.F.Germania, 4. Cehoslovacia, 5. Iugoslavia, 6. Suedia, 7. Olanda, 8. Austria, 9. Spania, 10. Ungaria, 11. Elvetia, 12. Belgia.

Echipa masculina de tineret a cucerit medaliile de aur numai cu victorii:

ROMÂNIA – ELVETIA	22-10	ÎN GRUPE
ROMÂNIA – CEHOSLOVACIA	13-12	ÎN GRUPE
ROMÂNIA – SUECIA	22-15	ÎN SFERTURI
ROMÂNIA – R.F.GERMANIA	22-17	SEMIFINALE
ROMÂNIA – POLONIA	22-8	FINALA

Linie de clasament : 5 jocuri, 5 victorii, 101-62 goleveraj. Locul 1.

Nucleul echipei il forma câțiva debutanti la C.M. de seniori din Suedia care confirmasera acolo fiind acum titulari și liderii unei noi echipe începand cu CRISTIAN GAȚU capitanul echipei, GHIȚĂ LICU și portarul CORNEL PENU rezerva lui fiind ALEXANDRU DINCA.

Acestora li se adauga cateva tinere sperante debutante la un **C.M.**: TITUS MOLDOVAN, DAN MARIN, MARIAN DUMITRU, GABRIEL KICSID, SILVIU BADAU, ADRIAN COSMA. Necunoscuti la data aceea eroi, ai unor campionate mondiale sau medalati la Jocurile Olimpice în viitor.

Daca în primul joc cu ELVETIA echipa noastră s-a impus cu autoritate, în cel de-al doilea însa întâlnind echipa CEHOSLOVACIEI au trebuit sa faca apel la toate resursele pentru a o depași: 13-12 (6-6). TITUS MOLDOVAN fiind autorul punctului victorios după ce în ultimul minut scorul fusese egal 12-12.

În sferturi de finala, jucatorii români înving SUECIA cu 22-15 (10-7) în echipa carora apar niste firavi și deșigur blonzi jucatori absolut necunoscuti care mai tarziu vor fi multiplii campioni mondiali și medalati olimpici fala handbalului masculin din SUECIA și toată SCANDINAVIA: portarii GUSTAVSSON și STROM frații OLSSON și KARLSSON, STROM, PERSSON, JOHANSSON, SODERBERG.

Semifinala cu R.D.Germania a fost la discretia noastră la un moment dat conduceam cu 20-9, vedeta partidei fiind GHIȚĂ LICU autorul a 10 goluri și care dovedea astfel ca nu este numai un excelent aparator – de altfel el s-a clasat pe locurile 3-4 pe lista golgheterilor cu 33 de goluri. S-a mai remarcat cu 4 goluri SILVIU BADAU.

Și acum finala cu POLONIA, alinim urmatoare formatie: PENU, DINCA, DAN, DUMITRU, LICU, COSMA, PAPP, BADAU, MOLDOVAN, COASA, DINEA și GAȚU eram deja favoriti, în prima repriza însa am întâmpinat o rezistentă acerba 7-5, dar în cea de-a doua am facut demonstrație 15-3. În marea sala din ROTTERDAM, spectatorii au asistat la un spectacol de gala al echipei noastre avand în rolul principal pe CRISTIAN GAȚU și fentele lui, dar și pe CORNEL PENU care a parat senzational și și-a rascumparat toate greselile de la C.M. de seniori din Suedia (partial scuzate de debut) dar a mai fost și GHIȚĂ LICU stalpul apararii care a fost însa și golgheter și toti ceilalti.

Dar poate mai important decat medaliile și titlurile obtinute erau sperantele noastre în sansa de a obtine mari performante de catre aceasta foarte tână și valoroasa generatie.

Media de varsta a echipei 20 de ani și jumătate fata de limita maxima admisa de 22 de ani. Anticipam și spunem ca aceste sperante vor fi confirmate la C.M. din 1970 și 1974 la J.O.din 1972 (MUNCHEN) și 1976 (MONTREAL).

ROMÂNIA – LOC I ȘI MEDALII DE AUR:

Jucatori: CORNEL PENU, ALEXANDRU DINCA, MARIAN DUMITRU, MARIN DAN, DUMITRU DINEA, CRISTIAN GAȚU, TITUS MOLDOVAN, SILVIU BADAU, ADRIAN COSMA, GABRIEL KICSID, TEODOR COASA, PETRE PAPP, GUNTER SPECK, GHIȚĂ LICU.

Antrenori: EUGEN TROFIN principal, MIHAI PINTEA.

La **ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ A SEZONULUI 1966-1967**, trebuie sa mai adaugam:

În Cupa Campionilor – la feminin: **Universitatea Timișoara** – antrenor CONSTANTIN LACHE ajunge pana în semifinalele COMPETIȚIEI. în optimi învinge pe SOSMICA Polonia cu 12-5 și 9-8 (total 21-13), în sferturi pe FIF Copenhaga – Danemarca 8-2 și 10-10 (18-12), dar cedeaza în semifinale la o alta super echipa a momentului SHALGHIRIS Kaunas din URSS cu 7-10 și 5-4 (12-14). Dealtfel echipa din Lituania va cuceri cupa învingand pe SK Leipzig din RDG.

La masculin Dinamo București – antrenor VLASE OPREA are un parcurs mai scurt, sortii stabilînd un singur joc la Praga cu Dukla care era în proportie de 90% și echipa Naționala a Cehoslovaciei, scor 19-20.

Sa subliniem și un moment deosebit. La sarbatorirea a 700 de ani de la înființarea orașului KARVINA din Cehoslovacia, pentru **prima oara o selectionata a lumii** întâlnește o selectionata a Cehoslovaciei “la zi”. Deosebita cinste de selectioner unic al echipei lumii a fost acordata unui român: IOAN KUNST-GHERMANESCU renumit și apreciat tehnician și pe plan INTERNAȚIONAL care în același an a fost promovat în comisia tehnica a Federației Internaționale. Din echipa lumii care a ÎNVINS Cehoslovacia au facut parte: **GRUIA și IACOB**.

Tot în acest an mentionam **primul curs INTERNAȚIONAL de arbitrii** desfasurat în România la Poiana Brașov, sub egida I.H.F. și în prezenta lui EMIL HORLE, presedintele Comișiei tehnice și cursul de antrenori de la MAGLINEM din Elvetia, la care au luat parte impreuna profesorii: **IOAN KUNST-GHERMANESCU și DUMITRU POPESCU-COLIBAS**.

1967-1968 ACTIVITATEA INTERNA – pe podiumul Campionatelor Republicane categoria A – denumirea exacta de atunci – nu se produc modificari spectaculoase. La feminin aceleași trei echipe care fac schimb de locuri Universitatea Timișoara trece pe primul loc secundata de colegele de la U. București iar Rapid București cade pe trei. Se deschide disputa C. LACHE – C. POPESCU care va dura aproape 10 ani.

La masculin o noua rocada Steaua – Dinamo dar și o noutate, o a treia echipa Dinamo (după București și Brașov) cea din Bacău nu de mult timp constituita și cu aportul unor jucatori foarte tineri de la echipa centrala din capitala smulge argintul echipelor Universitare. Este o realizare deosebita a handbalului masculin din MOLDOVA și fara îndoiala este meritul antrenorului LASCĂR PANĂ care cu capacitatea lui deosebita de munca în profesional dar și în organizare a înscris și baietii din BACĂU pe orbita performantei. Profesorul LASCĂR PANĂ va recidiva în alt colt al tarii la BIA MARE peste câțiva ani, toate acestea după un debut mai puțin spectaculos la VOINTA București.

C.N. Editia a 10-a 1967-1968 – feminin senioare

1. Universitatea Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN LACHE**;
2. Universitatea București – antrenor: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ**;
3. Rapid București – antrenor: **POMPILU SIMION**.

C.N. Editia a 10-a 1967-1968 – masculin seniori

1. Steaua București – antrenor: **OCTAVIAN NITESCU, OVIDIU NODEA**;
2. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE**;
3. Dinamo Bacău – antrenor: **LASCĂR PANĂ**.

Campionatul categoriei B (aflat la editia a doua) este câștigat la feminin de Textila Buhuși (seria I) și VOINTA Odorhei (seria II) și la masculin de Politehnica Galați și Timișul Lugoj care vor promova în “A”. Sa subliniem revenirea în Divizia A – acum la handbal în 7 – a echipei din LUGOJ unul dintre cele mai vechi centre din țara. Sa reamintim prezenta echipei orașului (la handbal în 11 jucatori pe teren mare) la finala primei competiții cu caracter național din istoria acestui joc sportiv: ARSENAL SIBIU – MUNCITORUL LUGOJ (15-1) în vara anului 1933.

La LUGOJ s-au nascut și au facut primii pași în handbal marele antrenor emerit **IOAN KUNST-GHERMANESCU** și exceptionalul portar **MIHAI REDL** – cel mai bun portar al C.M. din 1961 cand baietii au câștigat primul titlu de campioni mondiali.

MIȘI REDL a fost câțiva ani și portarul echipei de fotbal din Lugoj care activa în Divizia B. Tot în Lugoj s-a nascut și a facut primii pași în sport **SIMONA ARGHIR SANDU**, una din cele mai mari jucatoare de handbal din România.

În C.N. pentru junioare surpriza mare: titlul este cucerit de echipa **ORAȘULUI VICTORIA** un centru care a stat în umbra formațiilor din Făgăraș. Este în primul rând meritul profesorului **NICOLAE MARIAN** care și-a dedicat întreaga viață depistării și înținerii copiilor și juniorilor. Aici în acest mic oraș au învățat și s-au afirmat două dintre cele mai mari handbaliste din istoria acestui sport maestrele emerite **MARIANA OACA-TÂRCĂ** și **PETRUTA BAICOIANU-COJOCARU** vicecampioana mondială în 1973.

C.N. Junioare Editia a 7-a 1967-1968, feminin Turneul final la Tg.Jiu

Chimia Victoria – antrenor: **NICOLAE MARIAN**;

1. Start Tg. Mureș – antrenor: **WILHEL HELWIG**;
2. ȘSE NR. 1 București – antrenor: **NICOLAE NENU**.

La baieti printre puternicele echipe din provincie “razbate” o echipa de la “Tânărul Dinamovist” București unde Clubul Dinamo în mod înțelept a organizat un centru cu 4 antrenori și peste 100 de copii.

C.N. Juniori Editia a 7-a 1967-1968, masculin Turneul final la Tg.Jiu

1. Dinamo București – antrenor: **ALEXANDRU ILIE**;
2. Liceul Nr. 2 Iași – antrenor: **DUMITRU OLTEANU**;
3. ȘSE Ploiești – antrenor: **NICOLAE DANIELEANU**.

CUPA DE IARNA seniori se desfasoara într-o ultima editie, deoarece programul INTERNAȚIONAL de sala devenise tot mai încărcat pe de o parte și pe de alta era necesar ca și Campionatul national de seniori sa se desfasoare în sala. Aceasta ultima editie a Cupei de Iarna – care înaugurase în 1956 seria competițiilor de handbal în sala fiind sa spunem – o precursora a campionatului national, revine la feminin echipei Universitatea București – antrenor CONSTANTIN POPESCU PILICĂ, urmata de Textila Buhuși (echipa de B care în același an va promova în Divizia A), antrenor: MIHAI CRETU; iar pe locul III Rulmentul Brașov – antrenor DUMITRU POPESCU-COLIBAS. La masculin: 1. Universitatea Cluj (nou promovata în Divizia A și care își confirma performanta) antrenor: ROMEO SOTIRIU, 2. Steaua București – antrenor OCTAVIAN NITESCU, 3. Dinamo Bacău – antrenor: LASCĂR PANĂ.

La juniori în **CUPA SPORTUL POPULAR** denumita oficial acum **CUPA DE IARNA PENTRU JUNIORI** se desfasoara o ultima etapa, începand de sezonul urmator se va trece la o forma competitionala superioara sistem “divizie”. La fete: ȘSE NR.1 București – antrenor VALERIU GOGĂLTAN, 2. Liceul Nr. 2 Brașov – antrenor DUMITRU POPESCU-COLIBAS, 3. ȘSE Constanta – antrenor TRAIAN BUCOVALĂ.

ACTIVITATEA INTERNATIONALĂ – deși un an fara mondiale, calendarul este destul de bogat și cu rezultate putem spune de exceptie. Mai întâi sa consemnam ca echipa Clubului Steaua București cucerește Cupa Campionilor Europeni – învingand în jocul final (un singur joc pe teren neutru) la FRANKFURT pe MAIN echipa DUKLA PRAGA su scorul de 13-11. Dar ca sa ajunga la acest meci, elevii antrenorului OCTAVIAN NITESCU au trebuit sa învinga “super-echipele” de atunci și de mai tarziu: V.F.L. GMMERSBACH (R.F.G.) și Dinamo Berlin (R.D.G.). Poate ca aceste eforturi și emotii au fost însa prea dure pentru înima antrenorului NITESCU care a platit cu viata pasiunea și daruirea lui pentru handbal, a suferit un infarct care i-a fost fatal, în timpul unui antrenament pe Tineretului.

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

Editia a 9-a, masculin 1967-1968 - Locul I – STEAUA București

Jucatori: **ALEXANDRU DINCA, ION BELU, IOSIF IACOB, GHEORGHE GRUIA, CORNEL OȚELEA, GHEORGHE GORAN, ION POPESCU, MIHAIL MARINESCU, DAN RODESCU, DAN ALBOAICA, OLIMPIU SAVU.**

Antrenori: **OCTAVIAN NIȚESCU, OLIMPIU NODEA.**

Era pana acum (1968) a patra Cupa a Campionilor cucerita de echipele românești după Știința București (1961), Rapid București (1964) la feminin și Dinamo București (1964) la masculin. În acest an la feminin, echipa Rapid București – antrenor: **POMPILIU SIMION** este eliminata în semifinale de EMPOR ROSTOCK din RDG (10-11 și 8-20) care la rândul ei pierde la un gol în finala cu JALGHIRIS KAUNAS (U.R.S.S.). Campioana noastră RAPID București ÎNVINSese în optimi pe BRÂNDUAR din Danemarca cu 27-10 și 13-6, iar în sferturi pe Admira Viena cu 19-10 și 24-10.

La Campionatele Mondiale Universitare, după ce la editia anterioara din Spania (1965) nu am participat, iar la cea inaugurala din Suedia (1963) ne clasasem pe locul III, acum avansam pe locul II și cucerim medaliile de argint, care vor deschide drumul spre cele sase titluri mondiale studentesti pe care România le va cucerii în viitor.

Campionatul Mondial Universitar – Editia III 4-12 ianuarie 1968 în R.F. Germania

Clasament: 1. U.R.S.S.; 2. **ROMÂNIA**; 3. Cehoslovacia; 4. Suedia; 5. R.F.Germania;

6. Norvegia; 7. Danemarca; 8. Franta; 9. Finlanda; 10. Spania; 11. Belgia; 12. Polonia;

13. Olanda; 14. Israel; 15. Austria.

Jucatori: **CORNEL PENU, ȘTEFAN ORBAN, VALENTIN SAMUNGI, GHIȚĂ LICU, ROLAND GUNESCH, CEZAR NICA, MIRCEA COSTACHE II, TITUS MOLDOVAN, ION PARASCHIV, GABRIEL KIKSID, SILVIU BADAU, DUMITRU DINEA, GUNTER SCHPEK, ION POPESCU, CRISTIAN GAȚU și GHEORGHE GRUIA.**

Antrenori: **TROFIN EUGEN** principal, **NICULAE NEDEFF**

După cum se vede era în realitate echipa Naționala în proportie de 90 %, dealtfel ca și în cazul majoritatii echipelor participante.

TROFEUL CARPATI revine la București, dar din pacate aceasta a 9-a editie marcheaza o cadere brusca a nationalei de senioare care se claseaza pe locul IV (mai jos ca oricand), dar insatisfactia este și mai mare deoarece nici tineretul (loc VI) nu da prea mari sperante pentru performantele viitoare.

TROFEUL CARPATI – Editia a 9-a feminin București Noiembrie 1968

Clasament: 1. R.D. GERMANIA; 2. IUGOSLAVIA; 3. URSS; 4. ROMÂNIA; 5. UNGARIA; 6. ROMÂNIA TINERET .

ROMÂNIA SENIOARE – LOC IV .

Jucatoare: IRENE NAGY, LUCRETIA ANCA, ANA STARK, CONSTANTA ILIE, PETRUTA BAICOIANU, SIMONA ARGHIR, ELENA HEDEȘIU, EDELTRAUT FRANTZ, ANETA SCHRAMCO, EMILIA MUNTEANU, IRENE OANCEA, ROZALIA SOOS .

Antrenori: **FRANCISC SPIER** principal, **VALERIU GOGÂLTAN** .

ROMÂNIA TINERET – LOC VI .

Jucatoare: MARIA BUZAȘI, MARIA MOROSAN, RODICA CORDOS, EMILIA MATAACHE, MAGDA MICLOS, SABÎNA MURESAN, NATALIA MATAACHE-ALEXANDRESCU, MARIA MAGHIARI, MARIA NIȚĂ-VARGALUI, AURELIA COSTACHE, IULIA NEDELCU, VIORICA MANCIU, ELENA FRANCU, MAGDA TRÂNDAFIR, MARIA SEREDIUC, NICULINA MITU, WILHEMINA PETRACHE

Antrenori: **POMPILIU SIMION** principal, **NICOLAE MARIAN**

Echipa masculina, de seniori, își respecta palmaresul și castiga fara probleme și fara infrangere Trofeul, iar tineretul ca întotdeauna “ține aproape” (loc III). Din nou sala Floreasca arhiplina.

TROFEUL CARPAȚI – Editia a 9-a Masculin București 13-18 Noiembrie 1968

Clasament: 1. **ROMÂNIA**; 2. Iugoslavia; 3. ROMÂNIA TINERET; 4. R.S.S.Gruzia; 5. Ungaria; 6. Spania

ROMÂNIA seniori – loc I

Jucatori: CORNEL PENU, ION BOGOLEA, TITUS MOLDOVAN, VALENTIN SAMUNGI, ROLAND GUNESCH, CRISTIAN GAȚU, GHEORGHE GRUIA, GABRIEL KIKSID, TEODOR COASA, MIHAIL MARINESCU, CEZAR NICA, IOAN POPESCU, IOAN PARASCHIV, GHEORGHE GORAN, GHIȚĂ LICU

Antrenori: **NICULAE NEDEFF**, **EUGEN TROFIN**

ROMÂNIA TINERET – LOC III

Jucatori: STEFAN ORBAN, ALEXANDRU DINCA, MIRCEA STEF, STELIAN RADUTOIU, GERT STENTZEL, STEFAN BIRTALAN, IOAN BOTA, DORU OPRESCU, VIRGIL OANA, CONSTANTIN STOICA, STEFAN LASCAR, MIRCEA ANTON, NICOLAE FILIPESCU, ION CHIRCU, RADU VOINA, ADRIAN COSMA, SIMON SCHOBEL

Antrenori: **MIHAI PINTEA** principal, **LASCĂR PANĂ**

CUPA PRIETENIEI editia a III-a – Ungaria 5-7 iulie 1968 – turneu rezervat echipelor de tineret pana la 20 de ani – din țările socialiste a fost în schimb un succes.

Fetele vor ocupa locul I fara infrangere înaintea Iugoslaviei, Ungariei și Bulgariei la Bekecsaba, iar baietii locul II după Ungaria dar înaintea Iugoslaviei și a Bulgariei la Mosonmagyarvar.

ROMÂNIA TINERET – feminin: ELISABETA SIMO, MARIA MOROSAN, MAGDA MICLOS-ILIES, NATALIA MATACHE ALEXANDRESCU, SIMONA ARGHIR-SANDU, CRISTINA METZENRAT, RODICA CORDOS, EMILIA NEGHINA, GETA PRUNDARU, EMILIA MUNTEANU, VILHELMINA PETRACHE, IONELA VASILESCU.

Antrenori : **ION SCHUSTER, POMPILIU SIMION**

ROMÂNIA TINERET – masculin: STEFAN ORBAN, CONSTANTIN BANCIU, MIRCEA STEF, FLORIN POPOVICI, ADRIAN COSMA, VIRGIL MOȚOC, GELU CONSTANTINESCU, ION BOTA, MARIN BODIN, STEFAN BIRTALAN, STEFAN RADUTOIU, STEFAN LASCAR, NICOLAE FILIPESCU.

Antrenori : **MIHAI PINTEA, LASCAR PANĂ.**

1968 – 1969 ACTIVITATEA INTERNA – în campionatul national al seniorilor disputa este din ce în ce mai îndarjita dar pe podium sunt aceleași echipe.

C.N. Editia a 11-a 1968 – 1969 feminin senioare

TUR – RETUR în aer liber cu 10 echipe și turnee de sala

1. Universitatea Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN LACHE**
2. Universitatea București – antrenor: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ**
3. Rapid București – antrenor: **POMPILIU SIMION**

C.N. Editia a 11-a 1968 – 1969 masculin seniori

TUR – RETUR în aer liber cu 10 echipe și turnee de sala

1. Steaua București – antrenor: **OLIMPIU NODEA, OTTO TELLMAN**
2. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE**
3. Universitatea Cluj – antrenor: **ROMEO SOTIRIU**

Foarte tânăra echipa studenteasca din CLUJ își face aparitie pe podium cu SOTIRIU la început și GHEORGHE ZAMFIR mai tarziu. În campionatul categoriei B la masculin seriile au fost câștigate de VOINTA BUCUREȘTI și MINERUL BAIA MARE, iar la feminin de IEFS BUCUREȘTI și CSM SIBIU, echipe care vor juca un rol important în campionatele viitoare de Divizia A.

La juniori subliniem o hotarare majora, unificarea campionatului școlar cu cel al juniorilor și disputarea lui pentru prima oara în sistem divizie. Participantii sunt impartiti în sase serii a cate 8 echipe, atat la fete cat și la baieti (deci cate 48 de echipe) după criterii geografice. Turneul final al câștigătorilor de serii (cate 8 echipe) confera atat titlul de campioni la juniori cat și cel de campion școlar al echipelor Școlilor Sportive de elevi (viitoarele Cluburi Școlare) sau al Liceelor cu program de educatie fizica. De mentionat ca o scurta perioada, s-au acordat doua titluri într-o singura COMPETIȚIE pentru juniori (cluburi și asociatii) și pentru școli sportive (ȘSE și licee cu program sportiv). în timp se va dovedi ca sistemul divizie a fost o solutie fericita atat la nivelul juniorilor cat și pentru marea performanta. Noua formula organizatorica solutioneaza deopotriva problemele largirii fazei de masa a performantei. De subliniat ca se acordau titluri și medalii separat pentru juniori și școlari. De exemplu la fete: ȘSE Constanta a fost Campioana Școlara iar Start Tg.Mures la juniori, în timp ce la baieti echipa Liceului 2 Iași a primit 2 tricouri și 2 medalii.

C.N. Juniori editia a 8-a 1968 – 1969 Divizia școlara și de juniori

feminin Turneul final la București

1. Școala Sportiva de Elevi Constanta – antrenor: **TRAIAN BUCOVALĂ;**
2. Start Tg.Mures – antrenor: **WILHELM HELWIG;**
3. Liceul Nr. 2 Brașov – antrenor: **DUMITRU POPESCU COLIBAS.**

MASCULIN Turneul final la București

1. Liceul Nr. 2 Iași – antrenor: **DUMITRU OLTEANU;**
2. Liceul Nr. 4 Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN POPA;**
3. ȘSE Nr. 2 București – antrenor: **GHEORGHE ALEXANDRESCU.**

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ se desfasoara în acest an la un nivel ceva mai scazut. Splendida sala (pentru acei ani) din Timișoara a fost înăugurata cu ocazia celei de-a 10-a editie a Trofeului CARPAȚI la masculin. A fost un succes imens; în toate cele 5 zile de COMPETIȚIE s-a jucat cu “cașa închisa”.

Trofeul CARPAȚI Editia a 10-a – Timișoara 22 – 26 noiembrie 1969

Clasament: 1. **ROMÂNIA**, 2. Suedia, 3. Polonia, 4. Danemarca, 5. Iugoslavia, 6. Ungaria, 7. România B, 8. Franta.

ROMANIA SENIORI – LOC I .

Jucatori: CORNEL PENU, ALEXANDRU DINCA, STEFAN ORBAN, GHEORGHE GRUIA, CRISTIAN GAȚU, VALENTIN SAMUNGI, CORNEL OȚELEA, ROLAND GUNESCH, GABRIEL KIKSID, ION POPESCU, GHIȚĂ LICU, MIHAIL MARINESCU, STEFAN BIRTALAN, IOAN BOTA, TITUS MOLDOVAN, GHEORGHE GORAN.

Antrenori: **NICULAE NEDEFF, EUGEN TROFIN, VLASE OPREA**

ROMÂNIA B – LOC 7 .

Antrenori: **IOAN SCHUSTER, LASCĂR PANĂ.**

Jucatori: IOAN NEGOVAN, ION BELU, CEZAR NICA, CRISTIAN DITER, DUMITRU DINEA, ILIE CARLAN, CRISTIAN GHEORGHEVICI, FRANCISC COSMA, CONSTANTIN PANTARU, ION PALCO, PETRE AVRAMESCU, DAN MARIN, TEODOR COASA, COSTACHE MIRCEA II, DAN RODESCU, OLIMPIU SAVU.

Pentru aceasta editie cand nu am mai înscris echipa de tineret, au fost selectionati 28 de jucatori și împartiti în echipa A și B. Erau în acest lot largit toti marii maestrii jucatori care în deceniul 70 vor cuceri titluri de campioni mondiali (1970, 1974) și medalii olimpice (1972, 1976).

La feminin Trofeul CARPAȚI organizat pentru a doua oara la Cluj reuneste 8 echipe în doua serii cu semifinale și finale.

Trofeul CARPAȚI Editia a 10-a – Cluj 15 – 19 noiembrie 1969

Clasament: 1. RD Germania, 2. **ROMÂNIA**, 3. URSS, 4. Iugoslavia, 5. Cehoslovacia, 6. Ungaria, 7. Polonia, 8. România tineret.

ROMÂNIA SENIOARE – LOC II

Jucatoare: IRENE NAGY, ANCA LUCRETIA, RODICA VIDU, SIMONA ARGHIR, CONSTANTA ILIE, PETRUTA BAICOIANU, ANETA SCHRAMCO, ELENA DOBARCEANU, MAGDA MICLOS, TEREZA SZEKELI, EMILIA NEGHINA, IULIANA NEDELCU, NATALIA MATAACHE, AURELIA COSTANDACHE.

Antrenori: **VALERIU GOGÂLTAN**

ROMÂNIA TINERET – LOC 8

Jucatoare: ELISABETA SIMO, NICULINA MITU, EMILIA MUNTEANU, MURESAN SABINA, MARIA POPA, CORNELIA SERB, MARIA SEREDIUC, CRISTINA METZENRAT, VIORICA MANCIU, CORNELIA POPESCU, NADIRE TAIR, ELENA ASEVOAIE, MARIANA MIHOC, NICULINA VASILE, SANDA AGOROAIE.

Antrenori: **EUGEN BARTHA**

La **TROFEUL TASMAJDAN** din Iugoslavia formatia feminina a ROMÂNIEI antrenor **VALERIU GOGÂLTAN** cucereste locul I – o surpriza frumoasa, înaintea Iugoslaviei și Ungariei, dar echipa masculina se claseaza doar pe locul al V-lea.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ din anul **1969** este marcata de apropierea Campionatului Mondial Masculin din 1970. Așistam la o brusca crestere a numarului de întâlniri Internaționale. Sub comanda unui trio de tehnicieni de mare valoare: **NICLAE NEDEF, OPREA VLASE** și **EUGEN TROFIN** echipa masculina participa mai întâi la “TURNNOIS de FRANCE” o repetitie generala pentru C.M. din 1970 și se claseaza clar pe primul loc înaintea Cehoslovaciei, RF Germania, Spania și Franta punandu-și deja candidatura la titlul suprem. În continuare cucereste în serie locul I la Turneul de la Madrid în fata Norvegiei, Spaniei și Frantei, la Trofeul CARPAȚI devansand Suedia, Danemarca și Polonia și mai mult în turneul de Anul Nou de la Berlin, sub numele de București unde se claseaza pe primul loc înaintea echipelor Berlinului și Belgradului. În paralel și tineretul își continua activitatea cucerind “Cupa Prieteniei” – un veritabil campionat european de tineret – organizat în România la Bacău și Buhuși, clasandu-se înaintea Iugoslaviei și Ungariei.

Antrenori: **MIHAI PINTEA și LASCĂR PANĂ.**

La aceeași COMPETIȚIE pentru echipe feminine România ocupa locul II între Iugoslavia și Ungaria. Antrenori: **POMPILIU SIMION și EUGEN BARTHA.**

Echipa Steaua București la Spartachiada Armatelor Prietene de la Kiev, se claseaza pe locul II între Dukla Praga și TSKA Moscova. Toate aceste rezultate bune și foarte bune pentru echipa masculina prefateaza marea performanta din anul urmator (Paris 1970). Sa mai notam ca în acest sezon (1968 – 1969) nu s-a organizat Cupa Campionilor iar în plan organizatoric, introducerea sistemului cu doi arbitrii în teren.

1969 – 1970 **ACTIVITATEA INTERNA** în campionatele nationale de seniori situația este stationara, pe podium aceleași echipe la masculin în aceeași ordine, iar la feminin o surpriza pe locul III echipa de la APACA, cea mai mare fabrica de confectii din Europa la acea ora.

C.N. Editia a 12-a 1969 – 1970 feminin senioare

1. Universitatea Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN LACHE**
2. Universitatea București – antrenor: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ**
3. Confectia București – antrenor: **VALERIU GOGÂLTAN**

C.N. Editia a 12-a 1969 – 1970 masculin seniori

1. Steaua București – antrenor: **OTTO TELLMAN**
2. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE**
3. Universitatea Cluj – antrenor: **ROMEO SOTIRIU**

La juniori “plutonul fruntas” este în continua schimbare: la fete Școala Sportiva 2 București revine și cucerește titlul, acum cu foarte tânărul și ambițiosul DAN BALAȘESCU după ce în primele editii prinsese de cateva ori un loc pe podium; la baieti initiativa clubului DINAMO de a crea și dezvolta un puternic centru de copii și juniori – TÂNARUL DINAMOVIST da primele roade – un titlu national dar vor mai veni și promovari la seniori.

C.N. Junioare Editia a 9-a 1969 – 1970 Turneul final la Sibiu

1. Școala Sportiva pentru Elevi Nr. 2 București – antrenor: **DAN BALASESCU**
2. Liceul Nr. 2 Iași – antrenor: **DUMITRU CONSTANTINESCU**
3. ȘSE Craiova – antrenor: **NICOLAE DRAGANOIU**

C.N. Juniori Editia a 9- a 1969 – 1970 Turneul final la Sibiu

1. Dinamo București – antrenor: **ALEXANDRU ILIE**
2. ȘSE Nr. 1 București – antrenor: **ALEXANDRU BARAS**
3. Liceul Nr. 4 Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN POPA**

În campionatul categoriei B promoveaza în esalonul superior, la feminin Textila Buhuși (pentru a doua oara) și Muresul Tg.Mures, iar la masculin: Politehnica și Știinta Lovrin (din nou un sat de handbalisti).

BIROUL FEDERAL 1969-1970

DUMITRU COSTEA

Președinte

FLOREA IOAN	Vicepreședinte
GRIGORESCU LUCIAN	Secretar general
NEDEFF NICULAE	Antrenor federal
ZUGRĂVESCU GABRIEL	Antrenor federal
PELEGHIAN VARAC	Președinte Comisia de competiții
POPESCU CONSTANTIN	Președinte Colegiu antrenori
SIDEA VASILE	Președinte Colegiu arbitri

Membri: JIANU ELENA, SĂVESCU GHEORGHE, ILIE ELISABETA, SPIER FRANCISC, TÎRNOVEANU MIHAI, EUGEN TROFIN, VLASE OPREA.

ACTIVITATEA INTERNATIONALĂ a fost net dominată de a 7-a ediție a Campionatelor Mondiale – masculin care s-au desfășurat în Franța.

După rezultatele bune și foarte bune ale băieților în anul anterior așaltul nostru spre locurile pe podium era justificat, dar nu ușor de realizat. Băieții noștri conduși de același trio: **NEDEF, VLASE, TROFIN** realizează o performanță excepțională cucerind pentru ROMÂNIA cel de-al treilea titlu.

Ediția a 7-a a Campionatului Mondial – masculin a fost organizată în FRANȚA în perioada 28 februarie – 9 martie 1970 și a avut bineînțeles ca baza pregătirii ce s-au asigurat pe parcursul anului 1969. Dacă în primăvara '69 echipa noastră și-a depus ferm candidatura la titlu încă din luna martie când francezii organizau o repetiție generală "TOURNOIS DE FRANCE", o COMPETIȚIE meNITĂ să verifice uriasul angrenaj al viitorului C.M.. Atunci ROMÂNIA castiga trofeul fără înfrângeri. Învingem în finala campionii mondiali "en-titre", handbalistii cehoslovaci cu ușurința 19-11, după care castigăm și turneul INTERNAȚIONAL de la MADRID din luna iulie.

În toamna în Timișoara la Trofeul CARPAȚI ne clasăm clar pe locul I învingând în finală echipa SUEDEI 19-13 și pe cea a DANEMARCEI (meci decisiv în serie).

Echipa noastră bazându-se în special pe: PENU, GAȚU, GRUIA, OȚELEA, LICU, GUNESCH, NICA, GORAN, MARINESCU, MOLDOVAN, BIRTALAN, POPESCU, KIKSID și DINCA încheie sezonul cu un turneu alături de ELVEȚIA, R.D.GERMANIA și CECOSLOVACIA, absolut fără nici o înfrângere.

EVOLUTIA ECHIPEI ROMANIA SENIORI LA C.M. 1970 în Franța:

ROMÂNIA – FRANTA	12-9 (7-2)	Grupa preliminara
ROMÂNIA – ELVETIA	22-7 (9-6)	Grupa preliminara
ROMÂNIA – R.F.G.	14-15 (9-5)	Grupa preliminara
ROMÂNIA – SUEDEA	15-13 (10-6)	Sferturi de finala
ROMÂNIA – DANEMARCA	18-12 (9-6)	Semifinale
ROMÂNIA – R.D.G.	13-12 (10-10) (1-1) (1-1) (1-0) (0-0)	Finala mare

Linie de clasament : 6 jocuri, 5 victorii, 1 pierdut, 94 – 68 golaveraj. Loc 1.

La 48 de ore de la sosire, am luat un prim contact cu tartanul (noutate pentru noi) instalat în uriașă sala “PALAIS DU HANDBALL” aflat în cartierul parizian IVRY.

În primul joc cu echipa Franței, jucatorii români au fost puțin crispați la startul întâiului lor meci și primul al C.M. după o spectaculoasă festivitate de deschidere cum nu a mai existat în handbal.

Se înscriu puține goluri dar noi suntem cei care conducem clar cu 10-3 în minutul 35, însă o clipă de relaxare în aparare și francezii înscriu de două ori în inferioritate numerică și se apropie la 10-6 și chiar la 11-8 dar numai atât. Castigăm în final relativ ușor 12-9. Am avut totuși ceva emoții fiindcă n-am pus în balanță de la început aportul celor peste 8.000 de entuziaști suporterii care sperau o surpriză mică (meci egal) și visau chiar la una mare (o victorie).

În al doilea joc cu ELVEȚIA la AMIENS povestea se repeta, puțin cam prea siguri pe noi nu ne concentrăm suficient și la pauză este 9-6 pentru noi, scor total nesatisfăcător. Dar “trezirea” solicitată la cabină în pauză este eficientă și în final castigăm la scor 22-7, când **mare atenție!** am primit un singur gol în 30 de minute. Repriza a doua 13-1!

Ziua a treia a acestui C.M. este plină de surprize, unele adevărate, altele puțin aranjate, deoarece mai fiecare echipă caută să se claseze pe locul II în grupă.

În fine, surpriza sau calcul, pierdem cu 14-15 (9-5) de la R.F.G. și ne clasăm pe mult doritul loc II în grupă urmând să întâlnim echipa SUEDEI, evitând mai puternica echipă a R.D.G.-ului.

Clasament grupe preliminare: 1. RFG 6p, 2. ROMÂNIA 4p, 3. Franța 2p, 4. Elveția 0p.

În sferturile de finală: ROMÂNIA – Suedia 15-13 (10-6). Pentru clasarea în semifinale s-a jucat un singur joc eliminatoriu și după cum se vede calculele au fost corecte, s-au calificat echipele clasate pe locul II în grupele preliminare.

Pentru noi jocul cu Suedia (loc 3 în 1938, loc 1 CM în 1958, loc 3 în 1961, loc 2 în 1964) era decisiv, după palmares eram favorite (loc 1 CM în 1961, loc 1 CM în 1964). Partida din sferturile de final cu Suedia a avut loc în ziua de 3 martie 1970, tot în imensul “PALAIS DE HANDBALL” – de fapt o uriașă sala de expozitii, transformată ad-hoc în sala de sport.

Selectionata noastră aborda meciul cu un suport moral solid determinat de varful de forma atins dovada ca atunci cand am jucat foarte serios ne-am detașat la scor. Apoi înimosul și neoboșitul Doctor TITI SERPE facuse minuni recuperând pe mai vechii accidentati SAMUNGI și GUNESCH, ultimul fiind pilon în jocul apararii. Surpriza noastră era jocul avansat ca zburator al lui GUNESCH înalt de 2.02 cu niste brate, cu o alonja deosebita impiedica constructia jocului și mai facea și 2-3 interceptii pe joc.

În plus GUNESCH care juca mai mult în apărare la schimb cu GRUIA îl suplinea în atac pe acesta a carui evoluție productivă a făcut să se bucure de atenția chiar foarte dură a unor apărători care primeau ca sarcină să fie “lichidat”. Marele GRUIA se descurca minunat înscriind gol după gol dar și ratând uneori copilărește. În continuare echipa noastră se bucura de aportul unui portar sobru și serios, un profesionist desăvârșit – CORNEL PENU de departe cel mai bun portar al acestui C.M.; de un conducător de joc inventiv și eficient – CORNEL OȚELEA care “ținea spatele” cu blocaje și paravane pentru ca golgeterul nostru GRUIA să arunce relativ liber.

Dar un real pericol pentru adversari era acest supertehnician **CRISTIAN GAȚU** plin de neprevăzut în acțiunile lui și care spargea toate canoanele jocului. Pe bună dreptate, denumite de IOAN CHIRILĂ, *“un artist al semicercului”*. Specialistii din Germania aveau kilometrii de pelicula (nu aparuse video) dar erau deja exasperați: “cu cât îl filmăm și îl studiem mai mult pe **GAȚU** cu atât îl cunoaștem mai puțin” spuneau ei în culise. Aveam și o apărare beton în care **GHIȚĂ LICU** făcea ordine atacând în forta adversarii cu mingea, iar în centru făceam legea cu trei “GULIVERI” care acopereau poarta cu un zid înalt de peste 2 metri – **GUNESCH, KICSID și GRUIA** plus **VALENTIN SAMUNGI – SAMI** specialist în marcaje om la om. Aceștia fiind completați de mai tinerii dar valoroși jucători folosiți în unele momente speciale: **NICA, GORAN, MARINESCU, MOLDOVAN, BIRTALAN, ION POPESCU**.

Dar să revenim la jocul cu SUECIA multipli campioni mondiali și medaliați la C.M. și la J.O. mai târziu multe ediții succesive. Începem partida calmi și stăpâni pe joc conducând la pauză cu 10-6 și în minutul 43 cu 14-9 jucând eficient dar și spectaculos atragându-ne aplauzele unei săli arhipline.

Dar băieții noștri vor să rasplatească aceste aplauze și sunt la un moment dat preocupați de partea spectaculoasă a jocului. Scandinavii profită de această euforie și se apropie periculos în ultimul minut de joc un alarmant doar 14-13 pentru selectionata ROMÂNIEI care și-a revenit pe linia de sosire după ce 17 minute nu am marcat nici un gol și GORAN chiar în ultimele secunde aduce liniștea și victoria cu 15-13 (10 – 6) și cu această calificarea în semifinale.

În ziua de 5 Martie 1970 la LYON, ROMÂNIA întâlnește DANEMARCA, pe care o învinge cu 18-12 în fața a peste 7.000 de spectatori care în virtutea relațiilor de limba latină, ne-au susținut frenetic. Echipa română a dominat copios, a înscris de două ori chiar în inferioritate numerică – devenise un fel de specialitate a noastră – și a tăiat repede elanul ofensiv al medaliaților cu argint de la precedentă ediție a C.M.

Ziarul "LE FIGARO" recunostea fair ca ... "*danezii au primit o lectie de handbal*" fapt confirmat cu onestitate de portarul lor BENGT MORTENSEN care la sfârșitul partidei spunea: **"ROMÂNIA este de departe cea mai eficace pe care am întâlnit-o în lunga mea cariera. GRUIA ramane incontestabil cel mai puternic suteur. Ce clasa ! Are un sut care paralizeaza !** (reproducem din lucrarea A FOST ODATA UN MECI DE HANDBAL de CALIN ANTONESCU și HRISTACHE NAUM Editura Sport-Turism 1974 din care de altfel am preluat și alte multe pașaje).

Pe celalt culoar echipa R.D.Germania trece în optimi de frații lor din R.F.G. la mare lupta 18-17 iar în semifinale depășeste relativ ușor echipa Iugoslaviei 17-13.

În după-amiaza zilei de 8 Martie 1970 tot în "PALAIS DU HANDBAL" în fata a peste 12.000 de spectatori începe marea finala ROMÂNIA – R.D.Germania. La centru arbitrii suedezi IANERSTAM și LARSSON. Avem prima minge și aliniem formația: PENU, OȚELEA, GRUIA, GUNESCH, KICSID, GAȚU și POPESCU ION iar în apărare intră SAMUNGI care îl supraveghează ca o umbră pe principalul realizator al echipei din R.D.G., KARL-HEINZ ROST.

Se joacă la cea mai mare tensiune, crispat, cu multe greseli de ambele părți. Abia în minutul 7 se deschide scorul 1-0 pentru R.D.G. și tot ei parca scapăți mai repede din clestele emoțiilor, conduc în minutul 8 cu 0-2 și apoi în minutul 9, 0-3. Îngrijorare mare pe banca tehnică și abia după aceste 10 minute fără gol renunțăm să jucăm exclusiv pe mâna lui Gruia care era marcat cu strictete chiar foarte dur, alternativ și uneori chiar simultan de trei jucători.

Ne revenim schimbând direcția de finalizare: KICSID înscrie în fine primul gol 1-3, revine GRUIA. Adversarii ies acum și la GRUIA și la KICSID de pe banca se cere activarea jocului la semicerc cu OȚELEA în patrundere, GAȚU cu depășiri și cu LICU și SAMUNGI pe pivot. Obținem două aruncări de la 7 metri transformate exact de ION POPESCU dar primim la rândul nostru tot 2 goluri din 7 metri. La pauză suntem conduși cu un scor de meci feminin 4-5.

La reluare egalăm imediat prin KICSID de la 9 metri 5-5, în continuare GRUIA este marcat TOTAL, dar intră în joc un alt urias din echipa noastră, ROLAND GUNESCH care egalează de trei ori la rând 6-6, 7-7 și 9-9. În final după ce NICA introdus inspirat pe teren înscrie în minutul 52 și conducem cu 10-9, ratăm consecutiv trei atacuri, de fiecare dată golul era inevitabil dar marele PENU apară senzational dezarmând adversarii cu un zambet-grimasă immortalizată a doua zi în toate ziarele din Paris. Conducem cu 10-9, suntem cu un jucător în minus dar avem mingea, mai sunt 20 de secunde – aveam medaliile deja la gât – dar marele GRUIA vrea mai mult "arestează" mingea și deși în teren SAMUNGI, GAȚU și OȚELEA la fel și banca tehnică NEDEF, VLASE și TROFIN urla NUUUUU! GRUIA TRAGE, FRIESKE apară și lansează un contraatac la ROST care înscrie este 10-10 exact la fluierul final. Majoritatea jucătorilor noștri se prăbuesc pe tartanul caramiziu al salii și raman muți, singur GRUIA zis GURITA senin și cu un zambet forțat – galben la față – spune: "nu-i nimic baieti eu am greșit tot eu o rezolv" și baietii care erau gata să sară pe el, cunoscându-l, l-au crezut.

Și așa a fost, dar a mai trebuit să trecem peste calvarul a două prelungiri cu câte 2 reprize a 5 minute. Nici nu începe bine repriza I-a a prelungirilor și GRUIA își rascumpără imediat greșeala cu un sut bombă de la 11 metri în tensiunea aceea numai el putea să facă așa ceva. Este

11-10 dar imediat PETZOLD din 7 metri egaleaza 11-11. În repriza a doua a primei prelungiri nu înscrie nimeni și urmeaza o noua prelungire cu 2 reprize a 5 minute. În caz ca egalitatea se mentinea, finala urma sa se rejoace peste 24 de ore. Tribunele tin cu noi, dar parca ar vrea sa mai vada repetarea acestui splendid joc. La peluze pariurile se tripleaza. În teren cei trei antrenori se plimba de la un jucator la altul cazuti pe teren și ii încurajeaza. Tot GRUIA are un psihic mai puternic vine și el la fiecare: “baieti bateti-va voi în aparare ca în atac rezolv eu, v-am promis”. Încredere exagerata în fortele proprii, inconstienta sau un psihic de fier ceva din toate astea. Dar exact așa s-a întâmplat. În prima repriza a celei de-a doua prelungiri chiar în minutul 71 GAȚU executa cu siguranta un “numar de prestidigitatie tehnica” patrunde “la sacrificiu” și este 12-11, dar același ROST egaleaza 12-12 mai sunt 30 de secunde pana la ultima pauza, avem mingea și cine credeti ca se va încumeta sa arunce, tot GRUIA dar acum înscrie clar, servit excelent de GAȚU care atrage pe el 2-3 adversari, este 13-12.

Mai sunt 5 minute de calvar a patra repriza de prelungiri. Jucatorii sunt epuizati fizic. La noi nimeni nu-i mai da pas lui Gruia dar nici el nu mai înșista jucand doar sa școata fault, OȚELEA vine la fiecare, ii da pas și urla “tine mingea da-mi-o înapoi” și așa la fiecare; GAȚU face doar jumatate de jonglerie și da cuminte pas la un coechipier care mimeaza un nou “atac furios” (pe atunci joc pasiv se fluiera mai rar, în regulament nu aparusera restrictiile de mai tarziu). Pierdem o minge și înima îngheata în piepturi, dar “ULTIMUL APĂRĂTOR” (exact titlul exceptionalei carti a lui HRISTACHE NAUM despre CORNEL PENU) mai face o “ultima minune” și apara un sut bomba de la ROST.

Pe teren și pe banca tehnica se petrec scene de infarct, NEDEF se sterge a o suta oara cu micul lui prosop, VLASE și TROFIN striga și urla, s-au ridicat în picioare la fel și rezervele dar nimeni nu aude nimic, mai primim o lovitura SAMUNGI este eliminat pe doua minute rezultat al bataliilor cu ROST pe care l-a dominat, deși ROST era un urias pe langa SAMI. Nimeni nu mai înscrie gol în aceasta a patra repriza de prelungiri și

ROMÂNIA ESTE CAMPIOANA MONDIALA !

A treia oara – în ultimele 4 editii

BRAVO ROMÂNIA! apare pe ecranul urias din PALAIS DU HANDBAL din PARIS-IVRY publicul aclama, aplauda și striga “*BRAVO ROMÂNIA*”, marea majoritate din cei 12.000 au fost cu noi, eram FRANCOFONI și LATINI, în plus în presa au aparut articole elogioase la adresa noastră care le-am fost model și chiar “învatatori”.

În acordul imnului national se ridica tricolorul românesc. Pe ecran se suprapun figurile jucatorilor și antrenorilor nostrii pe podium cu cupa la capitan. Sunt și ultimele scene ale unui film documentar al francezilor realizat și comentat poate mai patriotic pro-România ca noi. Tot acest meci și clipele înaltatoare din final au putut fi vazute și în tara la tânăra televiziune Naționala, unde pentru prima oara se transmite în direct un meci de handbal.

Poate tocmai de aceea, primirea echipei pe aeroportul din Baneasa a fost magnifica, ca o continuare a celor doua ore de înclestarie dramatica și a emotionantelor festivitati de la Paris ramase în mintea și sufletul românilor de pretutindeni. Aeroportul Baneasa a fost așaltat de mii și

mii de oameni, era o manifestatie spontana cum nu mai fusese vazuta pe la noi în cinstea EROILOR DE LA PARIS.

Au primit titluri și medalii – ORDINUL MUNCII cl. I și II toti jucatorii, antrenorii și medicul, presedintele FRH IOAN KUNST-GHERMANESCU, iar distinctia de emeriti cei din noul val: PENU, GAȚU, SAMUNGI, GUNESCH, NICA și antrenorul EUGEN TROFIN.

C.M. masculin Editia a 7-a 28 februarie – 8 martie 1970 Franta.

Clasament: 1. **ROMÂNIA**; 2. R.D.G.; 3. Iugoslavia; 4. Danemarca; 5. R.F.G.; 6. Suedia; 7. Cehoslovacia; 8. Ungaria; 9. URSS; 10. Japonia; 11. Islanda; 12. Franta; 13 – 16. Elvetia, Norvegia, SUA, Polonia.

ROMÂNIA LOC I - MEDALII DE AUR SI TITLUL DE CAMPIONI MONDIALI

ECHIPA SENIORILOR LA C.M. 1970 - FRANȚA - FINALA LA PARIS

1. **PENU CORNEL**, portar, 24 ani, Dinamo București, debut ȘSE Buzău, profesor C. Căpățână;
2. **ORBAN ȘTEFAN**, portar, 22 ani, Univ. București, debut ȘSE Odorhei, profesor Deneș Szalo;
3. **DINCĂ ALEXANDRU**, portar, 25 ani, Steaua Buc., debut Știința Buc., prof. Elena Pădureanu;
4. **GAȚU CRISTIAN**, centru, 25 ani, Steaua Buc., debut CSȘ2 București, prof. Spier Francisc;
5. **GRUIA GHEORGHE**, inter-dr., 26 ani, Steaua Buc., debut Steaua București, prof. Ioan Kunst;
6. **SAMUNGI VALENTIN**, pivot, 28 ani, Dinamo Buc., debut CSȘ Buc., prof. Eugen TROFIN;
7. **LICU GHITĂ**, pivot, 25 ani, Dinamo București, debut tânărul dinamovist, prof. Alexandru Ilie;

8. **OȚELEA CORNEL**, centru, 30 ani, Steaua Buc., debut CSȘ București, prof. Eugen TROFIN;
9. **GUNESCH ROLAND**, inter, 26, Univ.Timiș., deb. Voința Sighișoara, prof. Buiuc-Zultner;
10. **GORAN GHEORGHE**, centru, 26 ani, Steaua Buc., debut ȘSE 1, prof. Gogâltan-TROFIN;
11. **MARINESCU MIHAILL**, pivot, 26 ani, Steaua Buc., debut ȘSE 1, prof. Gogâltan-TROFIN;
12. **MOLDOVAN TITUS**, extremă-dr, 25 ani, Dinamo Buc., debut ȘSE 2, prof. Spier Francisc;
13. **POPESCU ION**, extr-dr., 29 ani, Steaua București, debut Teleajen Ploiești, prof. Fl. Stoenescu;
14. **KICSID GAVRIL**, inter-dr-stg., 23 ani, Steaua Buc., debut ȘSE Brașov, prof. C-tin. Bârleanu;
15. **BIRTALAN ȘTEFAN**, inter-stg., 22 ani, Steaua București, debut CFR Jilău, prof. Virgil Budu;
16. **NICA CEZAR**, inter stânga, 25 ani, Dinamo București, debut Chimia Făgăraș, prof. D. Lupescu.

Antrenori: **NICULAE NEDEFF, OPREA VLASE, EUGEN TROFIN.**

Consilier tehnic de pregătire: **IOAN KUNST GHERMĂNESCU.**

Medic: **GHEORGHR MĂNESCU.**

Conducator delegatie: **LUCIAN GRIGORESCU.**

Acest mare succes a fost completat în mod fericit o luna mai tarziu de echipa noastră de tineret la CUPA TARILOR LATINE, care la prima noastră participare cucerește locul I și o splendida cupa care va ramane mult timp în vitrina Federației, ei cucerind-o ani de-a rândul.

CUPA TARILOR LATINE Ediția a III-a 1970 PORTUGALIA

CLASAMENT: 1. **ROMÂNIA**; 2. Franta; 3. Spania; 4. Portugalia; 5. Maroc; 6. Brazilia.

ROMÂNIA loc I MEDALII DE AUR

Jucatori: STEFAN ORBAN, NICOLAE MUNTEANU, MARIN DAN, MIRCEA STEF, ION CHIRCU, GABRIEL KIKSID, RADU VOINA, ILIE CARLAN, FLORIN COMANESCU, LAURENTIU ROSU, VALENTIN PREOTU, ION BOTA.

Antrenori: **IOAN SCHUSTER, MIHAI PINTEA.**

În Cupa Campionilor la feminin Universitatea Timișoara – antrenor Constantin LACHE, după ce învinge în optimi pe SWIFT Roermond Olanda cu 13-8 și 12-6 pierde în sferturi la SC Leipzig, foarte puternica echipa campioana a RDG-ului cu 6-9 și 11-18.

La masculin STEAUA București – antrenor Otto TELLMAN și Olimpiu Nodea, ajunge în semifinale. Exceptata de la turul I și II datorita unui punctaj deosebit al echipelor noastre în CCE, Steaua învinge în optimi pe Hapoel Rechovoth Israel 32-11 și 29-9, în sferturi elimina pe Honved Budapesta 26-20 și 18-20, scor total 44-40, în semifinale suntem eliminați de GUMMERSBACH echipa din RFG care va face epoca în anii '70 – '80. Steaua castiga la București cu 16-13, dar pierde în RFG cu 8-15 și cu scorul total 24-28 iese din cursa.

Tot în anul 1970 se organizează și prima DINAMOVIADA Internațională în UNGARIA la DEBRECEN unde DINAMO BUCUREȘTI antrenor OPREA VLASE se clasează PE PRIMUL LOC.

1970 – 1971 ACTIVITATEA INTERNA în Campionatul National – Divizia A seniori; la feminin continua “lupta” între echipele studentesti din București (cu doua echipe) și Timișoara, la masculin podiumul este ocupat pentru prima oara numai de echipe din București, cei doi “granzi” STEAUA și DINAMO și studenții lui EUGEN TROFIN în majoritate componentii ai loturilor nationale de tineret și juniori. Situația aceasta se datorește polarizării spre București a unui număr sporit de jucători de valoare. La baieti cele trei echipe de pe podium furnizau 90 % din componenta echipelor nationale de tineret și seniori și în totalitate antrenorii loturilor respective. Timp de patru ani în continuare podiumul va fi ocupat de aceste echipe.

C.N. Editia a 13-a 1970 – 1971 feminin – senioare turneu final la Turnu-Severin.

1. UNIVERSITATEA BUCUREȘTI – antrenor: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ**
2. UNIVERSITATEA TIMIȘOARA – antrenor: **CONSTANTIN LACHE;**
3. IEFS BUCUREȘTI – antrenor: **IOAN BOTA.**

C.N. Editia a 13-a 1970 – 1971 Masculin seniori

1. STEAUA BUCUREȘTI – antrenor: **CORNEL OȚELEA, OTTO TELLMAN.**

2. DINAMO BUCUREȘTI – antrenor: **OPREA VLASE**.

3. UNIVERSITATEA BUCUREȘTI – antrenor: **EUGEN TROFIN**.

Din formația studentească nu lipseau Internaționalii: GAVRIL KICSID, SILVIU BADAU, MIRCEA COSTACHE II, STEFAN ORBAN, ION PARASCHIV, ADRIAN COSMA, RADU VOINA, LAURENTIU ROȘU, MIRCEA ȘTEF, MIRCEA ANTON o generație deosebită care va ține echipa pe podium trei ediții consecutive.

În campionatul categoriei B la feminin în seria I a, pe primul loc RAPID București, care surprinzător după ce fusese ani buni abonată la podium a făcut o scurtă escală în divizia B, iar în seria a II a UNIVERSITATEA Cluj care vor promova în divizia A la fel ca echipele masculine TROTOSUL ONEȘTI și ÎNDEPENDENTA Sibiu.

La junioare profesorul și antrenorul emerit DUMITRU POPESCU COLIBAS revine după 6 ani cu echipa Liceului Sportiv (fostul SNTCF) și castiga titlul, în timp ce antrena în paralel ani la rând senioarele, mai întâi PROGRESUL apoi TRACTORUL Brașov în care mereu erau promovate și jucau 4-5 junioare.

La juniori campioana este echipa Școlii Sportive Nr. 2 din București, după ce în ediția trecută fetele reușiseră în premiera acest lucru.

În continuare echipele de juniori băieți și fete ale ȘSE 2 apoi Clubul Sportiv Școlar Nr. 2 din București cu sediul în Pantelimon vor fi pe podium ani în șir. Dar cea mai bună dovadă a eficienței acestei uniți sportive școlare este numărul foarte mare, putem spune cu sutele, de sportivi promovați în handbalul de performanță până la nivelul echipelor naționale. Ar fi suficient dacă am aminti în cazul ȘSE 2 de generația de aur a profesorului FRANCISC SPIER ca și contingentele masive promovate la feminin mai întâi la UNIVERSITATEA și apoi la RAPID București.

C.N. Ediția a 10-a 1970-1971 – Turneul final la Craiova

1. LICEUL Nr. 2 Brașov – antrenor: **DUMITRU POPESCU-COLIBAS**
2. ȘSE2 București – antrenor: **DAN BALASESCU**
3. ȘSE Iași – antrenor: **DAN CONSTANTINESCU**.

C.N. Ediția a 10-a 1970-1971 – Turneul final la Craiova

1. ȘSE București – antrenor: **GHEORGHE ALEXANDRESCU**
2. ȘSE Arad – antrenor: **ROMEO PUTIN**
3. DINAMO București – antrenor: **ALEXANDRU ILIE**

Denumirea exacta a campionatului de juniori I era DIVIZIA NAȚIONALĂ ȘCOLARĂ și DE JUNIORI care reunise cele trei competiții de juniori Cluburi și asociații, licee și unități școlare cu profil sportiv. Timp de câțiva ani la aceiași COMPETIȚIE se acordau 2 titluri unul al Ministerului Învățământului și altul cel oficial al CNEFS (M.T.S. de după 1990).

În premiera o COMPETIȚIEI centrala pentru juniori II (15-16 ani) precursora campionatului “CUPA ORĂȘELOR” în realitate cu selectionate din tot județul pe scheletul campioanei locale.

Clasament la fete: 1. ONEȘTI !, 2. BRAȘOV, 3. BUCUREȘTI iar la baieti:
1.BUCUREȘTI, 2. TIMIȘOARA, 3. CONSTANȚA.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ – este dominată de Campionatul Mondial feminin din Olanda și de Mondialul Universitar al baietilor din CEHOSLOVACIA.

Ca întotdeauna competiția de selecție și verificare este TROFEUL CARPAȚI care se organizează la CLUJ – feminin – cu 6 echipe (loc III) și la GALAȚI – masculin – cu 8 echipe (loc II) și marchează după cum se vede un ușor regres al echipelor noastre. Este rezultatul aproape firesc al “schimbului de generații” ratat la fete și în curs de realizare la baieti.

TROFEUL CARPAȚI - Editia a 12-a feminin Cluj 26-31 octombrie 1971

Clasament: 1. RD Germania, 2. Ungaria, 3. **ROMÂNIA**, 4. Iugoslavia, 5. Olanda, 6. URSS.

Jucatoare: IRINA KLIMOVSKI, MARIA BUZAS, MARIA HUSAR, SIMONA ARGHIR, DOINA BAICOIANU, DOINA FURCOI, NADIRE IBADULA, MARIA MAGHIARI, MAGDA MICLOS, EMILIA MUNTEANU, IRENE OANCEA, MARIA POPA, TEREZA POPA, ANETA SCHRAMCO, ROZALIA SOOS, VICTORIA VIERU, MARIA SOCOȘI.

Antrenori: **GABRIEL ZUGRAVESCU, POMPILIU SIMION**

TROFEUL CARPAȚI, Editia a 12-a masculin Galați 9-14 noiembrie 1971

Clasament: 1. Iugoslavia, 2. **ROMÂNIA**, 3. Ungaria, 4. RF Germania, 5. Norvegia, 6. ROMÂNIA B, 7. Spania, 8. Franța.

Campionatul Mondial Universitar din Cehoslovacia pune la grea încercare echipa noastră, antrenor: CONSTANTIN JUDE, care se clasează totuși pe locul III după echipa URSS și Cehoslovacia, dar înaintea Spaniei, Iugoslaviei, Poloniei, Suediei și Franței.

În Cupa Campionilor Europeni, la feminin Universitatea Timișoara ratează încă din start; deși castiga primul joc cu HC Copenhaga – Danemarca, scor 14-10 acasă, în deplasare pierde cu

6-10 și la scorul general de 20-20 nu se califica deoarece a înscris mai puține goluri în deplasare. Pe locul I va fi Spartak KIEV URSS, care anunța o perioadă lungă de dominație sub comanda vulcanicului antrenor IGOR TURCÎN.

În CCE la masculin, STEAUA București urca până în finala pe care o pierde la un gol de la colosala echipă din Gummersbach. Exceptați de la turul 1 și 2 datorită punctajului IHF, Steaua învinge în optimi echipa norvegiană OSI OSLO cu 30-14 și 23-18 (53-32), în sferturi depășește echipa HELLAS Stockholm din Suedia cu 18-10 și 12-11 (30-21), iar în semifinale elimină campioana Iugoslaviei cu scorul general de 33-28, acasă 17-9 și în deplasare 14-19. IN finală, un meci dramatic pe muchie de cuțit pe care îl pierdem în extremis 16-17 (6-7), repriza a II-a 10-10, la VFL GUMMERSBACH, RFG.

Deși au pierdut finala, clasarea pe locul II în CCE a fost un succes cu atât mai mult cu cât meciul s-a desfășurat în Germania Federală, în WESTFALEMHALLE din DORTMUND în fața a 8000 de suporteri germani care și-au susținut echipa din toate puterile.

Cupa Campionilor Europeni, Ediția a 11-a 1970-1971. Locul II, STEAUA BUCUREȘTI

Jucători: NICOLAE MUNTEANU, VIRGIL MAGHIRDAN, CRISTIAN GAȚU, STEFAN BIRTALAN, WERNER STOCKL, DAN PETRU, ION VARGALUI, RADU VOINA, GABRIEL KICSID, CEZAR DRĂGĂNIȚĂ, LAURENTIU ROSU, VICTOR NEAGU.

Antrenor: CORNEL OȚELEA, OTTO TELLMAN

Punctul culminant al activității Internaționale a anului 1971 l-a constituit CAMPIONATUL MONDIAL feminin ediția a 4-a din Olanda. După locul 6 ocupat în ediția precedentă și care a însemnat “cantecul de lebadă” al generației noastre de aur, de trei ori campiona mondială, se spera într-o revenire pe podium cu o nouă generație, a tinerelor rezerve din 1965, titulare în mare majoritate în echipa care a cucerit locul I și medaliile de aur la CM experimental (ediția zero) din (coincidenta) Olanda în 1967. Și parțial așa va fi, locul IV în finală mica cu Ungaria, campioana mondială en-titre (1965) la care am pierdut în final de joc cu 11 – 12, după ce am condus cu 15 minute înainte de final 8 – 5, reprezentând pentru tânăra noastră echipă un bun rezultat final.

Înainte însă de a ajunge în turneul final, greul cel mare a fost calificarea, care a necesitat trei confruntări cu deja puternica echipă a URSS-ului. Jocurile din tur la TIBILISI și cel din retur la CLUJ aduc cele două echipe la egalitate, atât la punctaj cât și la golaveraj.

Federația Internațională hotărâște: un singur meci decisiv pe teren neutru. La Viena, echipa noastră condusă de **GABRIEL ZUGRAVESCU** și **POMPILIU SIMION** evoluează excelent și castiga mai detașat decât spune scorul, 16-9 obținând calificarea.

În Olanda însă lipsa de experiență a tinerelor noastre jucătoare, multe debutante la un CM de senioare a fost evidentă.

Rezultate:

ROMÂNIA – NORVEGIA	8-6	grupa B preliminară
ROMÂNIA – IUGOSLAVIA	12-12	grupa B preliminară
ROMÂNIA – DANEMARCA	11-11	grupa I semifinală
ROMÂNIA – RD GERMANIA	10 – 12	grupa I semifinală
ROMÂNIA – UNGARIA	11-12	Finala mică pt. loc 3/4

Linie de Clasament: 5 jocuri: 1 victorie, 2 egaluri și 2 pierdute. Loc IV.

Am fost aproape de medalia de bronz cu atât mai mult cu cât am condus aproape tot timpul în partida cu Ungaria, cu 15 minute înainte chiar cu 3 goluri 8-5, dar în ultimele 12-14 minute nu mai înscriem decât 3 goluri față de 7 ale adversarului. Lipsa de experiență, emoții, greseli copilărești, toate au contat, au cântărit cei 35 de ani ai veteranei IRINA Klimovschi – singura care a mai rezistat în echipa din generația de trei ori medaliată cu aur la CM – vârsta la care implacabil reflexele sunt mai slabe.

IRINA Klimovschi a fost un portar de excepție, sufletul echipei naționale, și asta timp de aproape 20 de ani (1953 – 1971). Fără discuție a fost cel mai bun portar al handbalului feminin din ROMÂNIA din toate timpurile.

Din formația noastră s-au remarcat în primul rând PETRUȚA BAICOIANU, TEREZA POPA, DOINA FURCOI, MAGDA MICLOS, ROZALIA SOOS, CONSTANȚA ILIE, ANETA SCHRAMKO toate campioane mondiale de tineret și mai tână SIMONA ARGHIR poate cel mai mare talent al handbalului nostru feminin, pe inter dreapta un fel de GRUIA al fetelor.

C.M. Ediția a 4-a feminin Olanda 12-19 Decembrie 1971

Clasament: 1. RD Germania, 2. Iugoslavia, 3. Ungaria, 4. **ROMÂNIA**, 5. RF Germania, 6. Danemarca, 7. Norvegia, 8. Olanda, 9. Japonia.

Jucătoare: IRINA KLIMOVSKI, MARIA BUZAS, DOINA FURCOI-SOLOMONOV, PETRUȚA BAICOIANU-COJOCARU, SIMONA ARGHIR-SANDU, MAGDA MICLOS-ILIES, NADIRE IBADULA-LUTAS, IRENE OANCEA, ANETA SCHRAMKO, EMILIA

MUNTEANU, MARIA MAGHIARI, ILIE CONSTANTA, ROZALIA SOOS, TEREZIA POPA.

Antrenori: **GABRIEL ZUGRAVESCU** și federal **SIMION POMPILOI**

1971-1972 ACTIVITATEA INTERNA în Campionatele Naționale de seniori, schimbări foarte puține, pe podium aceleași echipe, doar la feminin o rocadă la varf între studentele din București, în favoarea Timișoarei. La masculin aceeași ordine.

CN Editia a 14-a 1971-1972 feminin – senioare

1. UNIVERSITATEA Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN LACHE**
2. UNIVERSITATEA București – antrenor: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ**
3. IEFS București – antrenor: **IOAN BOTA.**

CN Editia a 14-a 1971-1972 masculin – seniori

1. STEAUA București – antrenor: **CORNEL OȚELEA**
2. DINAMO București – antrenor: **OPREA VLASE, OTTO TELLMAN**
3. UNIVERSITATEA București – antrenor: **EUGEN TROFIN.**

Campionatul categoriei B promovează în esalonul superior, la seniori pe VOINTA București și MINAUR Baia Mare, iar la senioare pe PROGRESUL București și Constructorul Timișoara.

CN Junioare Editia a 11-a 1971-1972 Turneul final la Iași

1. Liceul 2 Iași – antrenor: **ION HARAEA**
2. Școala Sportivă de Elevi 2 București – antrenor: **DAN BALASESCU**
3. ȘSE Onesti

CN Juniori Editia a 11-a 1971-1972 Turneul final la Iași

1. ȘSE Nr. 1 București – antrenor: **IULIAN CALIMAN**
2. Lic. Nr. 4 Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN POPA**
3. ȘSE Craiova – antrenor: **MIRCEA PASEC**

În Cupa Orașelor pentru Juniori II, care a precedat Campionatele Naționale, la baieti ordinea pe podium a fost: Craiova, Reșita și Sibiu, în timp ce la fete: Orașul Gh.Gheorghiu Dej, Timișoara și Craiova.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ – anul olimpic atrage și pe handbalisti în febra pregătirilor. La masculin se va desfășura primul turneu olimpic de handbal în 7 jucatori – cel în 11 avusese o participare la Berlin 1936, care a fost însa și singura. Din pacate tocmai în aceasta perioada după cucerirea a trei titluri de Campioni Mondiali (1961, 1964, 1970), echipa este în “schimb de generații” prilej de mari framantari pentru tehnicienii NICULAE NEDEFF și OPREA VLASE și de evoluții sinuase ale echipei. În consecință nici rezultatele din ultima parte a anului preolimpic 1971 nu ne-au fost favorabile, aducând în primul plan echipa IUGOSLAVIEI (care va și castiga titlul olimpic) noi mai mereu pe locul II și cum visam la medalia de aur nu puteam fi mulțumiți.

La Galați în toamna anului 1971 – așa cum am consemnat deja – handbalistii iugoslavi castiga cea de-a III-a editie a Trofeului CARPAȚI fara însa sa învinga selectionata României 17-17. Era totuși locul II la noi acasa, ceea ce producea oarecare în satisfacție.

După doua săptămâni, în Suedia la Göteborg are loc prima editie a “Cupei Mondiale” la care iau parte nu mai puțin de 8 echipe reprezentative onorate de titluri mondiale sau cu medalii repetate și care sunt împartite în doua serii.

Prima serie este câștigata de formatia ROMÂNIEI după victorii categorice la Cehoslovacia 19-13, Suedia 16-14, Spania 25-9, meci în care “necunoscutul” pe atunci BIRTALAN a înscris 7 goluri egalându-l pe marele Gruia.

Clasament: **1. ROMÂNIA** 6 pct, 2. Cehoslovacia 4 pct, 3. Suedia 3 pct, 4. Spania 1 pct.

În finala din nou ROMÂNIA – Iugoslavia, victoria revine din nou elevilor marilor jucatori, acum antrenori IVAN SMOJ și VLADO STEMCEL. Istoria finalei de la PARIS s-a repetat fiind nevoie de doua prelungiri 17-15 (5-9, 13-13, 14-14).

Dar nici în anul 1972, înaintea Jocurilor Olimpice n-am înregistrat rezultate de locul I.

La editia a 13-a a Trofeului CARPAȚI – la Ploiești: 1. RD Germania, 2. ROMÂNIA. Aceste repetate locuri II care pentru multe tari ar fi fost foarte bune, în cazul nostru aduc mari framantari și tenșiuni.

Antrenorul EUGEN TROFIN demisioneaza. După catva timp revine ca antrenor coordonator IOAN KUNST GHERMANESCU alături de NEDEF și VLASE care au condus efectiv echipa, deoarece GIONI ca membru IHF, presedintele comisiiei tehnice, nu putea sa stea pe banca tehnica.

La Munchen ne-am prezentat cu o echipa remaniata și mult întinerita pastrând însa nucleul de baza: GRUIA, GAȚU, LICU, SAMUNGI, GUNESCH, COSMA, KICSID și CORNEL PENU în poarta, avand alaturi pe cei mai tineri VOINA, TUDOSIE, SCHOBEL, TALE și DINCA în poarta.

Editia Jocurilor Olimpice organizata la Munchen în 1972, consemneaza prima participare a handbalului modern (cel de sala în 7 jucatori) dar trebuie sa ne reamintim ca handbalul mare (în 11 jucatori pe teren de fotbal) a avut o prima și ultima editie tot în Germania la Berlin, în anul 1936.

Aceasta revenire a handbalului la J.O. care va purta însa denumirea de Editia I, a reunit la start 16 echipe, din care doua s-au prezentat direct: ROMÂNIA – Campioana Mondiala (1970) și Germania tara organizatoare, celalte 14 au trebuit sa treaca prin calificari, la care au participat 32 de echipe din cele 5 continente.

S-au alcatuit 4 grupe preliminare a cate 4 echipe, România cap de serie în Grupa C preliminară. **EVOLUTIA ECHIPEI ROMANIA SENIORI J.O. de la Munchen 1972:**

ROMÂNIA – NORVEGIA	18-14	Seria C Preliminara
ROMÂNIA – SPANIA	15-12	Seria C Preliminara
ROMÂNIA – RF GERMANIA	13-11	Seria C Preliminara
ROMÂNIA – UNGARIA	20-14	Grupa II semifinala
ROMÂNIA – IUGOSLAVIA	13-14	Grupa II semifinala
ROMÂNIA – RD GERMANIA	19-16	Finala mica pentru locurile 3/4

Linie de Clasament: 6 jocuri, 5 victorii, 1 pierdut, 98-81 golaveraj. Loc III

Clasament general: 1. Iugoslavia; 2. Cehoslovacia; 3. ROMÂNIA; 4. Germania; 5. URSS; 6. RF Germania; 7. Suedia; 8. Ungaria; 9. Norvegia. 10. Polonia; 11. Spania; 12. Islanda; 13. Danemarca; 14. URSS; 15. SUA.

Primul joc în grupa preliminară C, cu Norvegia a avut loc la BOBLÎNGEN, în ziua de 30.08.1972, ora 20.30, spectatori 5000, arbitrii SIEBERT și SINGER (RDG) și consemneaza prima noastră victorie: 18-14 (11-10), repriza a II-a 7-4.

Au jucat: PENU, DINCA – portari, GRUIA 6 goluri, GUNNESCH 6, KICSID 2, LICU 1, STOCKL 1, COSMA 2, TUDOSIE, VOINA, SCHOBEL, GAȚU.

Al doilea joc cu Spania la AUGSBURG în ziua de 1 septembrie 1972, ora 20.45, arbitrii celebrii IANERSTAN și LARSON (Suedia), rezultat 15-12 (6-4) repriza a II-a 9-8, o victorie obtinuta mai greu decat se spera în fata unei echipe foarte tânăra care în continuare va surprinde multe echipe mari.

Au jucat: PENU, DINCA – portari, GRUIA 3, TUDOSIE 3, KICSID 2, GUNNESCH 2, SCHOBEL 2, GAȚU 1, STOCKL 1, DAN MARIN, BIRTALAN, SAMUNGI.

Al treilea joc cu RF Germania a fost și mai greu, adversarii nostrii beneficiind de sprijinul a peste 10.000 de spectatori, contra 25, un mic grup de sportivi din delegatia româna de la alte sporturi. Jocul a avut loc în marea sala OLIMPIAPARK din apropierea satului Olimpic, au condus partida alt cuplu celebru CARLSSON și OLSSON (Suedia). România a ÎNVINS cu 13-11.

Au jucat: PENU, DINCA – portari, GRUIA 7, GAȚU 2, KICSID 1, LICU 1, GUNNESCH 1, COSMA 1, STOCKL, SCHOBEL, VOINA, TUDOSIE.

Victorie mare într-un meci deosebit de spectaculos pentru un observator neutru, dar de un dramatism aparte pentru cei implicati direct. Întreaga echipa a jucat bine și foarte bine, iar Penu în poarta a fost din nou exceptional.

Clasament grupa preliminara: **1.** România 6 pct.; **2.** RF Germania 3.; **3.** Norvegia 3; **4.** Spania 0.

În continuare suntem plașati în Grupa a II-a semifinala, alaturi de Ungaria și ... Iugoslavia adica de ce ne era frica nu am scapat.

Al treilea joc - semifinala învingem clar echipa Ungariei cu 20-14 (11-6), repriza a II-a 9-8. Am jucat tot la Munchen, în 6.09.1972, de la ora 18.30, în marea sala de la OLIMPIAPARK, acum cu doar 5000 de spectatori, arbitrii SINGER și ȘIEBERT (RDG).

Al patrulea joc cu Iugoslavia a început la ora 18.15, în ziua de 8 septembrie 1972, în sala din OLIMPIA PARK, spectatori 9000, arbitrii celebrii CARLSSON și OLSSON. Rezultat 13-14 (4-5), repriza a II-a 9-9.

Acel 4-5 din prima repriza scor neveroșimil de mic la baieti, spune totul despre încrancenarea jocului. Abia în minutul 12! situatie cu totul exceptionala, se înscrie primul gol și acesta pentru Iugoslavia: PRIBANIC infiltrat pe semicerc 0-1, în același minut egaleaza GRUIA 1-1 cu un sut de la 10 m. Echilibrul acesta continua aproape treisferturi din meci, înscriu ei, egalam noi sau învers, de 9 ori egal, pana în minutul 43 la 9-9 cand ritmul se rupe în favoarea iugoslavilor.

La reluare egalam în minutul 33 **KICSID** 5-5, în minutul 34 PRIBANIC 5-6, GRUIA 6-6 (min 36), luam din nou conducerea în minutul 38 GRUIA 7-6. Acum se produce un moment psihologic important, ratam o aruncare de la 7 m și un contraatac! cu sanse mari de gol, în loc de detașare suntem egalati, continuam totuși sa conducem, **GRUIA** 8-7, LAZAREVICI 8-8,

GRUIA 9-8, în minutul 43, sârbii preiau conducerea LAZAREVICI 9-10 și POPOVICI 10-12, apoi GRUIA 11-12, POPOVICI 11-14. În final revenim, ultimele minute sunt infernale, ne aparțin total: COSMA 12-14 (min 58) și GRUIA 13-14 în ultimul minut. Ne mai trebuia poate un minut sau doua ca să egalăm și cum în istorie echipele noastre au câștigat întotdeauna în prelungiri ... dar acum nu a fost să fie așa.

A fost un meci epocal în care a dominat angajamentul total în forță. Între cele două semicercuri lupta crancă reducea posibilitatea de a înscrive în ciuda plusului de tehnică și fantezie pe care îl aveam, mai ales prin **GAȚU**, dar care nu a putut să se desfășoare fiind marcat să zicem cel puțin aspru. Decisiv se putea puncta doar din afara frontului de luptă dintre 6 și 9 m, respectiv de la 9-10 m. Aici Gruia cu 8 goluri a fost la înălțime, de cealaltă parte Lazarevici cu 6 goluri și Lavrnic cu 4 au avut un plus de eficacitate, deși KICSID a înscris de 3 ori toate au fost din 7 m.

În unanimitate cei doi portari PENU (România) și ARSLANAGIC (Iugoslavia) au fost declarați cei mai buni din lume în ultimi 5 ani. În prima repriză PENU a fost cel mai bun de pe teren iar ARSLANAGIC în cea de-a doua, în total la mingii aparate sârbul a avut un plus de 3 goluri (15-12). Pierzând acest joc (care va fi și unicul la aceste JO) ne rămâne să luptăm pentru medalia de bronz în finală pentru locurile 3-4 cu echipa RD a Germaniei.

Jocul din finala mică a J.O. a avut loc în ziua de 10 septembrie 1972, la Munchen în OLIMPIAPARK, spectatori 11.000, sala arhiplină, arbitrii CARLSSON și OLSSON.

Rezultat final 19-16 (11-8) repriza a II-a 8-8.

A fost un meci deosebit de spectaculos în care noi am dominat și condus jocul în prima repriză (11-8) iar în a II-a am jucat sigur temporizând discret și fortând numai atunci când a fost necesar.

De această dată deși se juca pentru o medalie nu a mai existat acea încrâncenare oarbă și s-a putut juca handbal, drept dovadă faptul că din 10 jucători de câmp 8 au înscris de la noi și 9 de la adversari. Spectacolul a fost completat de cei 11.000 de susținători ai echipei din RDG (care tot nemți erau) dar o susține re corectă. În final întreaga sală a aplaudat minute în șir jucătorii celor două echipe pentru prestația lor.

ROMÂNIA SENIORI LA JOCURILE OLIMPICE DE LA MUNCHEN, 1976

CORNEL PENU 6 joc, 26 ani, 191 cm, 86 kg; **ALEXANDRU DINCA** 6 joc, 27 ani, 182 cm, 81 kg; **VIRGIL TALE** 0 joc, 31 ani, 181 cm, 82 kg; **GHEORGHE GRUIA** 6 joc, 37 ani, 192 cm, 91 kg; **CRISTIAN GAȚU** 6 joc, 5 gol, 27 ani, 177 cm, 69 kg; **ROLAND GUNESCH** 6 joc, 19 gol, 28 ani, 197 cm, 95 kg; **ROBERT LICU** 6 joc, 5 gol, 27 ani, 184 cm, 88 kg; **GAVRILA KICSID** 6 joc, 13 gol (9x7m), 24 ani, 194 cm, 90 kg; **ADRIAN COSMA** 5

joc, 8 gol, 22 ani, 179 cm, 78 kg; **WERNER STOCKL** 6 joc, 4 gol, 20 ani, 187 cm, 90 kg; **SIMION SCHOBEL** 6 joc, 2 gol, 22 ani, 197 cm, 95 kg; **CONSTANTIN TUDOSIE** 3 joc, 3 gol, 22 ani, 188 cm, 83 kg; **VALENTIN SAMUNGI** 3 joc, 30 ani, 184 cm, 77 kg; **RADU VOINA** 5 joc, 22 ani, 185 cm, 82 kg; **DAN MARIN** 2 joc, 2 gol, 24 ani, 186 cm, 79 kg; **STEFAN BIRTALAN** 1 joc, 24 ani, 194 cm, 95 kg;

Cu 37 de goluri înscrise **GHEORGHE GRUIA** a fost declarat **golgheterul Jocurilor Olimpice** de la Munchen 1972.

De remarcat și tinerețea celor care au completat lotul olimpic de 24 de jucatori și care nu au făcut deplasarea la Munchen: **STEFAN ORBAN** portar 23 ani, **LAURENTIU ROSU** 22ani, **VASILE CAPRA** 21 ani, **CEZAR DRĂGĂNIȚĂ** 18 ani, **CONSTANTIN HORNEA** 23 ani, **IOSIF WILLISCH** 22 ani, **IRIMIE STEF** 22 ani.

Mai subliniem încă odata **ROMÂNIA** a prezentat la JO 1972 echipa cea mai tânără și cea mai înaltă (ca medie) dintre toate echipele prezente la Munchen (16).

Pe deasupra tuturor acestor cifre și comentarii, “ISTORIA” trebuie sa consemneze cu litere mari:

HANDBALUL ROMÂNESC CUCEREȘTE PRIN ECHIPA NAȚIONALĂ DE SENIORI

MEDALIA DE BRONZ LA JOCURILE OLIMPICE DE LA MUNCHEN 1972

PRIMA MEDALIE OLIMPICĂ A HANDBALULUI NOSTRU.

Echipa noastră s-a clasat pe locul III cu o singura înfrangere – la un gol – din 6 jocuri și cu un golaveraj pozitiv 79-65, superior echipelor de pe locul 1 și 2 și de adăugat ca a **ÎNVINS** ambele echipe nemtesti (RFG și RDG), care fiecare au avut peste 10.000 de suporterți în tribune la meciurile cu noi.

Meritul este al întregii echipe al fiecarui jucator în parte, al colectivului tehnic și organizatoric, al tuturor celor din handbalul românesc care au trudit pentru progresele lui.

Este meritul celor doi antrenori care au stat pe banca tehnica **NICULAE NEDEFF** și **OPREA VLASE**, al celui care a contribuit la stabilirea strategiei și planurilor de pregătire, și i-a consiliat în antrenamente și jocuri **IOAN KUNST GHERMANESCU** care fiind membru marcant al Federației Internaționale nu a avut autorizația de a sta pe banca tehnica. Au mai avut o contribuție importantă pe sectorul lor de atribuții medicul echipei **CONSTANTIN-TITI SERPE** și metodistul **MIHAI COJOCARU** (din lucrarea de sinteză aparută după J.O. am extras datele statistice inserate mai sus).

Nimeni nu trebuie sa uite contributia marelui om de handbal LUCIAN GRIGORESCU – secretar general al FRH și în fapt cel care a condus destinele handbalului înca din 1951, activ și prezent la toate marile succese ale handbalului românesc.

În Cupa Campionilor la feminin UNIVERSITATEA București – antrenor CONSTANTIN POPESCU PILICĂ ajunge pana în semifinale, unde rateaza calificarea, deși castiga acasa cu S.C. LEIPZIG R.D.G. cu 16-15, dar pierde în deplasare 8-16. Parcursul echipei studentesti din București: în optimi cu MACCABI RAMAT-GAM Israel 29-14 și 29-8, în sferturi cu T.S.V. HOLSTEÎN R.F.G. 22-9 și 9-8.

În Cupele Europene la masculin nu am înscris echipa concentrându-ne pe pregatirea pentru J.O. de la Munchen.

1972 – 1973 ACTIVITATEA INTERNA – în C.N. de senioare podiumul este ocupat în continuare de aceleași trei echipe studentesti dar, oarecum surprinzator echipa Institutului de Educatie Fizica și Sport din București (nici nu mai exista alta uNIȚĂte de învățământ superior pentru sport în țara) cucerește titlul înaintea celor deja consacrate Universitatea București și Timișoara.

Tot o surpriza ar putea fi și clasarea pe locul II a echipei UNIVERSITATEA București, facandu-și loc între cele doua mari forte ale handbalului masculin Steaua și Dinamo. Acest titlu de vicecampioni nationali la seniori a studenților bucuresteni – antrenor: **EUGEN TROFIN** – a fost cea mai buna performanta a lor, un punct maxim – studenții din generatia lotului national de tineret termina facultatea și echipa reduce pasul pana la retrogradarea în Divizia B. La aceasta performanta maxima au contribuit deja consacrati ADRIAN COSMA, VIRGIL TALE, RADU VOINA, MIRCEA STEF, CAROL SZABO, IOAN VARGALUI și mai tinerii MIRCEA ANTON, MARIAN VAȘILACHE, MIHAI BOCAN.

CN Editia a 15-a 1972-1973 feminin senioare

1. IEFS București – antrenor: **IOAN BOTA**
2. Universitatea Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN LACHE**
3. Universitatea București – antrenor: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ**

CN Editia a 15-a 1972-1973 Masculin seniori

1. Steaua București – antrenor: **CORNEL OȚELEA, OTTO TELLMAN**
2. Universitatea București – antrenor: **EUGEN TROFIN**
3. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE**

Din categoria B la senioare, vor promova în A, din cele doua serii a 12 echipe, ocupantele locului I CONFECTIA București și CSM Sibiu, iar la baieti SPORT CLUB Bacău și CSM Reșita.

La junioare, Brașovul revine, acum cu tânărul profesor DAN HOTNOG, pe locul I, ȘSE 2 București, a treia oara pe locul II iar pe locul III, o surpriza ȘSE Onești, un oraș mic în care handbalul era în prim plan – gimnastica a aparut mult mai tarziu și însași BELA CAROLI a fost mai întâi profesor de handbal, venit în continuare pe acest profil de la Petroșani.

La baieti campioni la juniori pentru prima oara – și ultima – echipa din SEBES, un alt oraș mic în care handbalul era prioritar. Activitatea exceptionala a profesorului FLORIN FLESERIU a constituit elementul dinamic al dezvoltarii handbalului la toate nivelele. Sala sporturilor din Sebeș îi va purta numele și de remarcat ca nu are marcat decat terenul de handbal.

CN Junioare I Editia a 12-a 1972-1973 Turneul final la Bistrița

1. Liceul 2 Brașov – antrenor: **DAN HOTNOG**
2. ȘSE 2 București – antrenor: **DAN BALASESCU**
3. ȘSE Onesti – antrenor: **BELA KAROLI**

CN Juniori I Editia a 12-a 1972-1973 Turneul final la Bistrita

1. Liceul 1 Sebes – antrenor: **FLORIN FLESERIU**
2. ȘSE Ploiești – antrenor: **VALERIU IONIȚĂ**
3. ȘSE Brașov – antrenor: **TIBERIU ORBAN**

Deoarece perioada de pregatire centralizata a echipelor nationale era uneori de 4-5 luni mai ales toamna, campionatul se suspenda. S-a organizat “Cupa de Toamna” fara jucatoarele și jucatorii din loturi. Participau absolut toate echipele, repartizate pe doua serii a cate 6 echipe – cu o finala simpla.

La feminin castiga Universitatea Timișoara – antrenor **CONSTANTIN LACHE** care învinge în finala pe IEFS – antrenor: **IOAN BOTA**. La masculin pe primul loc Minaur Baia Mare – antrenor: **LASCĂR PANĂ** care învinge în finala pe Dinamo Brașov – antrenor: **IOAN DONCA**.

În continuare se organizează editia a II-a a Cupei Orașelor pentru juniori II (15-16 ani). Clasamente: 1. BUCUREȘTI, 2. Timișoara, 3. Sf.Gheorghe – la fete; 1. CRAIOVA, 2. Constanta, 3. Ploiești – la baieti.

ACTIVITATEA INTERNATIONALĂ – a avut în prim plan cea de-a 5-a editie a Campionatului Mondial feminin, care s-a desfasurat în Iugoslavia, în perioada 8-15 Decembrie 1973. De acest mondial se legau sperantele la o revenire pe podium a echipei noastre. După cucerirea titlului suprem la CM din 1962, generatia noastră de aur – de trei ori Campioana Mondiala (1956, 1960, 1962) cedeaza ritmul și se claseaza la CM din 1965 pe locul VI, ratand “de puțin” o medalie în ultimele 65 de secunde ale meciului cu Cehoslovacia.

O noua generatie vine din urma, alcatuita, în majoritate din jucatoarele care au cucerit editia experimentală a Campionatului Mondial de tineret – Olanda 1967. Aceasta noua echipa avand totuși și o veterana pe IRINA KLIMOVSKI, de trei ori campioana mondiala, reusesc cu antrenorii GABRIEL ZUGRAVESCU și SIMION POMPIIU un loc IV la CM din 1971, rezultat bun tinand seama de tineretea lor. Din pacate după aceste CM (1971), rezultatele echipei nationale sunt fluctuante iar premergator CM (1973) sunt chiar îngrijorator de slabe, ca niciodata ocupam ultimele locuri la turneele traditionale din Germania și Iugoslavia.

În aceste conditii se hotaraste readucerea la carma nationalei a celui care a pregatit și condus echipa noastră de aur în perioada 1953 – 1965, triplu campion mondial și primul nostru antrenor emerit (1961), profesorul CONSTANTIN P. POPESCU.

Planul și programul prezentat atunci Colegiului de Antrenori și Biroului Federal era defapt un dosar cu 34 de pagini cuprinzand grafice, anexe și protocoale, totul prevazut și notat în cele mai mici amanunte, începand cu enumerarea a 102 probleme de rezolvat.

Acesta garanta cucerirea unei medalii în urmatoarele conditii radicale:

- programul de pregatire al antionalei odata aprobat de Biroul Federal este prioritar și obligatoriu pentru toate cluburile, pentru toti antrenorii, pentru toate jucatoarele și pentru toti activistii din judete.

- campionatul – turul de toamna – se suspenda, amanandu-se pentru anul urmator (echipele din Divizia A vor juca obligatoriu într-o cupa de toamna, fara jucatoarele din lot).

- în acest sezon echipa noastră campioana nu participa la Cupele Europene, acordandu-se exclusivitate Campionatului Mondial.

- FRH va asigura toate conditiile administrative, organizatorice și financiare sub directa îndrumare a secretarului general LUCIAN GRIGORESCU inclusiv un numar de 20-24 jocuri Internaționale de pregatire – verificare, încadrate metodic în cele 5 (cinci) luni de pregatire centralizata.

Aceste masuri radicale erau posibil de aplicat în acei ani, cand totul era centralizat, inclusiv sursa de finantare pentru cluburi și în consecinta, comanda venea de la centru. De fiecare data locul cantonamentului era schimbat pentru a evita monotonia și o adaptare rapidă la conditii schimbate de antrenament și joc – de regula la un CM se joaca în 3-4 orașe. Activitatea a început cu un cantonament la ODORHEI pentru o pregatire de baza cunoastere și selectie, motiv pentru care au fost convocate toate cele 28 de jucatoare propuse în colegiul de antrenori. în final

au fost reținute 22, iar la turnee au fost rulate toate pastrând permanent un nucleu de baza de 10-11, sa spunem titulare.

A fost mai întâi un turneu de selecție și verificare la VESPREM în Ungaria, aproape de lacul Balaton. Avem victorii clare asupra echipei R.F. Germania 18-11 și Ungaria Tineret 17-10 și doua infrangeri, una neplanificată cu Danemarca 7-8 și alta cam îngrijorătoare 6-13 cu R.D. Germania. În final un loc III, dar mai important a fost faptul ca antrenorii au riscat ruland întregul lot în minute relativ egale fara a urmări cu orice pret victoria. A urmat o suita deja clasică pentru lotul feminin: MARE – MUNTE – SALA. Prin pregătirea de sala se înțelegea partea tehnico tactică și cea specială de COMPETIȚIE, care s-a desfășurat la Ploiești cu doua antrenamente zilnice. Etapa s-a încheiat cu turneul de la ZAPOROJE în URSS. Care avea sa definitiveze formația de baza. În Clasament un foarte bun loc doi cu o singura infrangere la echipa gazda (URSS) 13-18 și doua victorii frumoase coincidentă la același scor 12-10 cu Danemarca și RF Germania, dar și un egal 15-15 cu RD Germania Campioana Mondială. Victorie remarcată ca de bun augur și de tânărul reporter sportiv HORIA ALEXANDRESCU într-un interviu cu antrenorul principal CONSTANTIN POPESCU.

O noua perioadă de pregătire specială acum la Pitesti – urmează marea verificare finală TROFEUL CARPAȚI disputat în fața unei sali arhipline în toate cele cinci zile de COMPETIȚIE.

A fost de departe cel mai important turneu de la Campionatul Mondial din 1971 până acum, un veritabil Campionat European, o repetiție generală exact cu o luna înainte de Campionatul Mondial din Iugoslavia. Au fost prezente cele mai bune echipe din Europa – respectiv din lume – concret întreg podiumul de la C.M. anterior: 1. R.D.Germania, 2. Iugoslavia, 3. Ungaria, plus ROMÂNIA – Campioana Mondială în 1962 și URSS echipa care venea din urmă. Fiecare selecționată a prezentat formațiile complete cu toate marile lor. Jocurile programate exact ca la mondiale, trei zile consecutiv – pauza și alte doua jocuri la orele din programul de la CM, au fost toate veritabile finale.

Meciul de deschidere între cele doua echipe românești nu a fost deloc o formalitate, în minutul 23 scorul era egal 8-8, se jucau 2 reprize a 25 de minute. În repriza a doua echipa I fortează jocul și câștigă cu 18-11. Din ziua a doua începe suita: Ungaria, Iugoslavia, URSS și RDG, erau categoric cele mai bune echipe din lume, fiecare joc în parte putea fi o finală de Campionat Mondial.

Cu Ungaria aveam un palmares perfect egal: 10 victorii, 10 infrangeri și doua egaluri, din cele 22 de întâlniri de la debutul din 1949 ROMÂNIA – UNGARIA la Timișoara, care a fost și primul joc INTERNAȚIONAL din istoria echipei naționale feminine de seniore.

A fost cu adevărat un meci mare în care am ÎNVINS clar. A doua zi în ziarul SPORTUL, Hristache Naum scria: *« la început am avut mari emoții, în minutul 10 egalitate în joc și la puncte 3-3, însă până la sfârșit o singură echipă conduce ostilitățile, cea a ROMÂNIEI... Fetele noastre realizează un joc de mare spectacol. Tripleta COJOCARU, ARGHIR, OANCEA înscriu gol după gol...în apărare jucăm 5+1 agresiv cu DOINA COJOCARU în fața acoperind o arie foarte mare, în poarta LIDIA STAN în forma excelentă le scoate din mână pe celebrele TOTH,*

HARSZANY, CŞIK, TAKAŞ şi compania...partida a fost de nivel mondial. Un sincer BRAVO fetelor şi antrenorului lor CONSTANTIN POPESCU » .

Au marcat: ARGHIR 5, COJOCARU 4, SOOS 2 şi FURCOI 1.

În ziua a treia (12 Noiembrie 1973) întâlnim echipa Iugoslaviei, o alta finala posibilă şi care a şi fost reală la CM, din pacare pierdută de noi şi la Trofeu şi la Mondiale.

Din primele minute se vede ca jucatoarele noastre sunt încă marcate de efortul deosebit depus în jocul cu Ungaria – de la care trecuse mai puțin de 24 de ore – poate şi plutind puțin în euforia succesului. În joc am avut prea puține reușite, în schimb MARA TORTI o mare celebritate a vremurilor şi echipa ei şi-au dovedit clasa jucând exact, exploatând greselile noastre unele de neexplicat atât în câmp cât şi în poartă. Scor 8-13 (4-7). Au înscris: SOOS 4, ARGHIR, MICLOS, PETROVICI şi COJOCARU fiecare doar câte un gol.

Jocul ROMÂNIA – URSS 20-17 (14-9) « reabilitează total echipa noastră care joacă magnific, încă din minutul 6 fetele noastre pun stăpânire pe joc luând un avans substanțial 8-3 în minutul 11 şi în continuare fac un joc excelent şi în atac, demonstrând Combinații frumoase încheiate cu suturi necrutătoare. În statistica la capitolul greseli tehnice astăzi – zero, un fel de record mondial » Hristache Naum – SPORTUL.

Au înscris: MICLOŞ 5, ARGHIR 4, FURCOI 4, COJOCARU 4, SOOS 3.

Ultimul joc cel cu RD Germania neînvinsă până în ultima zi capătă valențele unei mari finale şi pe teren așa a fost.

Au înscris: SOOS 5, COJOCARU 3, MICLOS, ARGHIR câte unu. Scor final 10-9 (6-6).

Premiantele turneului: LIDIA STAN (România) cel mai bun portar, Rozalia SOOS (România) golgeter cu 19 goluri, MARION TIETZ (RDG) cel mai bun portar.

De reținut TROFEUL CARPAȚI 10 – 14 noiembrie, punctul nostru principal de verificare şi orientare finală se programa aproximativ cu o lună înainte de CM (8-15 decembrie) pentru a mai avea timp suficient pentru corectări şi finalizări în amanunt. Mai târziu fiind programat doar cu o săptămână înainte de CM nu mai permitea nici un răgaz pentru corectări. Deșigur acum în 2003, nu se mai pot organiza cantonamente de 5 luni ! cu 40-50 de meciuri de pregătire şi verificare dintre care 22 oficiale inter țări, dar ceva în plus se poate face.

TROFEUL CARPAȚI, Ediția a 14-a 9-14 noiembrie 1973, Pitești

Rezultate: cu R.D. Germania: 10-9 (6-6); cu Ungaria: 12-8 (7-5); cu U.R.S.S.: 20-17 (14-9); cu Iugoslavia: 8-13 (4-7); cu ROMÂNIA B: 18-11 (8-7)

Clasament: 1. ROMÂNIA; 2. RD Germania; 3. Iugoslavia; 4. Ungaria; 5. URSS; 6. România B.

Pentru comparatie iata Clasamentul de peste 2 luni la CM 1973: 1. Iugoslavia; 2. România; 3. URSS; 4. Ungaria ...

Jucatoare: ELISABETA IONESCU, LIDIA STAN, LUCRETIA MOISE și tinerele ANA MAN și MARIA OPREA – portari, DOINA COJOCARU, SIMONA ARGHIR, IRENE OANCEA, MAGDA MICLOS, DOINA FURCOI, ROZALIA SOOS, ELENA FRANCU, CONSTANTINA ILIE, MARIA BOȘI, CRISTINA PETROVICI și mai tinerele speranțe: MARIA POPA, IULIANA HOBINCU, HILDA HRIVNAC, VIORICA VIERU, ANETA SCHRAMCO, CRISTINA STAMATIN, GEORGETA VASILE, MARIA SEREDIUC, ELENA RADUCANU, ANA OSMAN, ELENA RADU.

Antrenori: CONSTANTIN POPESCU PILICĂ, DAN BĂLĂȘESCU

După o pauza de trei zile și cu o minima pregătire de alte 5 zile echipa pleaca în RFG și Danemarca pentru o ultima verificare în deplasare, și pentru o cunoaștere directă a adversarilor cu care nu se întâlneau la TROFEU, și a stilului de a conduce jocul al arbitrilor nordici care erau cei mai buni din lume și arbitrau meciurile importante la Campionatele Mondiale.

Rezultate în RF Germania 18-14 și 10-9, în Danemarca 12-13 și 19-12 dar cel mai mult am câștigat în maniera de a aborda marile meciuri știind ca piesele de baza Arghir și Cojocaru acuzau un exces de emotii înhibitoare chiar de la cantarea imnului.

Respectand regula de a schimba de fiecare data locul cantonamentului, a urmat o perioada de 8-10 zile la Cluj dedicata în totalitate corectării greselilor și a tot ceea ce nu merge în joc pornind însă de la unele schimbări în programul de încălzire și până la minutele de după joc, după modelul danez. Urmeaza un cantonament de 10 zile la Ploiești în care tot programul era modelat după cel de la mondiale și acesta minut cu minut după ciclul joc – joc – pauza – joc – joc – pauza – joc final!

Adversari echipa Bulgariei 22-14 și 22-19 la Ploiești și divizionarele A Universitatea și Rapid la București. Și în fine mini etapa de liniște și acumulare de energie 5 zile la Snagov cu doar un antrenament pe zi la Ploiești și București, o ședință tip de mobilizare cu toată conducerea miscării sportive și activul de partid și apoi plecare aspre Zavidovici cu trenul cu popasuri la Arad și Belgrad.

Se încheiase o super etapa maraton de pregătire: cinci luni de zile (record absolut) cu 21 de jocuri Internaționale și 26 de pregătire și verificare cu echipe din țară, unele de baieti – juniori, credem un alt record care greu va fi depășit aceste 47 de jocuri.

La C.M. din Iugoslavia 1973, pentru prima oară echipa a fost completă cu numărul maxim de jucătoare (16), însoțită de câțiva gazetari și reporteri Radio și TV din București, Timișoara și Arad. A fost chiar și o mică galerie 30-40 de suporteri entuziaști, majoritatea

antrenorilor de la echipele de Divizia A dar și de la juniori sau conducatori de cluburi și Școli Sportive.

Dar alături de echipa au fost și zeci, poate sute de mii de susținători din țară atrași de miza și dramatismul meciurilor transmise magistral de tânărul reporter sportiv CRISTIAN ȚOPESCU simultan la radio, toate meciurile și la TV partial, atunci când nu se suprapunea cu teleshow-ul, care era batut în cuie. Din partea ziarului SPORTUL a fost gazetarul de suflet al handbalului HRISTACHE NAUM care scria chiar pe parcursul jocurilor și transmitea articole corecte și entuziaste care apăreau pe prima pagină a ziarului.

Cele 12 echipe care vor evolua în 9 orașe din Iugoslavia au fost repartizate în 4 serii a câte 3 echipe, având drept capi de serie Iugoslavia, România, URSS și Ungaria, care și-au respectat blazonul clasându-se în final exact în această ordine.

EVOLUTIA ECHIPEI ROMÂNIA LA C.M. 1973, IUGOSLAVIA:

ROMÂNIA – JAPONIA	24-12 (10-4)	Grupa preliminară
ROMÂNIA – NORVEGIA	10-5 (6-2)	Grupa preliminară
ROMÂNIA – CEHOSLOVACIA	10-8 (5-4)	Grupa semifinală
ROMÂNIA – UNGARIA	12-11 (5-7)	Grupa semifinală
ROMÂNIA – IUGOSLAVIA	11-16 (7-7)	Finala mare loc 1-2

Linie de Clasament : 5 jocuri, 4 victorii, 1 pierdut, 67-52 golaveraj. Locul II.

Clasament general : 1. Yugoslavia; 2.ROMÂNIA; 3. URSS; 4.Ungaria; 5. Polonia;

6. Cehoslovacia ; 7. Danemarca; 8. Norvegia ; 9. RDG ; 10. Japonia; 11. RFG; 12. Olanda ;

Primul joc în ziua de 8 decembrie 1973 la ora 18.00 jucam la Zavidovici primul meci cu JAPONIA și după ce depășim tracul debutului, 3-3 în minutul 8 castigam relativ lejer cu 24-12 (10-4).

În ziua de pauza care urmeaza, se efectueaza doua antrenamente mai scurte (60-90 de minute) iar seara întreaga echipa asista la jocul NORVEGIA – JAPONIA. Fiecare jucatoare are în fața “caietul personal de handbal” în care noteaza “totul” despre viitorul adversar.

Al doilea joc din grupa preliminară cu Norvegia are loc luni 10 decembrie la ora 19.00 – după ce dimineata efectuasem un antrenament redus (60 minute), dar foarte tare.

Abia în minutul 7 deschidem scorul prin ARGHIR, inter dreapta stângace, cu un șut bomba de la 10 m. în minutul 9, SOOS rateaza un 7 m, dar nu mai rateaza alte doua aruncari de

pedeapsa școase de pivotii FURCOI și SOOS și este 3-0 în minutul 15. în acest minut Ionescu apara tot un 7 m și alte 2-3 suturi de gol.

Norvegia retrage apararea pe 6 m pentru a închide pivotii și actioneaza mai înțisiv pe extreme pe unde și reuesc prin BREME sa se apropie la 2-3 minutul 23, aici DOINA COJOCARU, celalalt inter al nostru pe stanga înscrie din saritura cu evitare (4-2 minutul 23), apoi SOOS transforma cea de-a 4-a aruncare de la 7 m (5-2). În ultimul minut (25) al primei reprize (se jucau doua repreize a 25 de minute) FURCOI avansata în 5+1, apararea noastră de baza, intercepteaza și paseaza lui ARGHIR pe contraatac și la pauza avem un avans consistent 6-2.

Repriza a doua este ceva mai echilibrata, dar ne mentinem permanent avansul de 4-5 puncte și controlam jocul. în minutul 33 scorul a fost ceva mai strans 7-4, dar imediat SOOS și PETROVICI înscriu în timp ce IONESCU și STAN ne salveaza de alte doua eventuale goluri (de fapt doua aruncari de la 7 m). în sfârșit cu un minut înainte de fluierul final ARGHIR pecetluiește scorul final la 10-5, repriza a II-a 4-3!

Clasament Final Grupa B : 1. ROMÂNIA 4 pct.; 2.Norvegia 2 pct.; 3. Japonia 0 pct.

Echipa României s-a calificat în grupa semifinala cu o “zestre” de 2 pct. și un plus 5 la golaveraj (10-5 victorie asupra Norvegiei).

Dar greul abia de acum începe și peste toate mai erau și drumurile cu trenul în plina iarna.

Orașul NEGOTIN ne întâmpina din fericire cu soare și caldura și la propriu și la figurat. Aflat peste drum de Turnu Severin, aici limba româna se vorbește curent atât în oraș cat și în satele care il inconjoara. La plimbarea pe care am facut-o imediat după sosire pentru dezmortire am fost tot timpul inconjurati de oameni care ne încurajau și ne salutau cu “*HAI ROMÂNIA*” și “*suntem cu voi fetelor!*”. Pe strada principala și în piata se vorbea curent românește.

Jocul 3, primul din semifinale, cel cu CEHOSLOVACIA, la 12 decembrie 1973, a avut loc în sala liceului din localitate cu circa 8000 de locuri declarate dar în care, fara exagerare s-au înghesuit poate chiar 2000 de spectatori. Echipa noastră abordeaza în forta jocul și în minutul 5 conduceam cu 2-0, dar prea șiguri pe noi facem un pas înapoi în fata jocului exagerat de dur al cehoaicelor și urmeaza un 2-2 și în minutul 13 un 2-4 îngrijorator. Se vedea bine ca antrenorul MRAZ (celebrul jucator de 2 ori medaliat la CM) ne cunostea foarte bine jocul, fusese observator la Trofeul CARPAȚI. Au fost clipe de ezitare, ne dominau fizic prin talie și forta și pierdeam șigur daca intrăm “la bataie” deși ca valoare aveam o clasa peste. Vom reveni egaland, 4-4 ARGHIR înspre final și punctand decisiv SOOS în ultimul minut. La pauza conducem cu 5-4. Dominam clar prima parte din repriza a II-a și în minutul 39 scorul ne este net favorabil 10-5. Toti spectatorii sunt alaturi de noi și ineputizabili ne încurajeaza mereu. Pentru a le multumi fetele își permit cateva Combinatii cu pase speciale și aruncari spectaculoase, dar fara gol. Pe neșimțite primim trei goluri și cum n-am dat nimic, în final castigam cu 10-8, confirmand toate pronosticurile.

Jocul 4: cu Ungaria care se anunța extrem de greu. În partidele sezonului 1972-1973 scorurile ne fuseseră de cele mai multe ori nefavorabile. La antrenamentul din dimineața jocului mai nimic nu merge și se ratează exasperat de mult, în plus mai fiecare acuza traumatisme sau recidive în zone sensibile cu afecțiuni mai noi sau mai vechi și acum să-l lășăm pe Hristache Naum să povestească acest meci dramatic (din cartea “A fost odată un meci de handbal”):

“A fost un meci mare, poate cel mai dramatic din câte au jucat aceste fete și trebuie să știm că 6 dintre ele au primit deja miniatura coloanei inferioare pe care o confera federația celor care au jucat 100 de partide în echipa Națională.

Scorul este deschis de CȘIK din 7 m, 1-0 pentru Ungaria. CRISTINA PETROVICI sprintează pe extrema și egalează 1-1, iar DOINA COJOCARU (un mare talent al handbalului românesc) înscrie pe tabela primul avantaj pentru noi 2-1 (printr-o coincidență de menționat că ea va înscrie și ultimul gol). În continuare jocul este de un dinamism excepțional, o confruntare de forță care se înalță treptat mai aprig decât la o întrecere între două echipe de băieți. Se merge cap la cap 2-2, 3-3, 4-4, 5-5. În finalul reprizei echipa noastră are o perioadă de 2-3 minute de slăbiciune și 7-5 pentru Ungaria.

Începe repriza a doua în uralele de încurajare ale întregii săli: “HAI ROMÂNIA!”. Pe teren este un adevărat infern, se joacă cu un angajament fizic total, până la epuizare. Dar și în afara lui, pe bancile tehnice, tensiunea ajunge la paroxism. CONSTANTIN POPESCU înaintează în genunchi spre mijlocul terenului, iar BODOG TÖRÖK (antrenorul echipei Ungariei – de altfel în afara jocului buni amici) a ajuns până spre semicerc. DAN BALASESCU secundul lui POPESCU face o perpetua cursă de la masa oficială la banca strigând cât putea scorul și timpul (tabela se bloca). Acum își intră în mână SIMONA ARGHIR (poate cel mai mare talent al handbalului feminin), înscrie trei goluri unul după altul. În minutul 40 este 9-9, dar avem avantajul psihic al celui care vine din urmă. Jocul este din ce în ce mai aspru. CONSTANTA ILIE (centru sau orice trebuie la 9m) are buza crapată și fața plină de sânge dar luptă mai departe. O lovitură năpraznică îi deschide arcada DOINEI COJOCARU, care iese câteva secunde și reîntrează cu un bandaj ca un turban, se repede direct în atac și înscrie 10-9, dar este din nou lovită de aceeași CȘIK (cea mai bună, dar și cea mai “rea” din echipa Ungariei). DOINA refuză ajutorul medicului și va juca cu arcada sângerând până în final. Tot ea face 11-10 cu 6 minute înainte de final, dar aceeași LARA CȘIK egalează 11-11! Aproape 2000 de oameni striga fără conținut ROMÂNIA! ROMÂNIA! Tot Banatul românesc și sârbesc este cu noi. Este înșfârșit eliminată CȘIK (seara la hotel va cere scuze lui DOINA Cojocaru și lui Tanta Ilie). În tot acest timp ELISABETA IONESCU apara senzational (în tot jocul 18 intervenții coeficient fantastic 56%). Ioli devine și ea eroina a unui meci care va intra în istorie, la fel ca și cei doi pivoti de gabarit DOINA FURCOI și ROZALIA SOOS care au îndurat chinuri groaznice pe semicerc. Este 11-11 și mai sunt 50 de secunde de joc. Un meci nu ne ajută, Ungaria are un golaveraj mai bun. Trebuie să învingem. Mai sunt 40 de secunde DOINA COJOCARU care arată ca un boxeur, cu arcada spartă își ia răspunderea, se înalță și cu evităre din saritură înscrie 12-11 pentru România. Sala este în delir, unii spectatori patrund în teren, fetele se imbrățișează, antrenorul POPESCU trebuie să între și el pentru a potoli entuziasmul prematur și striga de 5-6 ori “meciul nu s-a terminat, mai sunt 30 de secunde, opriți mingea cu fault, imediat fault”. Avansăm la centru și chiar facem o interceptie și plecăm pe contraatac dar șirena fluiera sfârșitul unui joc de un dramatism epuizant.

A fost de departe cel mai frumos meci al acestui C.M. VICTORIE! MAGNIFICA, victorie a handbalistelor noastre. La acest joc istoric CRISTIAN TOPESCU a facut o superba transmisie și simultana la radio și televiziune care și ea va ramane în istorie. Cei de acasa au trait impreuna cu echipa datorita marelui crainic, fiecare clipa conectati la infernul din sala și multi ani după aceea, fetele noastre mai ascultau caseta și nu își puteau stapani lacrimile de emotie și bucurie.

(C. ANTONESCU – H. NAUM)

Clasament în grupele semifinale: **A:** 1. ROMÂNIA 6p; 2. Ungaria 4p; 3. Cehoslovacia 2p; 4. Norvegia 0p. **B:** 1. Iugoslavia 4p; 2. URSS 3p; 3. Polonia 3p; 4. Danemarca 2p.

Acum toate gandurile noastre sunt conectate la marea finala care urma sa aiba loc doar peste o zi la Belgrad, cu echipa tarii gazda a C.M. Iugoslavia, care se calificase cu un pic de noroc, după ce pierde (mare surpriza) la Polonia (8-9) dar castiga meritat la URSS (7-5), iar Danemarca realizeaza doar doua egaluri 11-11 cu URSS și 12-12 cu Polonia. Un singur gol în plus, în oricare din jocuri o aducea în finala și se repeta situatia din 1962, o finala ROMÂNIA – Danemarca. Ne-ar fi convenit mai mult așa. Pornim la drum din nou de la NEGOTIN la BELGRAD și tot prin frig și cu asteptari prin gari. La doua ore de la sosire, seara facem un prim antrenament în sala PIONIER în fata a cel puțin 100 de reporteri și tehnicieni sarbi. Abia a doua zi, în dimineata jocului putem face un antrenament tactic cu ușile închise.

Echipa Iugoslaviei era din start favorita, juca în fata a peste 8000 de vulcanici suporteri și o lege nescrisa le acorda 5% din partea arbitrilor, dar a fost sa fie 10%. Aveau și o echipa solida cu jucatoare mature cu multa experienta.

În ziua de 15 decembrie 1973 la ora 19.40, în uriașa sală PIONIR din Belgrad în fata a peste 8000 de spectatori începe marea finala. Din nou din corespondenta gazetarului HRISTACHE NAUM: ...“Partida a început într-un vacarm de nedescris, 8000 de spectatori scandand continu “PLAVI”, “PLAVI” (n.r. “albastrele” după culorile tricourilor jucatoarelor iugoslave), acoperînd pur și simplu corul celor 3-4000 de suporteri ai formatiei noastre.

Prima repriza a fost perfect egala și pe teren și pe tabela 7-7, după 5-5 și 6-6 și după ce am ratat un 7m și doua ocazii cu care puteam intra la vestiare cu un avantaj minim.

România a avut primul atac dar pe rând PETROVICI și ARGHIR rateaza iar ELISABETA IONESCU apara un sut puternic al lui ANTICI. Ambele echipe joaca foarte prudent. în minutul 4 ARGHIR arunca foarte puternic în bara și contraatac PALAVERSA care deschide scorul 0-1, din nou o bara FURCOI și ... SUPRINOVICI sut de la 9 m 0-2, C. ILIE din centru înscrie primul nostru gol 1-2, dar un fault la ILES sanctionat cu 7m, transformat de celebra MARA TORTI și în minutul 9 este 1-3.

Reușim sa echilibrăm jocul și în superioritate numerica înscriem imparabil de pe extrema CRISTINA PETROVICI ne apropiem la 2-3 minutul 10.

Tenșiunea din teren creste la fel ca cea din sala unde este infern. ILIE trage în bara și figura se repeta, contraatac PALAVERSA și 2-4. în continuare ARGHIR și SUPRINOVICI pe

rând lovesc barele ... în minutul 15 intră în scena DOINA COJOCARU, ea se înalta în stilul caracteristic (din saritura cu evitare) și înscrie imparabil: 3-4. Apoi Maria TORTI transforma un 7m 3-5 de cumpana, dar fetele își revin repede și PETROVICI infiltrata pe semicerc și COJOCARU de la 9m au adus egalarea: 5-5.

Publicul își încurajează cu frenezie echipa și le însuflă curaj iugoslavelor care au mai luat conducerea în doua rânduri (SUPRINOVICI și ANTICI) dar de fiecare data egalăm 6-6 și în final de repriza 7-7 (din nou PETROVICI și COJOCARU).

Dar în următoarele 25 de minute (durata de atunci a unei reprize – n.r.) jucatoarele iugoslave au fost mai proaspete la pauza, poate datorita încurajărilor publicului, poate au fost și ceva sustinatoare de efort, poate și preșuirea asupra arbitrilor din Danemarca a fost din ce în ce mai mare ... n.r.) și preiau conducerea; înscriu de trei ori consecutiv în 3-4 minute: 7-10 (minutul 31), 8-12 (37'), 10-13 (43') și în final 11-16. Formația noastră reșimțind evident eforturile anterioare a cedat pasul. ELISABETA IONESCU accidentată în meciul cu Ungaria (ca și COJOCARU și ILIE) nu a intrat în teren decât în urma unei intervenții hotărâte a medicului (înca o injecție cu novocaina), reflexele i-au scăzut, dar și apararea noastră greu de depășit până acum a cedat prea ușor mai ales în debutul reprizei a doua (din ziarul SPORTUL).

DIN NOU PE PODIUM

ROMÂNIA - VICECAMPIOANĂ MONDIALĂ - MEDALII DE ARGINT

după o absență de 11 ani de la titlul suprem din 1962” ziarul SPORTUL nr. 7626

din 16 decembrie 1973.

Marea majoritate a celor 200 de reprezentanți ai mass media prezenți la acest CM au evidențiat performanța echipei României, remarcând mai întâi nucleul ei de bază: DOINA COJOCARU și SIMONA ARGHIR cu 60% din golurile noastre din aruncări de la 9-10 m, DOINA FURCOI și ROZALIA SOOS pivoti puternici care au dus adevărate batalii pe semicerc alternând cu jocul pe extrema (FURCOI), CRISTINA PETROVICI cu eficacitate pe contraatac și portarul ELISABETA IONESCU care la 20 de ani a aparat magistral până la accidentare. Toti au recunoscut însă că ROMÂNIA a fost în primul rând o echipă UNITĂ care s-a “batut” până la epuizare la fiecare din meciurile decisive, am mai evidențiat aportul în momentele dificile ale jucătoarelor cu experiența CONSTANTA ILIE și IRENE OANCEA, dar și contribuția jucătoarelor tinere, ELENA FRANCU un adevărat pilon al aparării (22 ani) și cele care au jucat mai puțin dar au fost foarte utile atunci când a trebuit: MAGDA MICLOS, HILDA HRIVNAC, MARIA BOȘI (19 ani!), și MARIA POPA care a jucat pe orice post a trebuit dar și portarii de rezervă LIDIA STAN și LUCRETIA MOISE.

Primirea la București în Gara de Nord, a fost de excepție, transmisiunile la radio și TV ale lui CRISTIAN TOPESCU și articolele lui HRISTACHE NAUM au arătat clar că aceste fete s-au batut până la ultima suflare și totuși de acasă și-au dat seama că am fi câștigat finala cu oricine am

fi jucat în afara de gazde. În toată presa centrală și din Banat s-a scris frumos și cu suflet despre performanța fetelor. Scriitorul TEODOR MAZILU în “Contemporanul” și ROMULUS BALABAN în “Săptămâna”, DAN PATRASCU în “Informația” și GHEORGHE MITROI în “Scânteia” au elogiat acest loc II ca pe o mare victorie a sportivilor din România.

ROMÂNIA SENIOARE LA CM 1973, IUGOSLAVIA. Loc 2, medalie de argint

1. **ELISABETA IONESCU**, portar, 20 ani, Univ. București, 0 gol / 5 joc.
Debut: ȘSE2 București; Profesor: DOROTHEA IONESCU.
2. **LIDIA STAN**, portar, 22 ani, Univ. Timișoara, 0 gol / 4 joc
Debut: TEXTILA Buhuși; Profesor: EUGEN BARTHA.
3. **LUCREȚIA ANCA MOISE**, portar, 27 ani, Univ. București, 0 / 2
Debut: ȘSE Banatul Timișoara; Profesor: VICTOR CHIȚA
4. **PETRUȚA BĂICOIANU COJOCARU**, inter-stg., 25 ani Univ. Timișoara 19 / 5
Debut: ȘSE orașul Victoria; Profesor: NICOLAE MARIAN
5. **SIMONA ARGHIR SANDU**, inter-dr., 24 ani, Univ. București, 15 / 5
Debut: ȘSE Timișoara; Profesor: VICTOR CHIȚA, CONSTANTIN POPA
6. **ELENA FRÂNCU**, inter-stg., 23 ani, IEFS București, 2 / 4
Debut: CSȘ Constanța; Profesor: TRAIAN BUCOVALĂ
7. **HILDA HRIVNAC POPESCU**, inter-stg., 24 ani, Univ. Timișoara, 2 / 3
Debut: ȘSE Timișoara; Profesor: TITELA ZAMFIRACHE
8. **MARIA POPA MANTA**, centru, 23 ani, VOINȚA București, 0 / 3
Debut: ȘSE2 București; Profesor: FRANCISC SPIER
9. **MARIA BOȘI IGOROV**, extremă-stg., 19 ani, IEFS București 1 / 3
Debut: ȘSE Bistrița; Profesor: TELLMAN MARTINI.
10. **CONTANȚA ILIE PIȚIGOI**, centru, 27 ani, CONFECȚIA București, 5 / 5

Debut: ȘSE1 București; Profesor: VALERIU GOGÂLTAN.

11. **IRENE OANCEA**, interg-stg. 30 ani, RULMENTUL Brașov, 3 / 5

Debut: PROGRESUL Brașov; Profesor: POPESCU COLIBAȘ

12. **VIORICA VIERU**, extremă-dr., 23 ani, TEXTILA Buhuși, 0 / 2

Debut: TEXTILA Buhuși; Profesor: MIRCEA CREȚU

13. **MAGDA MICLOȘ ILIEȘ**, inter-stg., 25 ani, VOINȚA Odorhei 1 / 4

Debut: VOINȚA Odorhei; Profesor: TAMAȘ IGNATZ

14. **CRISTINE METZENRAT PETROVICI**, ext.-dr., 23 ani, Univ. Timișoara, 8 / 5

Debut: ȘSE Timișoara; Profesor: TITELA ZAMFIRACHE

15. **ROZALIA ȘOOȘ**, pivot, 26 ani, MUREȘUL Tg. Mureș, 13 / 5

Debut: MUREȘUL Tg. Mureș; Profesor: ARPAD KAMENÎNSKI.

16. **DOINA FURCOI SOLOMONOV**, pivot, 28 ani, Univ. București, 6 / 5

Debut: Univ. București; Profesor: CONSTANTIN POPESCU.

Antrenor: **CONSTANTIN POPESCU PILICĂ-principal, DAN BĂLĂȘESCU-second.**

Medic: MARIA TRANCIOVEANU;

Cel mai bun pivot ales de gazetari : **DOINA FURCOI SOLOMONOV.**

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ în sezonul 1972-1973 la masculin, consemnează o serie de rezultate de valoare la diverse nivele care prefatau candidatura echipei de seniori la titlul suprem și pentru C.M. din 1974 din RD Germania.

CAMPIONATUL MONDIAL UNIVERSITAR desfășurat în primele zile ale anului 1973, în Suedia cu o participare numeroasă, 15 echipe de valoare în fapt cel puțin pentru echipele din Est, în majoritate cu jucători din prima Națională, ne-au adus primul succes.

După trei editii în care s-au clasat pe locurile II și III, de data aceasta reprezentativa noastră, condusa de antrenorii EUGEN TROFIN și NICULAE NEDEFF cucerește locul I și titlul de CAMPIONI MONDIALI UNIVERSITARI, după ce a ÎNVINS în sferturi de finala Cehoslovacia (14-11), în semifinale Iugoslavia (11-6) și în finala foarte puternica echipa a Uniunii Sovietice, detinatoarea titlului.

Jocul final va ramane în istoria handbalului mondial, deoarece a avut o evolutie și o serie de prevederi de regulament care nu se mai repeta.

Deoarece egalitatea s-a mentinut și după al doilea rând de prelungiri: 18-18 (9-8, 15-15, 16-16) organizatorii au apelat la o solutie: s-a acordat “minge de arbitru” și s-a jucat pana la înscrierea primului gol, și asta înainte ca în fotbal sa apara regula “golului de aur” sau “moartea subita”. Mai înalti jucatorii sovietici au câștigat mingea, dar au ratat atacul. A urmat atacul nostru, pe care l-am prelungit pana aproape de pasiv, cand am înscris golul victoriei și al titlului, primul dintr-o serie de 6 ce vor urma în urmatorii 15 ani.

C.M. UNIVERSITAR Editia a 5-a 1973 Suedia

Clasament: 1. **ROMÂNIA**, 2. URSS, 3. Iugoslavia, 4. RF Germania, 5. Cehoslovacia, 6. Spania, 7. Polonia, 8. Suedia, 9-12. Bulgaria, Franta, Spania, Islanda, Danemarca, 13-15. Norvegia, Algeria, Italia.

ROMÂNIA LOC I - MEDALII DE AUR și titlul de CAMPIONI MONDIALI UNIVERSITARI.

Jucatori: CORNEL PENU, CONSTANTIN BANCIU, RADU VOINA, ADRIAN COSMA, GHIȚĂ LICU, DAN MARIN, STEFAN BIRTALAN, CONSTANTIN TUDOSIE, ILIE CARLAN, SIMION SCHOBEL, ION CHIRCU, MIRCEA STEF, MIRCEA ANTON, PAUL STUPARU, LAURENTIU ROSU.

Antrenori: **EUGEN TROFIN, ROMEO SOTIRIU.**

Succese notabile au obtinut în Linie și echipele noastre militare.

La **SPARTACHIADA ARMATELOR PRIETENE** de la Bratislava, Steaua București, antrenori: CORNEL OȚELEA și OTTO TELLMAN cucerește primul loc învingand pe DULKA PRAGA și LEGIA VARȘOVIA care erau în proportie de 90 % exact nationalele de seniori ale acestor tari, în timp ce la noi proportia era de doar 50%, Internaționali A.

Aceasta după ce în anul anterior la **DINAMOVIADA din Polonia Dinamo București**, antrenor: OPREA VLASE, castigase competitia urmata de Dinamo Berlin și GWARDIA Varsovia.

TROFEUL CARPAȚI la masculin se desfasoara la Cluj 20-25 noiembrie 1973 și claseaza pe primul loc echipa noastră Națională.

Clasament: 1. **ROMÂNIA**, 2. Iugoslavia, 3. URSS, 4. RD Germania, 5. Danemarca, 6. România B.

De remarcat ca în acea perioada toate echipele aliniau cele mai bune formatii. Trofeul CARPAȚI era un mini campionat european la care învitatii se grabeau sa vîna, cu tot ce aveau mai bun, onorînd astfel pe Campionul Mondial cu care doreau sa se întreaca la cote superioare și poate chiar sperau sa faca o surpriza.

La feminin în afara rezultatelor echipei nationale pe care le-am comentat în capitol separat, se cuvine sa notam:

În **Cupa CAMPIONILOR** echipa **UNIVERSITATEA Timișoara** antrenor **CONSTANTIN LACHE** ajunge pana în finala dar este învinsa la Bratislava (se juca un singur joc final pe teren neutru) de SPARTAC KIEV (8-17). Pana în finala U Timișoara s-a calificat în optimi prin neprezentarea echipei din Italia STAOS PESSACATI, unde a ÎNVINS pe FIF COPENHAGA din Danemarca scor 13-10 și 11-8 (24-18), iar în semifinala în fine o calificare la SK LEIPZIG în mod original ce doua egaluri acasa 7-7 în deplasare 9-9 (16-16) avand însa mai multe goluri înscrise în deplasare accedem în finala cu marea echipa a KIEVULUI.

În CCE la masculin STEAUA București – antrenori: CORNEL OȚELEA, OTTO TELLMAN este exceptata de la turul I și II, în optimi castiga la OPPSAL IF din Norvegia cu 21-9 și pierde în deplasare 13-14 dar se califica cu scorul general 34-23, în sferturi însa cu MAI MOȘCOW castigam acasa cu 19-17 dar pierdem la Moscova cu 14-22 și cu scorul general 33-39 suntem eliminati.

1973-1974 ACTIVITATEA INTERNA – în divizia A, pe podium oentru prima oara patrund și alte echipe decat cele clășice din București, Timișoara și Brașov.

La feminin TEXTILA BUHUȘI, o surpriza fiindca era vorba de un orașel, mai bine zis un mic targ, undeva langa Bacău. Putini stiu însa ca acolo, în perioada interbelica, proprietaru de la POSTAVARIE, un neamt, constituise o mica dar bine organizata colonie de specialisti aduși din Germania, care au adus cu ei și handbalul – cel în 11 jucatori – pe care il socoteau un sport national.

La masculin Minaur Baia Mare, promovata în 1969 sub numele de MINERUL, domina în continuare.

De subliniat primele performante ale echipelor din Moldova, datorate în buna masura, în cazul fetelor profesorului EUGEN BARTHA, debutant acum, cel care va fi unul din antrenorii de elita ai handbalului românesc, la fel ca și LASCĂR PANĂ de la Minaur, în cazul baietilor, dar care debutase pe podium înca din anul 1968 tot în Moldova cu Dinamo Bacău.

CN Editia a 16-a 1973-1974 Divizia A feminin

1. IEFS București – antrenor: **IOAN BOTA**
2. Universitatea Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN LACHE**
3. Textila Buhuși – antrenor: **EUGEN BARTHA**

CN Editia a 16-a 1973-1974 Divizia A masculin

1. Steaua București – antrenor: **CORNEL OȚELEA, OTTO TELLMAN**
2. Dinamo București – antrenor: **OPREA VLASE**
3. Minaur Baia Mare – antrenor: **LASCĂR PANĂ**
4. Politehnica Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN JUDE**

Campionatul national s-a organizat cu 12 echipe TUR – RETUR un turneu de final cu 4 echipe clasate în ordinea de mai sus și cu altul pentru locurile 9-12.

La juniori asaltul echipelor din provincie continua, doar ȘSE 2 din București mai rezista la feminin, unde revine pe primul loc Constanta (după titlul din 1967) cu același Traian BUCOVALĂ, profesorul care a avut o contributie esentiala la lansarea și dezvoltarea handbalului în general și al celui feminin în special, în acest oraș.

La juniori masculin însa sunt numai echipe din provincie. Campioni elevii Liceului Nr.4 din Timișoara (cu program special – fostul SNTCF) care a dat generatii întregi de jucatori la varf și a avut la un moment dat prima și unica echipa numai din eleve în Divizia A feminin seniore. Vor rezista acolo doar un an, dar multe din aceste eleve le vom regăsi ceva mai tarziu în loturile nationale.

CN Junioare I Editia a 13-a 1973-1974 Turneul final la Hunedoara

1. ȘSE Constanta – antrenor: **TRAIAN BUCOVALĂ**
2. Liceul 2 Brașov – antrenor: **DAN HOTNOG**
3. ȘSE 2 București – antrenor: **DAN BALASESCU**

CN Juniori I Editia a 13-a 1973-1974 Turneul final la Hunedoara

1. Liceul Nr.4 Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN POPA**

2. ȘSE Brașov – antrenor: **TIBERIU ORBAN**

3. ȘSE Viitorul Cluj – antrenor: **GHEORGHE ZAMFIR**

De subliniat debutul pe podium a profesorului GHEORGHE ZAMFIR din Cluj, un pasionat și devotat slujitor al handbalului din acest oraș care în continuare nu va lipsi din varful Clasamentului la juniori și mai târziu la seniori și la loturile naționale.

În divizia B pe primele locuri la senioare SPARTAC Mediaș, multipla campioana la handbal în 11 în anii 1950 – 1963 și Progresul București, prima campioana la handbal în 7 jucatori (1959), după ce ambele echipe au “navigat” prin Divizia B cativa ani.

La seniori B: CAROM Onesti și Universitatea Craiova vor debuta în Divizia A, iar dacă pentru Onesti vizita în A va fi relativ scurta, Craiova va avea un parcurs lung cu locuri pe podium.

O premiera de exceptie la juniori “mici” ORGANIZAREA CAMPIONATULUI NAȚIONAL PENTRU JUNIORI II și III, care au avut pana acum în acest an doar cateva competitii ocazionale din care “Cupa Orașelor” cu selectionatele județene a fost cea mai constant organizata.

CN Junioare II Editia 1-a 1973-1974, Turneul final la Sibiu

1. ȘSE Sibiu – antrenori: **IOAN SCHUSTER, NICOLAE MATEIAS**

2. ȘSE Ploiești – antrenor: **ARTUR HOFFMAN**

3. ȘSE Arad – antrenor: **ADALBERT ȘILBERAISZ**

CN Juniori II Editia 1-a 1973-1974, Turneul final la Sibiu

1. ȘSE 2 București – antrenor: **GHEORGHE ALEXANDRESCU**

2. SS Viitorul Cluj – antrenor: **GHEORGHE ZAMFIR**

3. Liceul 2 Brașov – antrenor: **DAN HOTNOG**

CN Junioare III Editia 1-a 1973-1974, Turneul final la Constanța

1. ȘSE Constanta – antrenor: **TRAIAN BUCOVALĂ**

2. ȘSE Buzau – antrenor: **NICOLAE MOTEANU**

3. ȘSE Craiova – antrenor: **NICOLAE DUMITRESCU**

CN Juniori III Editia 1-a 1973-1974 Turneul final la Iași

1. Liceul 2 Iași – antrenor: **DUMITRU OLTEANU**
2. ȘSE Sibiu – antrenor: **IOAN SCHUSTER**
3. Liceul 4 Timișoara – antrenor: **CONSTANTIN POPA**

Din acest an 1973 s-a realizat un sistem UNITĂR la nivel national pe 5 nivele:

- divizia A cu 12 echipe
- divizia B cu 2 serii a 12 echipe
- juniori I, II și III cu turneu final

Atat la feminin cat și la masculin, la care erau angrenate direct la performanta 72 de echipe de seniori și aproape 300 la juniori, repetam la nivel de varf în organizarea FRH. La acestea se adauga sutele de echipe din campionatele de calificare de la nivelul de oraș, judet, în unele orașe mari organizate pe categori valorice (onoare, promotie).

Cu o serie de modificari și variatii a formulelor de desfasurare, acest sistem în 5 trepte a functionat bine pana în zilele noastre (2002).

Ar mai fi interesant, în deosebi la juniori și copii, de subliniat centrele puternice ale handbalului și tehnicienii de mare valoare ce activau la aceste nivele pentru a înțelege mai bine cum au fost posibile marile succese de la seniori.

ACTIVITATEA INTERNATIONALĂ în sezonul 1973-1974 a fost deosebit de bogata și cu rezultate deosebite care au anuntat marea victorie de la CM masculin, dar și după acesta ca o confirmare. Medalii de aur și argint la “CUPA TARILOR LATINE”, la “DINAMOVIAȚA”, la “CUPA ARMATELOR PRIETENE”, la CUPA PRIETENIEI (echipe de juniori), la TROFEUL IUGOSLAVIA și la TROFEUL CARPAȚI, în majoritatea cazurilor, în fata unor puternice echipe nationale.

Cupa Țărilor Latine, la masculin, s-a organizat în Italia la Terano (aprilie 1974), echipa României – antrenori: **EUGEN TROFIN și MIHAI PINTEA** face o adevarata demonstrație de maiestrie și se situeaza în fruntea a 8 echipe nationale: 1. ROMÂNIA, 2. Franta, 3. Spania, 4. Italia, 5. Portugalia, 6. Brazilia, 7. Canada, 8. Maroc, 9. Argentina.

A fost cea de-a patra editie cucerita consecutiv de tinerii nostri handbalisti (Portugalia 1970, Maroc 1971, România 1973). Noi prezentam la aceste competitii chiar lotul national de

tineret sub conducerea antrenorului EUGEN TROFIN și era rampa de lansare, pregătire și verificare pentru speranțele naționale. Spre exemplu, la această ediție s-au remarcat CEZAR DRĂGĂNIȚĂ, ION TASE, WERNER STOCKL, MIRCEA GABROVSCHI care vor juca pentru echipa de seniori în anul următor.

Rezultate România învinge Argentina 34-5, Brazilia 29-7, Franța 28-16, Spania 8-4.

România – loc I – medalii de aur

Jucatori: MARIAN VAȘILACHE, LUCIAN POPA, ION TASE, ION VARGALUI, WERNER STOCKL, NICOLAE MARIN, ADRIAN MINTICI, CAROL SZABO, JENEA DUMITRU, STEFAN DEACU, DUMITRU PATZAN, ION OROS, CEZAR DRĂGĂNIȚĂ, VICTOR NEAGU, MIRCEA GABROVSCHI, VENU TERNICERU.

Antrenori: **EUGEN TROFIN, MIHAI PINTEA**

Turneul Iugoslavia pentru echipe masculine s-a desfășurat la ZAVIDOVICI 27-30 Iunie 1974 – Clasament: 1. Iugoslavia, 2. ROMÂNIA, 3. RD Germania, 4. Ungaria.

Rezultate: România cu RD Germania 20-18, cu Ungaria 18-16, cu Iugoslavia 12-15.

Jucatori: PENU, DINCA, KICHȘID, GAȚU, LICU, DAN MARIN, VOINA, GUNESCH, BIRTALAN, COSMA, TUDOSIE, STOCKL, GABROVSCHI, STEF, DEACU, TASE, ORBAN, DRĂGĂNIȚĂ.

Antrenori: **NICULAE NEDEFF, OPREA VLASE**

Turneul Iugoslavia 15-17 iunie 1974 pentru echipe feminine s-a desfășurat la BITOLIA – Clasament: 1. Iugoslavia, 2. URSS, 3. ROMÂNIA, 4. RD Germania.

Rezultate: România cu RD Germania 15-8, cu URSS 15-19, cu Iugoslavia 6-14.

Jucatoare: ELISABETA IONESCU, LIDIA STAN, ROZALIA SOOS, SIMONA ARGHIR, DOINA COJOCARU, MARIA POPA, NICULINA IORDACHE, CRISTINA PETROVICI, VIORICA VIERU, TEREZIA POPA, MARIA BOȘI, IRENE OANCEA, HILDA HRIVNAC, MAGDA MICLOS, MONICA MIHĂILĂ, DOINA FURCOI.

Antrenori: **CONSTANTIN P. POPESCU, DAN BALASESCU**

La București– Dinamo – antrenor: VLASE OPREA castiga în mod categoric DINAMOVIADA (rezervata echipelor ministerelor de interne din EST), urmată de GWARDIA Varșovia și RUDAZVESDA, iar la Budapesta, Steaua – antrenor: CORNEL OȚELEA și OTTO TELLMAN se clasează de asemenea pe primul loc, înaintea formațiilor HONVED Budapesta și DULKA Praga.

Eminentul antrenor OPREA VLASE ar fi trebuit sa sarbatoreasca un mic jubileu 25 de ani de activitate la Dinamo și cel de-al 12-lea an ca antrenor la echipa Națională. O cariera de exceptie în exclusivitate la Dinamo, unde a debutat mai întâi ca jucator timp de 5 ani apoi antrenor și jucator alti 5 ani și din 1958 numai ca antrenor principal pana la ... pensionare. În chiar primul sezon, reușește un event simbolic Campion National la handbal în 11 și la cel în 7. Sa retinem ca între anii 1958 și 1963 am avut timp de 5 sezoane doua campionate nationale în 7 și în 11 jucatori, fiecare cu medalii, tricouri și diplomele respective. De la aceasta prima editie 1959 pana în 1967 OPREA VLASE cu Dinamo București monopolizeaza titlul national (la handbal în 7) cu o singura șincopa cand Ioan Kunst marele lui rival sportiv timp de peste 10 ani il coboara pe locul II.

Avertismentul se implineste în 1967 dar la Steaua se schimba alti 4-5 antrenori, în timp ce VLASE ramane pe podium și la echipa pana în 1982. La handbal în 11 OPREA VLASE obtine doua titluri din cele 4 editii la care a participat în 1959 și 1963 care este și ultima editie (de handbal în 11) din România.

În concluzie “perioada de aur” a echipei Clubului Dinamo este legata de numele lui OPREA VLASE și baietii lui din generatia de exceptie care a cucerit și prima Cupa a Campionilor (la masculin) în 1965 și au constituit nucleul majoritar (10 jucatori) al echipei nationale Campioana Mondiala în 1961 primul titlu din istoria handbalului masculin, tot cu “Nea’ VLASE” la cârmă: MIHAI REDL, ION BOGOLEA, PETRE IVANESCU, VIRGIL HNAT, ION MOSER, GHEORGHE COVACI, MIRCEA COSTACHE I, GHEORGHE COMAN, GEORGE “GEO” BĂDULESCU.

Mare majoritate din acestia au fost și ei în exclusivitate la Dinamo și au parcurs etapele de perfectionare și maestrie cu VLASE OPREA, “muncitorul” așa cum a fost numit pentru extraordinara lui capacitate de munca de la 7.30 dimineata pana seara tarziu în nocturna.

În Cupa Prieteniei – tineret rezervata echipelor nationale sub 21 de ani, din EST aflata la editia a 9-a se desfasoara în Iugoslavia la MAIDANEC – feminin Clasament: 1. ROMÂNIA, 2. Iugoslavia, 3. Ungaria.

Jucatoare: ANA MAN, MARIA BOȘI, VICTORIA AMARANDEI, MONICA MIHĂILĂ, MARIANA IACOB, IULIANA HOBINCU, JANA RUSOIU, GEORGETA ANDRONACHE, GEORGETA LACUSTA, GEORGETA VASILE, RODICA GRIGORAȘ, MARTA LUCA.

Antrenori: VALERIU GOGÂLTAN, TRAIAN BUCOVALĂ

La ZENICI – masculin Clasament: 1. Iugoslavia, 2. Ungaria, 3. ROMÂNIA

Jucatori: LUCIAN POPA, TEODOR SMARÂNDA, ALEXANDRU FOLKER, PETRU DAN, SORÎN BAICAN, DUMITRU PAIZAN, AUREL TOLOLOI, DUMITRU JENEA, GRISA CHELI, MIRCEA BEDIVAN, CORNEL DURĂU, GHEORGHE DUMITRU, VASILE AVRAM.

Antrenori: **EUGEN TROFIN, MIHAI PINTEA**

TURNEUL PRIETENIA pentru juniori – echipe nationale ale tarilor din EST la feminin editia I-a s-a desfasurat în România la BUHUȘI, BACĂU, ONEȘTI.

Clasament: 1. URSS, 2. RD Germania, 3. ROMÂNIA, 4. Ungaria, 5. Cehoslovacia, 6. ROMÂNIA B, 7. Polonia, 8. Bulgaria.

Jucatori: DOINA COPOCZ, CATIUSA ALEXANDRU, DARINCA MARCOV, LARISA CAZACU, DANIELA PETROVICI, ELENA FARAUANU, MELANIA CORNEA, ANCA RADUCU, MARIA LACUSTA, CAMELIA CARTAS, DOINA PETA, JANA HERTA, CRISTINA WEBER, MARIA CRACIUN.

Antrenori: **IOAN PARASCHIV, IOAN HOTNOG**

La masculin **TURNEUL PRIETENIA Editia I pentru juniori** s-a desfasurat în Bulgaria la SUMEN.

Clasament: 1. URSS, 2. RD Germania, 3. Ungaria, 4. Bulgaria I, 5. Polonia, 6. ROMÂNIA, 7. Cehoslovacia, 8. Bulgaria II.

Jucatori: ION BAȘARABA, RADU MOLDOVAN, ADRIAN IGNAT, NICOLAE VAȘILCA, GHEORGHE PUIA, DAN BUCĂTEA, VALENTIN BUTNARIUC, PETRU DAN, VALERIU ANDREI, MARIAN TALVAC, GHEORGHE DUMITRU.

Antrenori: **GHEORGHE ALEXANDRESCU, GHEORGHE GORAN**

Am consemnat loturile complete la toate nivelurile seniori, tineret și juniori, atat la feminin cat și la masculin în mod special pentru a avea scris în ISTORIA JOCULUI DE HANDBAL numele tuturor celor care au ajuns la nivel de performanta. Vom mai face periodic aceasta nominalizare spre rememorare a fondului de jucatori, jucatoare și antrenori în diverse momente.

Tocmai în aceasta idee spre completare sa adaugam ca în anii 1970 – 1978 aveam constituite și alte loturi. Exemplificam tot în anul 1974:

feminin – senioare ECHIPA B Au sustinut 9 jocuri în Trofeul CARPAȚI și Turneul de la CHEB

Jucatoare: MARIANA MULLER, VIORICA IONICA, VIORICA COJOCARITA, MARIA SEREDIUC, MONICA MIHĂILĂ, MARIANA MIHOC, THUNDE BIRO, IULIANA HOBINCU, GEORGETA VASILE, ELENA FRANCU, AURELIA GEORGESCU, MITU TUDORITA, MARIA BIDIAC, MELANIA CORNEA.

feminin – junioare ECHIPA B Au jucat în Turneul Prietenia la Buhuși .

Jucatoare: ELENA URCAN, ANGELA CIUBOATA, DOINA PETA, TINCUTA MOCANU, EVA KATZ, VAȘILICA NEGRU, ANESTINA CEAVDARIDIS, MARIA DOBROTA, MARIA DORGO, SULTANA IAGARU, EMILIA MEZEI, LUCIA OPRIȘIU, CONSTANTA COTARLA.

Antrenori: **TEODOR USCATU, GRIGORE NIȚĂ**

În mod sigur tocmai aceste loturi numeroase la toate varstele, unele dublate A și B atât la feminin cât și la masculin și mai ales faptul că au avut fiecare un calendar cu 6-8 jocuri, au constituit o bază solidă pentru handbalul de performanță și a fost una din cauzele principale ale marilor noastre succese!

În CUPA CAMPIONILOR - în continuare unica mare COMPETIȚIE Europeană oficială intercluburi – la feminin echipa IEFS București – antrenori ION BOTA, HARALAMBIE FIRAN are un parcurs foarte scurt, pierde în optimi, sortii punându-i în fața puternică echipă SK LEIPZIG din RDG scor 9-10 și 6-15 și este eliminată din COMPETIȚIE cu scorul general 15-25. La masculin nu am participat în Cupele Europene. Lozîncea era totul pentru CM din 1974.

Tot în anul 1974 s-a organizat și CAMPIONATUL EUROPEAN Feroviar de Handbal masculin, echipa de băieți a Clubului Rapid reprezentând țara noastră dar ne reușind decât un loc 4 în turneul final din Polonia.

Clasament: 1. Bulgaria, 2. RD Germania, 3. Iugoslavia, 4. ROMÂNIA, 5. URSS, 6. Polonia, 7. Cehoslovacia, 8. RF Germania, 9. Franța, 10. Suedia, 11. Elveția, 12. Danemarca.

ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ din anul 1974 a fost dominată în mod categoric de cea de-a 8-a ediție a Campionatului Mondial – masculin – organizat în Republica Democrată Germană (28 februarie – 10 martie). Exact acasă la principalii noștri adversari care doreau și contau sigur pe o revansă la care au visat perseverent timp de patru ani, respectiv de la finala memorabilă din 1970 (PARIS, Ivry) România – RDG 13-12, după două prelungiri.

Era însă și pentru noi o problemă de onoare să ne apărăm titlul de Campioni Mondiali pe care îl cucerisem de trei ori, în ultimele patru ediții și să ne înscrîm în cartea recordurilor cu o performanță unică – până atunci – în jocurile sportive. În mod normal noi am fost “cap de serie” având alături Polonia, Spania și Suedia, asupra cărora aveam în palmares numai victorii. Puteam începe ceva mai relaxați competiția și așa a fost, ne-am calificat relativ ușor în semifinale dar cu o surprinzătoare și mult comentată înfrângere la Suedia.

EVOLUȚIA ECHIPEI ROMÂNIA LA C.M. 1974, Ediția a 8-a în RD Germania

ROMÂNIA – POLONIA	18-14 (9-8)	Grupa preliminară
ROMÂNIA – SPANIA	21-11 (12-8)	Grupa preliminară

ROMÂNIA – SUECIA	18-20 (8-9)	Grupa preliminara
ROMÂNIA – DANEMARCA	20-11 (9-1)	Grupa semifinala
ROMÂNIA – CEHOSLOVACIA	20-13 (11-6)	Grupa semifinala
ROMÂNIA – RD GERMANIA	14-12 (7-8)	Finala C.M.

Linie de clasament: 6 jocuri, 5 victorii, 1 pierdut; 111-81 golaveraj. Locul I-aur.

Clasament: 1. **ROMÂNIA**, 2. RD Germania, 3. Iugoslavia, 4. Polonia, 5. URSS, 6. Cehoslovacia, 7. Ungaria, 8. Danemarca, 9. RF Germania, 10. Suedia, 11. Bulgaria, 12. Japonia, 13-16. Spania, Islanda, SUA, Algeria.

ROMÂNIA LOC I – MEDALII DE AUR și titlul de CAMPIONI MONDIALI

Jocul 1: cu Polonia, la 28 februarie 1974, la ora 17.30, în marea sala din SCWERIN în fața a peste 5000 de spectatori care sperau sa pierdem pentru ca echipa lor favorita sa scape de noi, evitand o întâlnire directa care reprezenta pentru ei deja un cosmar. Rezultat final România – Polonia 18-14.

Dar înca din primele minute spectatorii au o crunta deziluzie, în minutul 14 era deja 5-0 pentru noi, prin BIRTALAN, GAȚU, COSMA și TUDOSIE. în poarta CORNEL PENU este de netrecut, își aconțeaza din primele minute ale CM titlul de cel mai bun portar și așa va fi. Timp de 50 de minute nu am primit decat 9 goluri și poate nici odata nu ne-am aparat așa de exact. GUNESCH și KICSID pe rând îl anihileaza pe temutul KEMPEL. în atac GAȚU “fenteaza și dribleaza în cascada dansand printre aparatori” (din presa zilei), iar BIRTALAN înscrie gol după gol luand deja o optiune pentru titlul de golgeter. Alaturi de “BIBI” sunt KICSID, RADU VOINA, COSMA și TUDOSIE, iar în aparare exceleaza: LICU, STOCKL, GUNESCH și DAN MARIN. Din acel minut 50 cu un avantaj de 8 goluri, “GAȚU & compania încep spectacolul” (tot din presa zilei), jongleri cu pase speciale și driblinguri în cascada. Impresie artistica excelenta, de nota 10, dar fara goluri. Antrenorii NEDEF și VLASE care la început zambeau satisfacuti, întrevad pericolul, se agita, fac schimbari, dar baietii nu se lașa mai fac o “aeriana”, chiar doua. Doar fluierul final ii potolesteste, era și timpul.

Scor final 18-14, spectacolul ne-a costat o scadere din zestrea de 8 puncte la jumătate. Au câștigat însa o mare încredere în puterea echipei, stima și aprecierea spectatorilor care pana în final, ca niste nemti corecti ce erau, au aplaudat la scena deschisa. Urma jocul cu Spania care realizase o prima mare surpriza a CM învingand marea favorita SUECIA cu un scor minim 15-14. Motiv pentru care îngrijorarea se simte în autocarul care în aproape doua ore duce echipa pana la ROSTOK, direct la meci și este foarte bine așa.

Jocul 2: cu Spania, se abordeaza meciul cu maxima atentie și seriozitate. Deși vom juca chiar în prima repriza de doua ori în 5 jucatori de camp și odata chiar în 4, stapanim cu autoritate jocul și vom castiga la scor 21-11. Reporterii CĂLIN ANTONESCU și HRISTACHE NAUM scriau a doua zi: *“Baieții au jucat de aceasta data ca la carte, cu maxima seriozitate, timp de 60 de minute. Atata forță, îndemânare și fantezie au pus “tricolorii” nostrii în balanta victoriei, încat nici selectionata lumii n-ar fi izbandit în fata lor”*. BIRTALAN și KICSID au înscris impreuna 14 goluri, GAȚU a facut un joc care i-a adus titlul de *“mare magician al handbalului”*, TUDOSIE ne-a dovedit ca este excelent în aparare, iar COSMA deosebit de eficace pe extrema.

Jocul 3: cu Suedia, cu doua victorii clare în seria noastră (B) ROMÂNIA era practic calificata în grupa semifinala, iar meciul cu SUEdia, zicea presa (Gazeta Sporturilor – Naum), urmeaza sa fie un antrenament controlat. Dar nu a fost așa, tocmai fiindca baietii s-au relaxat total și au vrut sa faca un mare spectacol, în timp ce SUEdia – campioni mondiali în 1954 și 1958, vor arunca în lupta toate fortele jucand pe ultima carte a calificarii sau plecarii acasa. Au și anuntat rezervarea locurilor la avion – mai tarziu s-a aflat ca nu era așa, foloseau doar înca o forma de *“adormire a vigilentei”*. Și de ceea ce se temeau NEDEF și VLASE s-a întâmplat și nimic nu s-a mai putut face. Întreaga echipa a jucat atat de confuz încat nimeni nici macar antrenorii n-au înțeles nimic din ce se petrece în teren și nici după terminarea jocului, și nici în noaptea urmatoare. Totuși explicatia era simpla – eram deja calificati în semifinale și jucatorii s-au relaxat putim mai mult. Suedezi pareau victime șigure și anuntata strategie ca și-au luat bilete de avion spre casa a prins. Nu putina lume gande ca este pacat ca Suedia – campioana mondiala sa plece acasa etc. Baietii nostri zâmbitori și relaxati s-au trezit ca sunt conduși la 4 puncte și cand s-au dumirit ca suedezi joaca extrem de tare și cu un angajament total era prea tarziu.

A fost o lecție usturătoare, dar folositoare, toti au coborat cu picioarele pe pamant și au zis *GATA vom juca numai la victorie* orice meci urmeaza, concentrati și serios, toate cele 60 de minute.

Clasament GRUPA B Preliminara : 1. ROMÂNIA 4 pct.; 2. POLONIA 4 pct. 3. SUEdia 2 pct.; 4. SPANIA 2 pct.

Jocul 4 : primul din semifinale, la 5 martie 1974 cu DANEMARCA, în marea sala pentru hochei AISSPORTHALLE din orașul HALLE. Handbalul era pe primul loc în preferințele amatorilor de sport, numarul celor prezenți la meci peste 4000, capacitatea maxima admisa. România – Danemarca 20-11 (9-1)

Atenti, concentrati și foarte serioși, baietii fac din nou un joc mare, exceptional chiar în prima repriza, încheiata cu scorul de 9-1. De necrezut, chiar și IOAN KUNST GHERMANESCU presedintele Federației Române de Handbal și LUCIAN GRIGORESCU secretar general al FRH aflati în alte sali ca delegati ai Federației Internaționale de Handbal întreaba prin telefon de trei patru ori daca este adevarat. Repriza a doua, a fost tot la discretia noastră dar am mai slăbit încrâncenarea în aparare, iar în atac a început spectacolul! în final 20-11.

În rândul delegatiei noastre domnește un optimism calculat, totuși cam mult se vorbește despre finala, prea devreme. Cei doi antrenori NEDEF și VLASE atrag însă atenția Campionatul Mondial, abia acum încep cu adevărat. A doua zi toată echipa tehnică este în fierbere. Profesorul MIHAI COJOCARU – metodistul echipei (a îndeplinit această funcție timp de 10 ani și a participat la edițiile anterioare ale CM) prezintă antrenorilor NEDEF și VLASE datele înregistrărilor atât ale jocului nostru cât și ale viitorilor adversari. De notat că la coeficientul de eficacitate – aruncări/gol depășim media optimă 65%. Dar cel mai activ a fost de la terminarea jocului încă, doctorul CONSTANTIN SERPE excelent medic sportiv, psiholog – în devenire și prieten de încredere – a fost și cu Naționala feminină la CM din 1960 și 1962 și a trecut apoi la baieti, de atunci a fost o prezenta activă la toate Campionatele Mondiale masculine.

Sosesc lângă echipa – desigur neoficial – cei doi membrii IHF LUCIAN GRIGORESCU și IOAN KUNST GHERMANESCU, care a fost consilier tehnic în perioada de pregătire.

Prin telefon, cu felicitări și încurajări se alătură și cuplul de arbitrii PANDELE CARLIGEANU – VASILE SIDEA care au avut delegări în fiecare etapă și la semifinalele RD Germania – Ungaria 17-10, cu aprecieri foarte bune. A venit vremea semifinalelor unde au ajuns cu adevărat cele mai bune echipe din lume. La Berlin joacă RD Germania cu Iugoslavia – finalistele Jocurilor Olimpice de la München (1972), iar la Sverin, ROMÂNIA cu Cehoslovacia – finalistele Campionatului Mondial din Franța 1970. Pentru noi era un meci extrem de dificil. Inventatorii “HAZENEL” o ramură a handbalului modern, foștii campioni mondiali, cehii aveau o echipă foarte puternică care își juca ultima carte. După ce ne-au studiat în direct și pe film (nu aparuseră casetele TV), cehii încep surprinzător cu un 4-2 cu oameni special avansați pentru BIRTALAN pe stânga și GUNESCH sau KICSID pe dreapta, sperând să ne anihileze “tunarii”. Esec tactic, deoarece pe culoarele din spatele avansatilor GAȚU jonglează cu mingia și reușește să facă jocul pentru extreme și să pună în poziție de sut pe cei de la 9 m.

Antrenorii noștri au și ei o surpriză, două schimbări permanente atac – apărare: GAȚU și BIRTALAN în atac, iar LICU și TUDOSIE în apărare. La 4-0 pentru ROMÂNIA cehii renunță și se retrag pe semicerc dar nici așa nu reușesc. La înălțime este în continuare PENU așa că până la pauză nu primim decât 6 goluri (11-6), iar în repriza a II-a cam tot atât – scor final 20-13.

Jocul 6: Marea Finală la 10 martie 1974 cu R.D. GERMANIA la Berlin, scor 14-12 (7-8).

Uriașa sală WERNER SEELENBINDER HALLE este literalmente întesată, 4500 de oameni s-au înghesuit și au așteptat așa aproape trei ore să vadă marea finală a Campionatului Mondial de handbal – pe care îl socoteau sportul lor național de unde și denumirea care se folosește în toată lumea HAND-BALL. Intrăm pe teren cu următoarea formație: PENU, GAȚU, VOINEA, GUNESCH, COSMA, TUDOSIE și KICSID, vor mai intra în teren pe rând LICU, BIRTALAN, DAN MARIN.

De partea cealaltă: VOIGT, GANSCHOW, PROST, HIDEBRÂNDT, BOHME, LAKENMACHER și ENGEL care au și primul atac.

Marele GANSCHOW trage pe lângă poartă jenat vizibil de LICU – care juca excelent faza de aparare. Atacam noi și GAȚU printr-o splendida fenta depășeste tot ajunge la semicerc și nu iartă 1-0. BOHME tintește bara, BIRTALAN plașă: 2-0 pentru ROMÂNIA în minutul 5. În aceste 5 minute CORNEL PENU acest inegalabil portar, omul care avea să aducă contribuția decisivă la realizarea victoriei – apara două suturi bomba expediate de uriasul KAHLERT. Înalt de doi metri și cântărind peste 100 kg era marea speranță a gazdelor.

În sala este un vacarm de nedescris, publicul își încurajează frenetic echipa și în minutul 12 iau conducerea: 3-2 pentru RDG. Dar COSMA și BIRTALAN înscrie cu 5 goluri din primele 7 reduce în minutul 23 la 7-5, ne oprim și în plus suportăm – pe drept – câteva eliminări TUDOSIE și de două ori LICU, cedăm finalul de repriza. Ratând și două ocazii rarissime și suntem conduși cu un gol 7-8 în repriza I. În pauza la vestiare atmosfera este totuși foarte optimistă, încurajări reciproce barbatești, la un moment dat fiecare striga că poate VICTORIE, VICTORIE, VICTORIE și intră pe teren motivați total, furioși și gata de luptă. După pauza PENU da semnalul cu o supermobilizarea interioară a reușit aparând senzational trei suturi bomba de la BOHME și GANSCHOW dezarmându-i pe aceștia în plus cu strigătul lui de victorie îngenucheat pe podea după ce aparaseră suturi imposibile. și totuși cedează la al 4-lea sut și este 7-9. În tabara noastră este un moment de cumpănă. În tribune optimismul este total. ESTE IMPOȘIBIL SĂ PIERDEM CHIAR LA NOI ACASA, AICI ÎN MARELE BERLIN”. Sala este un vulcan, publicul își împinge echipa spre victoria pe care o întrevădeau deja. Baietii noștri nu cedează, antrenorii NEDEF și VLASE caută să-i calmeze și mai ales să-și facă jocul cât mai normal independent de ce-a fost și ce s-a greșit, împotriva tuturor și pentru cei de acasă. GAȚU care le făcuse deja câteva fente de “se ciocneau Nemții între ei” este anihilat printr-un marcaj extrem de dur, BIRTALAN este luat om la om și dublat de alți doi aparatori, iar extremele noastre sunt “școase în tribuna”. Începuse un adevărat război. În replica accentuăm jocul la semicerc prin pivotul STOCKL și iese la rampă al doilea inter KICSID prin care egalăm. Apararea RDG-ului meticuloasă gândită și construită se clatina. BIRTALAN deși marcat om la om revine cu gol la o lovitură liberă de la 9 m și luăm conducerea pentru prima oară 10-9, și imediat 11-9 prin pivotul STOCKL. Situația s-a răsturnat total de la 8-7 la 11-9, câteva minute bune publicul amuțeste, dar își revine și susține echipa cu mai multă furie, în schimb echipa lor nu revine. În minutul 45 scorul este 12-9 și cu 9 minute înainte de final conducem cu 13-10.

De acum victoria nu ne mai putea scăpa și stim să ținem de minge, și profitând de panica din rândurile echipei RDG-ului și a celor de pe banca tehnică mai înscriem un gol și ei două.

Rezultat final : 14-12.

Au jucat: PENU, DINCA – portari, KICSID (2), GAȚU (1), LICU, DAN MARIN, VOINA, GUNNESCH, BIRTALAN (7), COSMA (2), TUDOSIE, STOCKL (2).

SUNTEM PENTRU A PATRA OARĂ

din cinci editii consecutive

CAMPIONI MONDIALI LA HANDBAL MASCULIN SENIORI !

Zestrea de medalii de aur și titluri de Campioni Mondiali s-a completat acum la 7, trei la feminin (1956, 1960, 1962) și patru la masculin (1961, 1964, 1970, 1974).

Baietii și antrenorii lor fac pe teren deja traditionalul tur de onoare cu un foarte mare drapel tricolor purtat în frunte cu schimbul de toti jucatorii.

Intră în teren chiar și sobrul și taciturnul LUCIAN GRIGORESCU secretar general al FRH (din 1951) și conducator al delegatiilor noastre la toate cele șapte CM câștigate. GIONI KUNST GHERMANESCU “se dezbraca” de haina imparțialității – ca membru marcant al IHF – poarta și el drapelul țării câțiva zeci de metrii. O hora mare încîng și cei 30-40 de suporterii români care abia mai vorbeau după lupta titanica cu cei 4500 de suporterii germani din sala.

Un mare succes obtinut de întreaga echipa atât cei din teren, cât și cei de pe banca tehnică și din apropierea ei. O contribuție de excepție în pregătirea și conducerea echipei au avut-o, în primul rând, cei doi antrenori **OPREA VLASE** și **NICULAE NEDEFF** ambii cu state vechi de antrenori la Naționala. Aproape de acești doi tehnicieni a fost și un permanent consilier sau coordonator, antrenorul emerit și profesorul Universitar **IOAN KUNST GHERMANESCU**, cel care a fost antrenor principal și a condus echipa Naționala de la primele Campionate Mondiale – după război – CM 1958, 1964 – dar care fiind membru IHF, președinte al comisiei tehnice nu a mai putut sta efectiv pe banca tehnică a echipei, în 1970 și 1974, dar a fost permanent aproape de ea în perioada de pregătire, cu sau fără o funcție de coordonator, consilier sau metodolog. A fost omul de concepție în planificarea și orientarea antrenamentelor la care a participat efectiv.

Echipa tehnică de ajutor a celor 3 mari antrenori s-a redus la doi oameni de mare valoare selecționați în 10-15 ani de activitate :

- doctor **CONSTANTIN SERPE** – așa cum am mai arătat medic, maseur, fizioterapeut la nevoie și psiholog și prieten de încredere atât pentru jucători cât și pentru antrenori; a fost medicul echipei masculine dar și la cea feminină începând din 1960.

- profesor **MIHAI COJOCARU** – metodist, respectiv omul care măsura și cantărea totul făcând înregistrări la fiecare antrenament, dar mai ales la fiecare joc pe care le prezenta antrenorilor ca o oglindă în date și cifre a întregii activități.

Și ca o primă și poate cea mai importantă concluzie privind “cauzele” succeselor în handbal de până acum a fost **STABILITATEA** și **CONTINUITATEA ANTRENORILOR, A TEHNICIENILOR AJUTATORI** și **A STAFULUI ORGANIZATOR – ADMINISTRATIV** al F.R.H.

Din anul 1958 când am participat la primul campionat mondial – după război – și până acum în 1974 au funcționat la echipa Națională masculină numai 4 antrenori, cei trei amintiți mai sus: **KUNST**, **NEDEF** și **VLASE** și la două ediții a participat și antrenorul tineretului **EUGEN**

TROFIN. După 1960 se alătură colectivului tehnic medicul SERPE și mai apoi metodistul COJOCARU.

Deci aproape 20 de ani – care coincid cu perioada de glorie a echipei masculine 4 titluri de Campioni Mondiali – au stat pe banca tehnică aceleași 6 persoane.

Secretar general al FRH în tot acest timp (din 1951) a fost marele om de handbal LUCIAN GRIGORESCU cel care monitoriza cu tact și înțelepciune pas cu pas activitatea fiecărui antrenor și membru al colectivului tehnic, dar și aproape fiecare jucător. El i-a avut în tot acest timp ca ajutoare de totală încredere și competență pe VASILE SIDEA (membru IHF la arbitrii și regulamente) la Colegiul de arbitrii și pe VAVA PELEGHIAN la competiții, care și ei au fost în fiecare clipă alături de echipele naționale pe care le socoteau prioritare.

În primul rând, se cuvine să elogiem echipa și pe fiecare jucător în parte.

ROMÂNIA SENIORI LA C.M. 1974

LOC I MEDALII DE AUR – CAMPIONI MONDIALI - FINALA: BERLIN – RD GERMANIA

1. **PENU CORNEL**, portar, 28 ani, Dinamo Buc, Campion Mondial 1970 și 1974, 6 joc/0 gol;
2. **ORBAN ȘTEFAN**, portar, 26 ani, Steaua Buc, Campion Mondial 1970 și 1974, 1 joc/0 gol;
3. **DINCĂ ALEXANDRU**, portar, 29 ani, Steaua Buc., C.M. 1970 și 1974, 5 joc/0 gol;
4. **GĂȚU CRISTIAN**, centru, 29 ani, Steaua Buc., Campion Mondial 1970 și 1974, 6 joc/8 gol;
5. **GHIȚĂ LICU**, pivot, 29 ani, Dinamo București, Campion Mondial 1970 și 1974, 5 joc/3 gol;
6. **GUNESCH ROLAND**, inter, 30 ani, Univ. Timișoara, C.M. 1970 și 1974, 6 joc/6 gol;
7. **KICSID GAVRIL**, inter, 26 ani, Steaua Buc, Campion Mondial 1970 și 1974, 6 joc/15 gol;

8. **BIRTALAN ȘTEFAN**, inter, 26 ani, Steaua Buc, Campion Mondial 1970 și 1974, 6 joc/43 gol;
9. **DAN MARIN**, inter, 26 ani, Dinamo Buc, debut Tânărul Dinamovist, prof. Ilie Alexandru, 5 joc/0 gol;
10. **COSMA ADRIAN**, ext, 24 ani, Dinamo Buc., debut Tânărul Dinamovist, prof. Ilie Alexandru, 6/11;
11. **ȘTEF MIRCEA**, pivot, 24 ani, Dinamo Buc, debut ȘSE Tg. Mureș, prof. Bereckmeri Ludovic, 1/0;
12. **VOINA RADU**, centru, 24 ani, Steaua Buc, debut Voința Sighișoara, prof. Buiuc Ghe. și Albu Lucian, 6/9 ;
13. **GRABOVȘCHI MIRCEA**, inter, 22 ani, Dinamo Buc, debut Voința Sighișoara, prof. Zulner H., 1/0;
14. **TUDOSIE CONSTANTIN**, ext, 24 ani, Steaua Buc, debut ȘSE Craiova, prof. Burcea George, 6/6;
15. **BOTA LIVIU**, pivot, 25 ani, Dinamo Buc, debut Liceul 2 Brașov, profesor Ladislau Covaci, 1/1;
16. **STOCKL WERNER**, pivot, 22 ani, Steaua Buc, debut ȘSE Reșița, prof G. Reinchart, 5/0 .

Antrenori: **NICOLAE NEDEFF, OPREA VLASE.**

Consilier tehnic de pregătire: **IOAN KUNST GHERMĂNESCU.**

Medic: **CONSTANTIN SERPE.**

Metodist: **MIHAI COJOCARU.**

CORNEL PENU – a fost declarat de ziaristi **“CEL MAI BUN PORTAR”** al CM;

CRISTIAN GAȚU – desemnat de gazetarii sportivi, **”CEL MAI TEHNIC JUCĂTOR”** al CM.

ȘTEFAN BIRTALAN – cu 43 de goluri a primit titlul de **GOLGETER** al CM editia a 8-a;

Bucurie mare la această uriașă victorie, care alături de titlul din 1970, **consființește supremația României la handbal în lume**. Victoria este dublată de recunoașterea acesteia de către toți.

HANS SEILER (antrenor RDG): *“victoria românilor a fost perfect meritată fiindcă au jucat chiar mai bine ca la Paris în 1970. Cel mai bun a ÎNVINS, și acela a fost ECHIPA ROMÂNIEI. Vă felicit!”*

JACK RODIL (arbitrul finalei - Danemarca): *„Echipa României a meritat să câștige Finala. A trecut cu calm peste momentele dificile cu luciditate și putere. Cu GAȚU, sportiv extrem de inteligent, cu PENU, portar de mare clasă, evident cel mai bun la acest mondial, cu BIRTALAN, golgeterul competiției, și cu toți ceilalți jucători de valoare, ROMÂNIA are o echipă excelentă, imposibil de ÎNVINS. De aceea este și CAMPIOANĂ MONDIALĂ DE DOUĂ ORI LA RÂND.”*

CRISTIAN GAȚU (căpitanul echipei): *„Am dovedit că suntem o echipă omogenă în care toată lumea a luptat pentru același țel: VICTORIA. Am știut să îmbinăm forța de șut a lui BIRTALAN cu pătrunderile lui TUDOSIE și COSMA, cu apărarea fermă în care stăpâni au fost LICU și STOCKL, iar PENU, bunul și dragul meu prieten, a fost uluitor.”*

EMIL HORLE (Elveția-președinte IHF): *„Sunt și eu de acord cu toți cei care au spus că România a meritat Medalia de Aur și le mulțumim alături de jucătorii din R.D.G. pentru excepționalul spectacol al acestei finale.*